

Europeiska unionens officiella tidning

L 188

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextioandra årgången

12 juli 2019

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1154 av den 20 juni 2019 om en flerårig återhämtningsplan för medelhavsvärd fisk och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2107 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1155 av den 20 juni 2019 om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringsskodex) 25
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014⁽¹⁾ 55
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1157 av den 20 juni 2019 om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet⁽¹⁾ 67

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1158 av den 20 juni 2019 om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare och om upphävande av rådets direktiv 2010/18/EU 79
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1159 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk och om upphävande av direktiv 2005/45/EG om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar ⁽¹⁾ 106
 - ★ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1161 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiv 2009/33/EG om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon ⁽¹⁾ 116
-

II *Icke-lagstiftningsakter*

INTERINSTITUTIONELLA AVTAL

- ★ **Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen** 131

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1154

av den 20 juni 2019

om en flerårig återhämtningsplan för medelhavssvärdfisk och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2107

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Målet för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽³⁾ är att säkerställa att marina biologiska resurser nyttjas på ett ekonomiskt, miljömässigt och socialt hållbart sätt.
- (2) Unionen är part i den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (nedan kallad *Iccat-konventionen*).
- (3) Vid den internationella konventionens för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat)årsmöte 2016 i Vilamoura, Portugal erkände Iccats avtalsslutande parter och samarbetande icke avtalsslutande parter, organisationer och fiskeorganisationer (nedan kallade *Iccats parter*) behovet av att åtgärda den oroväckande situationen för svärdfisk (*Xiphias gladius*) i Medelhavet (nedan kallad *medelhavssvärdfisk*), som har överfiskats under de senaste 30 åren. I detta syfte, och för att undvika en kollaps av beståndet, antog Iccat, efter att ha analyserat de vetenskapliga råden från Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik (SCRS), rekommendation 16-05 om upprättande av en flerårig återhämtningsplan för Medelhavssvärdfisk (nedan kallad *Iccats återhämtningsplan*). Mot bakgrund av att den nuvarande biologin, strukturen och dynamiken i beståndet av Medelhavssvärdfisk inte gör det möjligt att uppnå de nivåer av biomassa som kan ge maximalt hållbar avkastning (MSY) på kort sikt, även om man skulle anta drastiska och skyndsamma förvaltningsåtgärder, såsom en total stängning av fisket, ska Iccats återhämtningsplan omfatta perioden 2017–2031. Iccats rekommendation 16-05 trädde i kraft den 12 juni 2017 och är bindande för unionen.

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 174.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) I december 2016 informerade unionen Iccats sekretariat, genom en skrivelse, om att vissa åtgärder i Iccats rekommendation 16-05 skulle träda i kraft i unionen i januari 2017, i synnerhet de som rör fredningstiden 1 januari–31 mars och kvottilldelningen för fisket efter Medelhavssvärdfisk. Alla övriga åtgärder i Iccats rekommendation 16-05, tillsammans med åtgärder som redan har genomförts, bör ingå i den återhämtningsplan som fastställs i denna förordning.
- (5) I enlighet med artikel 29.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska unionens ståndpunkter i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer baseras på bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, för att säkerställa att fiskeresurserna förvaltas i enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens mål, särskilt målet att successivt återställa och bevara populationer av fiskbestånd över biomassanivåer som kan ge MSY, även om den tidpunkt då målet måste vara uppnått i detta fall inte infaller förrän 2031, och målet att skapa förutsättningar för att göra branschen för fångst och beredning av fisk samt den landbaserade verksamhet som är knuten till fisket mer ekonomiskt bärkraftiga och konkurrenskraftiga. Samtidigt beaktas artikel 28.2 d i förordning (EU) nr 1380/2013 som föreskriver att likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer gentemot aktörer från tredjeländer ska främjas.
- (6) Iccats återhämtningsplan beaktas särdragen hos de olika typerna av fiskeredskap och fiskemetoder. Unionen och medlemsstaterna bör vid genomförandet av Iccats återhämtningsplan sträva efter att främja det kustnära fisket och forskningen om och användningen av fiskeredskap och fiskemetoder som är selektiva för att minska bifångster av sårbara arter och begränsa miljöpåverkan, inbegripet redskap och metoder som används vid traditionellt och icke-industriellt fiske, och därmed bidra till en rimlig levnadsstandard för lokala ekonomier.
- (7) I förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs begreppet minsta referensstorlek för bevarande. För att säkerställa samstämmighet bör Iccat-begreppet minsta storlek genomföras i unionslagstiftningen såsom minsta referensstorlek för bevarande.
- (8) Enligt Iccats rekommendation 16-05 ska medelhavssvärdfisk som har fångats och som är mindre än den fastställda referensstorleken för bevarande kastas tillbaka över bord. Detsamma gäller för fångster av medelhavssvärdfisk som överskrider de gränser för bifångst som medlemsstaterna har fastställt i de årliga fiskeplanerna. I syfte att säkerställa att unionen efterlever sina internationella förpliktelser inom ramen för Iccat, fastställs i artikel 5a i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/98 ⁽⁴⁾ ett undantag från landningsskyldigheten för medelhavssvärdfisk, i enlighet med artikel 15.2 i förordning (EU) nr 1380/2013. Genom delegerade förordning (EU) 2015/98 genomförs vissa bestämmelser i Iccats rekommendation 16-05 som föreskriver en skyldighet att kasta tillbaka över bord medelhavssvärdfisk för fartyg som överskrider sin tilldelade kvot eller högsta nivå för tillåtna bifångster. Tillämpningsområdet för den delegerade förordningen omfattar även fartyg som används inom fritidsfisket.
- (9) Med beaktande av att återhämtningsplanen i denna förordning kommer att genomföra Iccats rekommendation 16-05, bör de bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2107 ⁽⁵⁾ som rör medelhavssvärdfisk utgå.
- (10) Fiske med drivgarn ökade tidigare i snabb takt mätt i fiskeansträngning med otillräcklig selektivitet som följd. Den okontrollerade expansionen av denna verksamhet utgjorde en allvarlig risk för målarten, och redskapet förbjöds därför inom fisket efter långvandrande bestånd, däribland svärdfisk, genom rådets förordning (EG) nr 1239/98 ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/98 av den 18 november 2014 om genomförandet av unionens internationella förpliktelser, som avses i artikel 15.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013, enligt den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten och konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (EUTL 16, 23.1.2015, s. 23).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2107 av den 15 november 2017 om införande av förvaltnings-, bevarande- och kontrollåtgärder som ska tillämpas i konventionsområdet för Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (Iccat) och om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1936/2001, (EG) nr 1984/2003 och (EG) nr 520/2007 (EUT L 315, 30.11.2017, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1239/98 av den 8 juni 1998 om ändring av förordning (EG) nr 894/97 om vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna (EGTL 171, 17.6.1998, s. 1).

- (11) För att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs har unionslagstiftning antagits i syfte att upprätta ett system för kontroll, inspektion och verkställighet som omfattar bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (nedan kallat IUU-fiske). Genom rådets förordning (EG) nr 1224/2009 ⁽⁷⁾ infördes ett unionssystem för kontroll, inspektion och verkställighet med ett övergripande och integrerat synsätt, för att se till att alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs. I kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 ⁽⁸⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1224/2009. Genom rådets förordning (EG) nr 1005/2008 ⁽⁹⁾ upprättas ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja IUU-fiske. Dessa förordningar innehåller redan bestämmelser som omfattar en rad av de åtgärder som fastställs i Iccats rekommendation 16-05. De bestämmelserna behöver därför inte ingå i den här förordningen.
- (12) Vad gäller avtalsarrangemang för befraktning av fiskefartyg är förhållandet mellan ägaren, befraktaren och flaggstaten ofta oklart. Vissa aktörer som bedriver IUU-verksamhet undgår kontroller genom att missbruka dessa arrangemang. Befraktning är förbjudet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 ⁽¹⁰⁾ inom ramen för fisket efter blåfenad tonfisk. Det är lämpligt att, som en förebyggande åtgärd för att skydda ett bestånd under återhämtning och för att se till att unionsrätten är konsekvent, anta ett likvärdigt förbud i den återhämtningsplan som fastställs i den här förordningen.
- (13) Iccat-rekommendationer bör genomföras i unionslagstiftningen för att skapa lika villkor för fiskare i unionen och fiskare i tredjeländer och säkerställa att reglerna kan godtas av alla.
- (14) I syfte att i unionslagstiftningen snabbt genomföra Iccats framtida rekommendationer om att ändra eller komplettera Iccats återhämtningsplan bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av bilagorna till denna förordning samt av vissa bestämmelser i denna förordning om tidsfrister för rapportering av information, fredningstider, minsta referensstorlek för bevarande, toleransnivåer för oavsiktliga fångster och bifångster, fiskeredskapens tekniska egenskaper, procentsats för kvotutnyttjande för syftet att informera kommissionen, samt information som ska tillhandahållas om fiskefartyg. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹¹⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på formatet för den årsrapport om genomförandet av denna förordning som lämnas in av medlemsstaterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (16) De delegerade akter och genomförandeaakter som föreskrivs i denna förordning bör inte påverka genomförandet av framtida Iccat-rekommendationer i unionsrätten genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 av den 8 april 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 112, 30.4.2011, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1627 av den 14 september 2016 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 302/2009 (EUT L 252, 16.9.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Bilaga II till rådets förordning (EG) nr 1967/2006 ⁽¹³⁾ tillåter att högst 3 500 krokar får sättas eller tas ombord på fartyg som fiskar efter svärdfisk, medan Iccats rekommendation 16-05 tillåter högst 2 500 krokar. För att genomföra rekommendationen på ett korrekt sätt i unionsrätten är det nödvändigt att ändra förordning (EG) nr 1967/2006 i enlighet med detta.
- (18) I kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2017/2107 fastställs vissa tekniska åtgärder och kontrollåtgärder avseende medelhavssvärdfisk. De åtgärder i Iccats rekommendation 16-05 som genomförs i unionsrätten genom denna förordning är mer restriktiva eller mer exakta för att möjliggöra återhämtning av beståndet. Kapitel III avsnitt 2 i förordning (EU) 2017/2107 bör därför utgå och ersättas av de relevanta åtgärderna i den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs allmänna regler för unionens genomförande av en flerårig återhämtningsplan för svärdfisk (*Xiphias gladius*) i Medelhavet (nedan kallad *medelhavssvärdfisk*) som har antagits av Iccat och som börjar löpa 2017 och fortsätter till 2031.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på

- a) unionsfiskefartyg, och unionsfartyg som bedriver fritidsfiske, som
 - i) fångar medelhavssvärdfisk eller
 - ii) omlastar eller ombord medför, även utanför Iccats konventionsområde, medelhavssvärdfisk.
- b) Fiskefartyg från tredjeländer, och tredjeländers fartyg som bedriver fritidsfiske, som är verksamma i unionens vatten och som fångar medelhavssvärdfisk.
- c) Tredjeländers fartyg som inspekteras i medlemsstaternas hamnar och som ombord medför medelhavssvärdfisk eller fiskeriprodukter som härrör från medelhavssvärdfisk och som inte tidigare har landats eller omlastats i någon hamn.

Artikel 3

Mål

Genom undantag från artikel 2.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 är målet för denna förordning att senast 2031 ha uppnått en biomassa för medelhavssvärdfisk som motsvarar MSY, med en sannolikhet på minst 60 % för att målet verkligen uppnås.

Artikel 4

Förhållande till annan unionsrätt

Denna förordning gäller utöver följande förordningar eller, när så föreskrivs i dessa förordningar, genom undantag från dessa:

- a) Förordning (EG) nr 1224/2009.
- b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 ⁽¹⁴⁾.
- c) Förordning (EU) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

Artikel 5

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt nyttjande av marina biologiska resurser,
2. *unionsfiskefartyg*: ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen,
3. *Iccats konventionsområde*: alla vatten i Atlanten och angränsande vatten,
4. *Medelhavet*: Medelhavets marina vatten öster om linjen 5°36' W,
5. *Iccats parter*: avtalslutande parter i Iccat-konventionen samt samarbetande icke avtalslutande parter, organisationer och fiskerierorganisationer,
6. *fisketillstånd*: ett tillstånd som har utfärdats för ett unionsfiskefartyg och som ger det rätt att bedriva specifik fiskeverksamhet under en angiven period, i ett visst område eller för ett visst fiske på särskilda villkor,
7. *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt i fångster eller fiskeansträngning,
8. *bestånd*: en marin biologisk resurs som förekommer i ett visst förvaltningsområde,
9. *fiskeriprodukter*: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet eller produkter som framställs av sådana organismer,
10. *utkast*: fångster som kastas överbord,
11. *fritidsfiske*: icke-kommersiellt fiske efter marina biologiska resurser för rekreation, turism eller sport,
12. *data från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg*: data om fiskefartygets identitet, geografiska position, datum, tid, kurs och hastighet som översänds av satellitföljare installerade ombord på fiskefartyg till flaggmedlemsstatens centrum för fiskerikontroll,
13. *landning*: den första lossningen av en kvantitet fiskeriprodukter från ett fiskefartyg till land,
14. *omlastning*: överföring av alla eller en del av de fiskeriprodukter som finns ombord på ett fartyg till ett annat fartyg,
15. *befraktning*: ett arrangemang genom vilket ett fiskefartyg som för en medlemsstats flagg ingår ett avtal för en fastställd period med en aktör i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland utan byte av flagg,
16. *långrev*: fiskeredskap bestående av en lång lina försedd med flera kortare linor (tafsar) som i sin tur är försedda med krokarna; linans längd och avståndet mellan krokarna varierar beroende på målarten,
17. *krok*: en böjd, vässad bit ståltråd,
18. *spö och lina*: ett fiskespö som används av fritidsfiskare och som har en lina upprullad på en spole i en rullmekanism (rulle) som används för att veva in linan.

AVDELNING II

FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER, TEKNISKA BEVARANDEÅTGÄRDER OCH KONTROLLÅTGÄRDER

KAPITEL 1

Förvaltningsåtgärder

Artikel 6

Fiskeansträngning

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att fiskeansträngningen för fartyg som för dess flagg står i proportion till de fiskemöjligheter för medelhavssvärdfisk som är tillgängliga för den medlemsstaten.
2. Det är förbjudet att överföra eventuella outnyttjade kvoter för medelhavssvärdfisk.

*Artikel 7***Fördelning av fiskemöjligheter**

1. I enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska medlemsstaterna vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier, samt sträva efter att fördela nationella kvoter rättvist mellan olika flottsegment, med hänsyn tagen till traditionellt och icke-industriellt fiske, och att ge incitament till unionsfiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder.
2. Varje medlemsstat ska införa bestämmelser om bifångster av svärdfisk inom sin kvot för medelhavssvärdfisk och informera kommissionen om detta när medlemsstaten översänder sin årliga fiskeplan i enlighet med artikel 9. Dessa bestämmelser ska säkerställa att all död medelhavssvärdfisk dras av från kvoten.
3. Medlemsstaterna ska sträva efter att fördela sådana ökningarna av fiskemöjligheterna som följer av ett framgångsrikt genomförande av denna förordning till fiskefartyg som tidigare inte har tilldelats någon kvot för medelhavssvärdfisk och som uppfyller kriterierna för fördelning av fiskemöjligheter i artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013.

*Artikel 8***Kapacitetsbegränsningar**

1. En kapacitetsbegränsning per typ av fiskeredskap för fiskefartyg ska tillämpas under hela löptiden för den återhämtningsplan som fastställs i denna förordning. Medlemsstaterna ska begränsa antalet fiskefartyg per typ av fiskeredskap som för deras flagg och som har tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk till det genomsnittliga årliga antalet fartyg som för deras flagg och som fiskade efter, behöll ombord, omlastade, transporterade eller landade medelhavssvärdfisk under perioden 2013–2016.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna besluta att använda det antal fartyg som för deras flagg och som fiskade efter, behöll ombord, omlastade, transporterade eller landade medelhavssvärdfisk under 2016 för att beräkna kapacitetsbegränsningen, om detta antal är lägre än det genomsnittliga årliga antalet fartyg under perioden 2013–2016. Den kapacitetsbegränsningen ska gälla per redskapstyp för fiskefartyg.
3. Medlemsstaterna får tillämpa en tolerans på 5 % på den kapacitetsbegränsning som avses i punkt 1 för åren 2018 och 2019.
4. Medlemsstaterna ska senast den 1 mars varje år informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att begränsa antalet fartyg som för deras flagg och som har tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk. Denna information ska lämnas tillsammans med de årliga fiskeplanerna i enlighet med artikel 9.

*Artikel 9***Årliga fiskeplaner**

1. Medlemsstaterna ska lämna in sina årliga fiskeplaner till kommissionen senast den 1 mars varje år. De årliga fiskeplanerna ska överlämnas i det format som anges i Iccats riktlinjer för inlämning av uppgifter och information (Guidelines for submitting data and information), och ska innehålla detaljerad information avseende den kvot för medelhavssvärdfisk som tilldelats per typ av fiskeredskap, inklusive den kvot som har tilldelats fritidsfisket, i förekommande fall, och bifångster.
2. Kommissionen ska sammanställa de årliga fiskeplaner som avses i punkt 1 och integrera dem i unionens fiskeplan. Kommissionen ska senast den 15 mars varje år översända unionens fiskeplan till Iccats sekretariat.

KAPITEL 2

Tekniska bevarandeåtgärder

Avsnitt 1

Fiskeperioder*Artikel 10***Fredningstider**

1. Medelhavssvärdfisk får inte fångas, vare sig som målart eller som bifångst, behållas ombord, omlastas eller landas under fredningstiden. Fredningstiden ska vara från och med den 1 januari till och med den 31 mars varje år.

2. För att skydda medelhavssvärdfisk ska en fredningstid gälla för långrevsfartyg som bedriver fiske efter långfenad tonfisk i Medelhavet (*Thunnus alalunga*) i Medelhavet under perioden 1 oktober–30 november varje år.
3. Medlemsstaterna ska övervaka hur effektiva fredningstiderna enligt punkterna 1 och 2 är och ska varje år, senast två månader och 15 dagar före Iccats årsmöte, till kommissionen lämna in all relevant information om tillämpliga kontroller och inspektioner som genomförts för att säkerställa efterlevnaden av denna artikel. Kommissionen ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat minst två månader före Iccats årsmöte, varje år.

Avsnitt 2

Minsta referensstorlek för bevarande, oavsiktlig fångst och bifångst

Artikel 11

Minsta referensstorlek för bevarande för medelhavssvärdfisk

1. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska det vara förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta, landa, transportera, lagra, sälja eller ställa ut eller utbjuda till försäljning medelhavssvärdfisk, även inom fritidsfiske, som
 - a) har en längd på mindre än 100 cm mätt från underkåkens spets till stjärtfenans delning, eller
 - b) har en vikt på mindre än 11,4 kg i levande vikt eller mindre än 10,2 kg i rensad vikt utan gälar.
2. Bara hela exemplar av medelhavssvärdfisk, utan att någon extern del tagits bort, eller rensade exemplar utan gälar får behållas ombord, omlastas, landas eller medföras i den första transporten efter landning.

Artikel 12

Oavsiktliga fångster av svärdfisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande

Trots vad som sägs i artikel 11.1 får fiskefartyg som bedriver riktat fiske efter medelhavssvärdfisk behålla ombord, omlasta, överföra, landa, transportera, lagra, sälja, ställa ut eller utbjuda till försäljning oavsiktliga fångster av svärdfisk från Medelhavet som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande, på villkor att andelen sådana fångster inte överstiger 5 %, i vikt eller antal exemplar, av den totala fångsten av medelhavssvärdfisk ombord på de berörda fiskefartygen.

Artikel 13

Bifångster

1. Bifångster av medelhavssvärdfisk får inte vid någon tidpunkt efter en fiskeinsats överstiga den gräns för bifångster som medlemsstaterna har fastställt i sina årliga fiskeplaner för den totala fångsten ombord uttryckt i vikt eller i antal exemplar.
2. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 får fiskefartyg som inte bedriver riktat fiske efter medelhavssvärdfisk inte behålla ombord medelhavssvärdfisk i mängder som överstiger denna gräns för bifångster.
3. Genom undantag från artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska, om den kvot för medelhavssvärdfisk som tilldelats flaggmedlemsstaten uttömts, all medelhavssvärdfisk som har fångats levande släppas tillbaka i havet.
4. När den kvot för medelhavssvärdfisk som tilldelats flaggmedlemsstaten har uttömts är det förbjudet att bereda och saluföra död medelhavssvärdfisk, och alla fångster ska registreras. Medlemsstaterna ska årligen lämna information om kvantiteten av sådan död medelhavssvärdfisk till kommissionen, som ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat, i enlighet med artikel 21.

Avsnitt 3

Fiskeredskapens tekniska egenskaper

Artikel 14

Fiskeredskapens tekniska egenskaper

1. Det högsta antalet krokar som får sättas av eller medföras ombord på fiskefartyg som bedriver riktat fiske efter medelhavssvärdfisk ska vara 2 500 krokar.
2. Genom undantag från punkt 1 ska en uppsättning med 2 500 riggade ersättningskrokar tillåtas ombord på fiskefartyg för resor längre än två dagar, förutsatt att de är vederbörligen surrade och stuvade på undre däck så att de inte med lätthet kan användas.
3. Krokstorleken får inte understiga 7 centimeters höjd.
4. Längden på de pelagiska långrevarna får inte överstiga 30 nautiska mil (55,56 km).

KAPITEL 3

Kontrollåtgärder

Avsnitt 1

Fartygsregister

Artikel 15

Fisketillstånd

1. Medlemsstaterna ska utfärda fisketillstånd till fiskefartyg som bedriver riktat fiske efter medelhavssvärdfisk och som för deras flagg, i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) 2017/2403, särskilt artiklarna 20 och 21.
2. Endast unionsfartyg som är upptagna i Iccats fartygsregister i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 16 och 17 ska tillåtas bedriva riktat fiske efter, behålla ombord, omlasta, landa, transportera eller bereda medelhavssvärdfisk, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om bifångster i artikel 13.
3. Stora fiskefartyg som har tillstånd utfärdat av medlemsstaterna ska registreras i Iccats register över fartyg med en totallängd på 20 meter eller mer som har tillstånd att bedriva fiske i Iccats konventionsområde.

Artikel 16

Information om fartyg med tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk och långfenad tonfisk i Medelhavet under det innevarande året

1. Medlemsstaterna ska varje år på elektronisk väg till kommissionen översända följande information i det format som anges i Iccats riktlinjer för inlämning av uppgifter och information:
 - a) Senast den 1 januari, information om fiskefartyg som för deras flagg och som har tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk, samt om fartyg som har tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk inom ramen för fritidsfiske.
 - b) Senast den 1 mars, information om fiskefartyg som för deras flagg och som har tillstånd att bedriva riktat fiske efter långfenad tonfisk i Medelhavet.

Kommissionen ska till Iccats sekretariat sända den information som avses i led a senast den 15 januari varje år och den information som avses i led b senast den 15 mars varje år.

Informationen om de fiskefartyg som avses i leden a och b i första stycket i denna punkt ska innehålla uppgift om fartygets namn och nummer i registret över unionens fiskeflotta (CFR) enligt definitionen i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 av den 6 februari 2017 om registret över unionens fiskeflotta (EUT L 34, 9.2.2017, s. 9).

2. Utöver den information som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om varje ändring av den information om fiskefartyg som avses i punkt 1 inom 30 dagar från den underrättelsen. Kommissionen ska senast 45 dagar efter dagen för ändringen överlämna denna information till Iccats sekretariat.

3. Utöver sådan information som översänds till Iccats sekretariat i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel ska kommissionen vid behov, enligt artikel 7.6 i förordning (EU) 2017/2403, utan dröjsmål sända de uppdaterade uppgifter om fiskefartyg som avses i punkt 1 i denna artikel till Iccats sekretariat.

Artikel 17

Information om fartyg som hade tillstånd att bedriva riktat fiske efter medelhavsvärdfisk med harpuner eller pelagiska långrevar under det föregående året

1. Senast den 30 juni varje år ska medlemsstaterna på elektronisk väg till kommissionen överlämna följande uppgifter om fiskefartyg som för deras flagg och som hade tillstånd att bedriva pelagiskt långrevsfiske eller harpunfiske efter medelhavsvärdfisk under det föregående året:

- a) Fartygets namn (om namn saknas, registreringsnumret utan landsinitialer).
- b) Nummer i registret över unionens fiskeflotta enligt definitionen i bilaga I till genomförandeförordning (EU) 2017/218.
- c) Iccat-registernummer.

2. Den information som avses i punkt 1 ska överlämnas i det format som anges i Iccats riktlinjer för inlämning av uppgifter och information.

3. Kommissionen ska sända den information som avses i punkt 1 till Iccats sekretariat senast den 31 juli varje år.

Avsnitt 2

Kontroll och övervakning

Artikel 18

Satellitbaserat kontrollsystem för fartyg

1. För kontrolländamål får överföringen av data från det satellitbaserade kontrollsystemet för fartyg (VMS) från fiskefartyg som har tillstånd att fånga medelhavsvärdfisk inte avbrytas när fartygen är i hamn.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras centrum för fiskerikontroll vidarebefordrar VMS-meddelanden som har tagits emot från fiskefartyg som för deras flagg till kommissionen och till ett av denna utsett organ, i realtid och i formatet *https data feed*. Kommissionen ska skicka dessa meddelanden till Iccats sekretariat på elektronisk väg.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att

- a) VMS-meddelanden från fiskefartyg som för deras flagg vidarebefordras till kommissionen minst varannan timme,
- b) det vid tekniskt fel på VMS-systemet vidarebefordras alternativa meddelanden som tas emot i enlighet med artikel 25.1 i genomförandeförordning (EU) nr 404/2011 från fiskefartyget som för deras flagg till kommissionen inom 24 timmar efter det att de har tagits emot av medlemsstaternas centrum för fiskerikontroll,
- c) VMS-meddelanden som vidarebefordras till kommissionen numreras i följd (med en unik identifikationskod) för att undvika upprepning,
- d) VMS-meddelanden som vidarebefordras till kommissionen är förenliga med artikel 24.3 i genomförandeförordning (EU) nr 404/2011.

4. Varje medlemsstat ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att alla VMS-meddelanden som görs tillgängliga för deras inspektionsfartyg behandlas konfidentiellt och endast används i samband med inspektioner till havs.

Artikel 19

Befraktning av unionsfiskefartyg

Det ska vara förbjudet att befrakta unionsfiskefartyg för riktat fiske efter medelhavsvärdfisk.

Artikel 20

Nationella vetenskapliga observatörsprogram för pelagiska långrevsfartyg

1. Varje medlemsstat med en kvot för medelhavsvärdfisk ska genomföra ett nationellt vetenskapligt observatörsprogram för pelagiska långrevsfartyg som för den medlemsstatens flagg och som bedriver riktat fiske efter medelhavsvärdfisk, i enlighet med denna artikel. Det nationella observatörsprogrammet ska uppfylla de minimistandarder som fastställs i bilaga I.
2. Varje berörd medlemsstat ska säkerställa att nationella vetenskapliga observatörer utplaceras på minst 10 % av alla pelagiska långrevsfartyg som för den medlemsstatens flagg och med en totallängd på mer än 15 meter som bedriver riktat fiske efter medelhavsvärdfisk. Denna täckningsprocent ska mätas i antal fiskedagar, drag, fartyg eller fiskeresor.
3. Varje berörd medlemsstat ska utforma och genomföra en vetenskaplig övervakningsmetod för att samla in information om den verksamhet som bedrivs av pelagiska långrevsfartyg som för den medlemsstatens flagg och med en totallängd på högst 15 meter. Varje flaggmedlemsstat ska i den årliga fiskeplan som avses i artikel 9 beskriva denna vetenskapliga övervakningsmetod i detalj för kommissionen senast 2020.
4. Kommissionen ska omedelbart överlämna den detaljerade beskrivningen av den vetenskapliga övervakningsmetod som avses i punkt 3 till Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik (SCRS) för utvärdering. Innan vetenskapliga övervakningsmetoder genomförs ska de godkännas av Iccat-kommissionen vid Iccats årsmöte.
5. Medlemsstaterna ska förse sina nationella vetenskapliga observatörer med en officiell identitetshandling.
6. Utöver de arbetsuppgifter som fastställs i bilaga I ska medlemsstaterna begära att de vetenskapliga observatörerna bedömer och rapporterar följande data om medelhavsvärdfisk:
 - a) Utkastnivån vad gäller exemplar som understiger minsta referensstorlek för bevarande.
 - b) Regionspecifik storlek och ålder för fullvuxet tillstånd.
 - c) Habitatutnyttjande, för jämförelse av tillgången på medelhavsvärdfisk för olika typer av fiske, inbegripet jämförelser mellan fiske med traditionella respektive mesopelagiska långrevar.
 - d) Det mesopelagiska långrevsfiskets påverkan uttryckt i fångstsammansättning, CPUE-serie (fångst per ansträngningsenhet) och storleksfördelning inom fångsterna.
 - e) Månatlig uppskattning av andelen lekmogen fisk och rekryteringsexemplar i fångsterna.
7. Senast den 30 juni varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in den information som samlats in inom ramen för deras nationella vetenskapliga observatörsprogram för det föregående året. Kommissionen ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat senast den 31 juli varje år.

Avsnitt 3

Fångstkontroll

Artikel 21

Dokumentering och rapportering av fångster

1. Befälhavaren på varje fiskefartyg med tillstånd att fånga medelhavsvärdfisk ska föra fiskeloggbook i enlighet med kraven i bilaga II och ska lämna loggboksuppgifterna till flaggmedlemsstaten.
2. Utan att det påverkar medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter enligt förordning (EG) nr 1224/2009, ska medlemsstaterna varje kvartal sända rapporter till kommissionen om alla fångster av medelhavsvärdfisk som gjorts av fartyg med tillstånd som för deras flagg, såvida inte denna information sänds varje månad. Dessa kvartalsrapporter ska sändas i det format som används för rapporter med aggregerade fångstuppgifter senast 15 dagar efter varje kvartalsperiods slut (dvs. den 15 april, 15 juli och 15 oktober varje år, och senast den 15 januari det efterföljande året). Kommissionen ska sända informationen till Iccats sekretariat senast den 30 april, 30 juli och 30 oktober varje år och senast den 30 januari efterföljande år.

3. Utöver den information som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 30 juni varje år till kommissionen överlämna följande information om unionsfiskefartyg som hade tillstånd att bedriva pelagiskt långrevsfiske eller harpunfiske efter medelhavssvärdfisk under föregående år:

- a) Information om fiskeverksamhet per målart och område, baserad på stickprov eller på hela flottan, med uppgifter om följande:
 - i) Fiskeperiod(er) och fartygets totala antal fiskedagar.
 - ii) Geografiska områden, enligt Iccats statistiska rektanglar, för den fiskeverksamhet som bedrevs av fartyget.
 - iii) Typ av fartyg.
 - iv) Antal krokar som använts av fartyget.
 - v) Antal långrevar som använts av fartyget.
 - vi) Totallängden för samtliga långrevar som använts av fartyget.
- b) Uppgifter om fångster, i så liten tidsmässig och rumslig skala som möjligt, omfattande följande:
 - i) Storleksfördelningen och, om möjligt, åldersfördelningen i fångsterna.
 - ii) Fångster och fångstsammansättning per fartyg.
 - iii) Fiskeansträngning (genomsnittligt antal fiskedagar per fartyg, genomsnittligt antal krokar per fartyg, genomsnittligt antal långrevar per fartyg, långrevarnas genomsnittliga totallängd per fartyg).

Kommissionen ska vidarebefordra informationen till Iccats sekretariat senast den 31 juli varje år.

4. Den information som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska överlämnas i det format som anges i Iccats riktlinjer för inlämning av uppgifter och information.

Artikel 22

Uppgifter om kvotutnyttjande

1. Utan att det påverkar artikel 34 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska varje medlemsstat utan dröjsmål informera kommissionen när utnyttjandet av kvoten för medelhavssvärdfisk som tilldelats för en typ av fiskeredskap bedöms ha uppnått 80 %.
2. När de sammanlagda fångsterna av medelhavssvärdfisk uppgår till 80 % av den nationella kvoten ska flaggmedlemsstaten sända fångstdata till kommissionen på veckobasis.

Avsnitt 4

Landning och omlastning

Artikel 23

Utsedda hamnar

1. Fångster av medelhavssvärdfisk, inklusive bifångster och medelhavssvärdfisk som fångats inom ramen för fritidsfiske, där ingen märkestagg har fästs på varje exemplar enligt artikel 30, får endast landas eller omlastas i utsedda hamnar.
2. Varje medlemsstat ska, i enlighet med artikel 43.5 i förordning (EG) 1224/2009, utse hamnar där landningar och omlastningar av medelhavssvärdfisk enligt punkt 1 ska äga rum.
3. Senast den 15 februari varje år ska medlemsstaterna sända en förteckning över utsedda hamnar till kommissionen. Senast den 1 mars varje år ska kommissionen sända den förteckningen till Iccats sekretariat.

Artikel 24

Förhandsanmälan

1. Artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska gälla för befälhavare på unionsfiskefartyg med en totallängd på tolv meter eller mer och som är upptagna i fartygsförteckningen enligt artikel 16 i den här förordningen. Förhandsanmälan enligt artikel 17 i förordning (EG) nr 1224/2009 ska skickas till den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller den Iccat-part vars hamnar eller landningsanläggning de vill använda, samt till flaggmedlemsstaten om det är en annan medlemsstat än hamnmedlemsstaten.
2. Befälhavare på unionsfiskefartyg med en totallängd på mindre än tolv meter och som är upptagna i fartygsförteckningen enligt artikel 16 ska senast fyra timmar före beräknad ankomsttid i hamn till den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller den Iccat-part vars hamnar eller landningsanläggning de vill använda, samt till flaggmedlemsstaten om det är en annan medlemsstat än hamnmedlemsstaten, anmäla följande information:
 - a) Beräknad ankomsttid.
 - b) Beräknad kvantitet medelhavssvärdfisk som finns ombord.
 - c) Information om i vilket geografiskt område fångsten gjordes.
3. Om fiskeområdet är beläget mindre än fyra timmar från hamnen får de uppskattade kvantiteterna medelhavssvärdfisk som finns ombord ändras när som helst före ankomst.
4. Hamnmedlemsstatens myndigheter ska föra ett register över alla förhandsanmälningar för det innevarande året.

Artikel 25

Omlastning

1. Omlastning till havs ska under alla omständigheter vara förbjuden för unionsfartyg som ombord medför medelhavssvärdfisk, och för tredjelandsfartyg i unionens vatten.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 51, 52.2, 52.3, 54 och 57 i förordning (EU) 2017/2107, får fartyg endast omlasta medelhavssvärdfisk i utsedda hamnar.

Avsnitt 5

Inspektioner

Artikel 26

Årliga inspektionsplaner

1. Senast den 31 januari varje år ska medlemsstaterna översända sina årliga inspektionsplaner till kommissionen. Dessa årliga inspektionsplaner ska utarbetas i enlighet med
 - a) de mål, prioriteringar och förfaranden samt de riktmärken för inspektionsverksamheten som fastställs i kommissionen genomförandeförordning (EU) 2018/1986 ⁽¹⁶⁾, och
 - b) det nationella kontrollprogram för medelhavssvärdfisk som utarbetats med stöd av artikel 46 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Kommissionen ska sammanställa de nationella inspektionsplanerna och integrera dem i unionens inspektionsplan. Kommissionen ska översända unionens inspektionsplan, tillsammans med de årliga fiskeplaner som avses i artikel 9, till Iccats sekretariat för godkännande av Iccat.

⁽¹⁶⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/1986 av den 13 december 2018 om inrättande av särskilda kontroll- och inspektionsprogram för vissa fisken och om upphävande av genomförandebesluten 2012/807/EU, 2013/328/EU, 2013/305/EU och 2014/156/EU (EUT L 317, 14.12.2018, s. 29).

Artikel 27

Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion

1. Ömsesidiga internationella inspektioner ska göras i enlighet med Iccats ordning för ömsesidig internationell inspektion (nedan kallad *Iccat-ordningen*) i bilaga III.
2. Medlemsstater vars fiskefartyg har tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk ska utse inspektörer och göra inspektioner till havs enligt Iccat-ordningen. Kommissionen eller ett organ som den har utsett får utse unionsinspektörer till Iccat-ordningen.
3. Om det vid något tillfälle finns fler än 50 fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och som bedriver fiske efter medelhavssvärdfisk i Iccats konventionsområde ska den medlemsstaten sätta in ett inspektionsfartyg för inspektion och kontroll till havs i Medelhavet under den period som fartygen finns där. Denna skyldighet ska även anses vara uppfylld då medlemsstaterna samarbetar om ett inspektionsfartyg eller om ett unionsinspektionsfartyg sätts in i Medelhavet.
4. Kommissionen eller ett organ som den har utsett ska samordna unionens övervaknings- och inspektionsverksamhet. Kommissionen får, i samförstånd med de berörda medlemsstaterna, upprätta program för ömsesidig inspektion i syfte att göra det möjligt för unionen att fullgöra sina skyldigheter enligt Iccat-ordningen. Medlemsstater vars fiskefartyg bedriver fiske efter medelhavssvärdfisk ska vidta de åtgärder som krävs för att underlätta genomförandet av dessa program för ömsesidig inspektion, särskilt när det gäller de mänskliga och materiella resurser som behövs samt de perioder under vilka och geografiska områden där dessa resurser ska sättas in.
5. Medlemsstaterna ska senast den 1 december varje år meddela kommissionen namnen på de inspektörer och de inspektionsfartyg som de avser att utse enligt Iccat-ordningen under det följande året. På grundval av dessa uppgifter ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna upprätta en årlig plan för unionens deltagande i Iccat-ordningen och sända den till Iccats sekretariat senast den 1 januari varje år.

Artikel 28

Inspektioner vid överträdelser

Om ett fartyg som för en medlemsstats flagg har begått en överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, ska den medlemsstaten säkerställa att en fysisk inspektion av det fartyget äger rum under dess överinseende i dess hamnar eller, när fartyget inte befinner sig i dess hamnar, av en person som den medlemsstaten har utsett.

KAPITEL 4

Fritidsfiske

Artikel 29

Förvaltningsåtgärder

1. Varje medlemsstat som tillåter fritidsfiske efter medelhavssvärdfisk ska föreskriva en kvot för fritidsfiske inom sin nationella kvot och informera kommissionen om detta när den översänder sin årliga fiskeplan i enlighet med artikel 9. Dessa bestämmelser ska säkerställa att all död medelhavssvärdfisk dras av från kvoten.
2. De medlemsstater som avses i punkt 1 i denna artikel ska, för de fartyg som för deras flagg och som bedriver fritidsfiske efter medelhavssvärdfisk, säkerställa att den information om fartyg med tillstånd som avses i artikel 30.2 omfattar dessa fartyg. Fartyg som inte omfattas av denna information får inte fiska efter medelhavssvärdfisk.
3. Försäljning och varje annan form av saluföring av medelhavssvärdfisk som fångats inom fritidsfisket ska vara förbjudet.
4. Trots vad som sägs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska det inom fritidsfisket vara förbjudet att fånga, behålla ombord, omlasta och landa mer än en medelhavssvärdfisk per fartyg och dag. Berörda medlemsstater ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa, så långt som möjligt, och underlätta återsläppande till havet av medelhavssvärdfisk som fångats levande inom ramen för fritidsfisket, och de får vidta mer restriktiva åtgärder som ger medelhavssvärdfisk ett bättre skydd.

*Artikel 30***Kontrollåtgärder**

1. Inom fritidsfisket ska endast fartyg som använder *spö och lina* beviljas tillstånd att fånga medelhavssvärdfisk.
2. Den information om fritidsfiskefartyg med tillstånd som skickas till Iccats sekretariat i enlighet med artikel 16.1 a ska innehålla uppgifter om följande:
 - a) Fartygets namn (om namn saknas, registreringsnumret utan landsinitialer).
 - b) Fartygets tidigare namn, i förekommande fall.
 - c) Fartygets totallängd.
 - d) Namn och adress till fartygets ägare och operatör(er).
3. Fångstdata, inklusive längd (mätt från underkåkens spets till stjärtfenans delning) och levande vikt för varje medelhavssvärdfisk som fångas, behålls ombord och landas inom ramen för fritidsfiske ska dokumenteras och rapporteras i enlighet med artikel 21.
4. Medelhavssvärdfisk får endast landas hel eller rensad utan gälar, antingen i en utsedd hamn i enlighet med artikel 23 eller med en märkestagg som fästs på varje exemplar. Varje märkestagg ska vara försedd med ett landsspecifikt nummer och vara manipuleringsäker.
5. Medlemsstaterna ska införa ett märkningsprogram för tillämpningen av denna förordning och inbegripa specifikationerna för programmet i de årliga fiskeplaner som avses i artikel 9.
6. Varje medlemsstat ska endast tillåta användning av märkestaggar så länge som de totala fångstkvantiteterna ligger inom den kvot som tilldelats den.
7. Varje år ska medlemsstaterna översända en rapport till kommissionen om genomförandet av märkningsprogrammet minst två månader och femton dagar före Iccats årsmöte. Kommissionen ska sammanställa informationen från medlemsstaterna och årligen översända den till Iccats sekretariat senast två månader före Iccats årsmöte.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 31***Årsrapport**

1. Senast den 15 september varje år ska medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen, för det föregående kalenderåret, om genomförandet av denna förordning, samt eventuella kompletterande uppgifter i förekommande fall.
2. Årsrapporten ska innehålla information om de åtgärder som vidtagits för att begränsa bifångsterna och minska utkastet av medelhavssvärdfisk som är mindre än minsta referensstorlek för bevarande, och om all relevant forskning på detta område.
3. Kommissionen ska sammanställa den information som tagits emot i enlighet med punkterna 1 och 2 och vidarebefordra den till Iccats sekretariat senast den 15 oktober varje år.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter med avseende på detaljerade krav rörande formatet för den årsrapportering som avses i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 36.2.

*Artikel 32***Översyn**

Kommissionen ska senast den 31 december 2025 rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur den återhämtningsplan som fastställs i denna förordning fungerar.

*Artikel 33***Finansiering**

Vid tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 ⁽¹⁷⁾ ska den återhämtningsplan som fastställs i denna förordning anses vara en flerårig plan i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1380/2013.

*Artikel 34***Ändringsförfarande**

1. När så är nödvändigt för att i unionsrätten genomföra Iccat-rekommendationer som ändrar eller kompletterar Iccats återhämtningsplan som blir bindande för unionen, samt i den mån ändringarna av unionsrätten inte går längre än Iccat-rekommendationerna, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 med avseende på att ändra följande:

- a) Tidsfristerna för rapportering av information enligt vad som förskrivs i artiklarna 9.1, 9.2, 10.3, 16.1, 16.3, 17.1, 17.3, 21.2, 21.3, 22.2, 23.3, 26.1, 27.5, 31.1 och 31.3.
- b) Fredningstider enligt vad som föreskrivs i artikel 10.1 och 10.2.
- c) Den minsta referensstorlek för bevarande som anges i artikel 11.1.
- d) De toleransnivåer som avses i artiklarna 12 och 13.
- e) Fiskeredskapens tekniska egenskaper som fastställs i artikel 14.1–14.4.
- f) Den procentsats för kvotutnyttjande som fastställs i artikel 22.1 och 22.2.
- g) Den information om fartyg som avses i artiklarna 16.1, 16.2, 17.1, 21.1, 21.2, 21.3, 21.4 och 30.2.
- h) Bilagorna I, II och III.

2. Ändringar som antas i enlighet med punkt 1 ska strikt begränsas till genomförandet av ändringar eller kompletteringar av de motsvarande Iccat-rekommendationerna i unionsrätten.

*Artikel 35***Utövande av delegeringen**

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 34 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 15 juli 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 34 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 34 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 36

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för fiske och vattenbruk som inrättats genom artikel 47 i förordning (EU) nr 1380/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna artikel ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 37

Ändringar av förordning (EU) 2017/2107

I förordning (EU) 2017/2107 ska artiklarna 20–26 utgå.

Artikel 38

Ändringar av förordning (EG) nr 1967/2006

I bilaga II till förordning (EG) nr 1967/2006 ska punkt 6.2 ersättas med följande:

- ”2. 2 500 krokar per fartyg som fiskar efter svärdfisk (*Xiphias gladius*) om denna art utgör minst 70 % av fångsten i levande vikt efter sortering.”

Artikel 39

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

ICCATS MINIMISTANDARER FÖR FISKEFARTYGENS VETENSKAPLIGA OBSERVATÖRSPROGRAM

Allmänna bestämmelser

1. Detta är minimistandarder för fiskefartygens vetenskapliga observatörsprogram enligt Iccats rekommendation 16-14.

Observatörernas kvalifikationer

2. Utan att det påverkar andra utbildningskvalifikationer eller tekniska kvalifikationer som rekommenderas av SCRS, ska Iccats parter säkerställa att deras observatörer har följande kvalifikationer för att utföra sina arbetsuppgifter:
 - a) Tillräcklig kunskap och erfarenhet för att kunna identifiera Iccat-arter och redskapskombinationer.
 - b) Förmåga att göra korrekta iakttagelser och noggrant dokumentera den information som ska samlas in enligt programmet.
 - c) Kapacitet att utföra de arbetsuppgifter som anges i punkt 7 nedan.
 - d) Förmåga att samla in biologiska prov.
 - e) Adekvat minimiutbildning i säkerhet och överlevnad till sjöss.
3. För att säkerställa integriteten i sina nationella observatörsprogram ska Iccats parter säkerställa att observatörerna
 - a) inte är besättningsmedlemmar på det observerade fiskefartyget,
 - b) inte är anställda hos ägaren eller den rättmätiga ägaren till det observerade fiskefartyget,
 - c) inte har aktuella ekonomiska intressen eller vinstintressen i det observerade fisket.

Observatörstäckning

4. Var och en av Iccats parter ska säkerställa följande vad gäller de nationella observatörsprogrammen:
 - a) Minst 5 % observatörstäckning av fiskeansträngningen inom varje pelagiskt långrevsfiske och inom varje av det i Iccats ordlista definierade fisket med spöfiskefartyg, fällor, nät/garn respektive trål. Denna täckningsprocent kommer att mätas enligt följande:
 - i) För pelagiskt långrevsfiske, i antal fiskedagar, drag eller fiskeresor.
 - ii) För fiske med spöfiskefartyg och fiske med fällor, i fiskedagar.
 - iii) För fiske med nät/garn, i fisketimmor eller fiskedagar.
 - iv) För trålfiske, i tråldrag eller fiskedagar.
 - b) Trots vad som sägs i led a får en Iccat-part, för fartyg med en totallängd på under 15 meter, när en extraordinär säkerhetsrisk föreligger som förhindrar placering av en observatör ombord, tillämpa en annan vetenskaplig övervakningsmetod som samlar in data som är likvärdiga med de data som specificeras i Iccats rekommendation 16-14, på ett sätt som säkerställer jämförbar täckning. I varje sådant fall måste den Iccat-part som önskar utnyttja en alternativ metod lämna en beskrivning av metoden till SCRS för utvärdering. SCRS kommer att ge ett utlåtande till Iccat om lämpligheten i den alternativa metoden när det gäller att uppfylla de skyldigheter att samla in data som anges i Iccats rekommendation 16-14. Alternativa metoder som genomförts enligt denna bestämmelse ska innan de genomförs godkännas av Iccat vid Iccats årsmöte.
 - c) En representativ tidsmässig och rumslig täckning av flottans insatser i syfte att säkerställa att lämpliga och användbara data samlas in enligt kraven i Iccats rekommendation 16-14 och enligt eventuella krav i Iccat-parternas nationella observatörsprogram, med beaktande av de enskilda flottornas och fiskenas egenskaper.
 - d) Datainsamling avseende relevanta aspekter av fisket, inklusive fångst, enligt beskrivningen i punkt 7.
5. Iccats parter får ingå bilaterala överenskommelser genom vilka en Iccat-part placerar sina nationella observatörer på fartyg som för en annan Iccat-parts flagg, så länge som alla bestämmelser i Iccats rekommendation 16-14 efterlevs.
6. Iccats parter ska sträva efter att säkerställa att observatörer byter fartyg mellan sina uppdrag.

Observatörens uppgifter

7. Iccats parter ska bland annat kräva att observatörerna ska göra följande:
- a) Registrera och rapportera om det observerade fartygets fiskeverksamhet, varvid minst följande ska ingå:
 - i) Insamling av data som omfattar en kvantifiering av totala målfångster, utkast och bifångster (inbegripet hajar, havssköldpaddor, marina däggdjur och havsfåglar), uppskattning eller mätning av storlekssammansättning, beroende på vad som är praktiskt möjligt, status (dvs. som behållits ombord, kastats överbord döda, släppts levande) och insamling av biologiska prover för livscykelstudier (t.ex. gonader, otoliter, fenstrålar, fjäll).
 - ii) Insamling och rapportering av alla märkestaggar som påträffas.
 - iii) Insamling av information om fiskeinsatser, omfattande följande:
 - Fångstplatsens koordinater (latitud och longitud).
 - Information om fiskeansträngning (dvs. antalet drag, antalet krokar, osv.).
 - Datumangivelse för varje fiskeinsats, inbegripet start- och stopptider för fiskeverksamheten, beroende på vad som är tillämpligt.
 - Användning av anordningar som samlar fisk, inbegripet FAD-anordningar.
 - Allmäntillståndet hos frisläppta djur med avseende på överlevnadsförmåga (dvs. död/levande, skadad, osv.).
 - b) Observera och registrera tillämpningen av bifångstbegränsande åtgärder och annan relevant information.
 - c) Så långt möjligt observera och rapportera om miljöförhållanden (t.ex. sjögång, väderförhållanden och hydrologiska parametrar osv.).
 - d) Observera och rapportera om FAD-anordningar i enlighet med Iccats observatörsprogram, som antagits inom ramen för det fleråriga bevarande- och förvaltningsprogrammet för tropisk tonfisk.
 - e) Utföra alla eventuella andra arbetsuppgifter för vetenskapligt ändamål som har rekommenderats av SCRS och godkänts av Iccat.

Observatörens skyldigheter

8. Iccats parter ska säkerställa att observatören
- a) inte stör fartygets elektroniska utrustning,
 - b) är väl förtrogen med de förfaranden vid nödsituationer som tillämpas ombord på fartyget, inklusive placeringen av livbåtar, brandsläckare och första hjälpen-utrustningen,
 - c) vid behov kommunicerar med befälhavaren om frågor och arbetsuppgifter som är relevanta för observatören,
 - d) inte hindrar eller stör fiskeverksamheten eller den normala driften av fartyget,
 - e) deltar i avrapportering(ar) med lämpliga företrädare för det vetenskapliga institut eller den nationella myndighet som ansvarar för genomförandet av observatörsprogrammet.

Befälhavarens skyldigheter

9. Iccats parter ska säkerställa att befälhavaren på det fartyg som observatören är utplacerad på gör följande:
- a) Tillåter lämpligt tillträde till fartyget och dess verksamhet.
 - b) Tillåter observatören att utföra sitt uppdrag på ett effektivt sätt, inbegripet genom att
 - i) ge lämpligt tillträde till fartygets redskap, dokumentation (inklusive elektroniska loggböcker och loggböcker i pappersformat) och fångst,
 - ii) oavsett tidpunkt kommunicera med lämpliga företrädare för det vetenskapliga institutet eller den nationella myndigheten,
 - iii) säkerställa lämpligt tillträde till elektronisk och annan utrustning som är relevant för fiske, inklusive men inte begränsat till följande:
 - utrustning för satellitnavigering,
 - elektroniska kommunikationsmedel,

- iv) säkerställa att ingen ombord på det observerade fartyget manipulerar eller förstör observatörsutrustning eller observatörsdokumentation; hindrar, stör eller på annat sätt agerar på ett sätt som kan innebära att observatören i onödan hindras från att utföra sina arbetsuppgifter; på något sätt hotar, trakasserar eller skadar observatören eller försöker påverka observatören genom mutor eller bestickning.
- c) Bereder observatörerna inkvartering, inklusive kost, logi och tillgång till lämpliga hygien- och sjukvårdsinrättningar, av samma standard som de som tillhandahålls officerarna.
- d) Ger observatörerna tillräckligt utrymme på bryggan eller i styrhytten för att kunna utföra sina uppgifter, samt erforderligt utrymme på däck för att utföra sina observationsuppgifter.

Iccats parterers skyldigheter

10. Var och en av Iccats parter ska göra följande:

- a) Kräva att dess fartyg, när de fiskar efter Iccat-arter, medför en vetenskaplig observatör ombord i enlighet med bestämmelserna i Iccats rekommendation 16-14.
- b) Övervaka sina observatörers säkerhet.
- c) När så är möjligt och lämpligt, uppmuntra sitt vetenskapliga institut eller sin nationella myndighet att ingå överenskommelser med andra Iccat-parterers vetenskapliga institut eller nationella myndigheter om utbyte av observatörsrapporter och observatörsdata.
- d) I sin årsrapport tillhandahålla särskild information, som kan användas av Iccat och SCRS, om genomförandet av Iccats rekommendation 16-14, som ska omfatta
 - i) uppgifter om de vetenskapliga observatörsprogrammets struktur och utformning, inklusive bland annat
 - målnivån för observatörstäckningen per fiske och redskapstyp samt uppgifter om hur den mäts,
 - vilka data som ska samlas in,
 - datainsamlings- och datahanteringsprotokoll som införts,
 - information om hur fartygen väljs ut för att täckningen ska nå upp till Iccat-partens målnivå för observatörstäckning,
 - utbildningskrav för observatörer,
 - kvalifikationskrav för observatörer,
 - ii) antalet övervakade fartyg, täckningsnivå som uppnåtts per fiske och redskapstyp.
 - iii) uppgifter om hur dessa täckningsnivåer har beräknats.
- e) Efter den första inlämningen av den information som krävs enligt punkt 10 d i, rapportera om förändringar i observatörsprogrammets struktur eller utformning i den årliga rapporten endast när sådana ändringar uppstår. Iccats parter ska fortsätta att årligen lämna den information som krävs enligt punkt 10 d ii till Iccat.
- f) Varje år, med användning av särskilda elektroniska format framtagna av SCRS, lämna information till SCRS som samlats in genom nationella observatörsprogram i syfte att användas av Iccat, i synnerhet för beståndsbedömning och andra vetenskapliga ändamål, i linje med förfaranden som har införts för andra datarapporteringskrav och i överensstämmelse med nationella sekretesskrav.
- g) Säkerställa att dess observatörer använder tillförlitliga datainsamlingsprotokoll när de utför sina arbetsuppgifter enligt punkt 7, inklusive, när så krävs och är tillämpligt, med hjälp av fotografering.

Iccats sekretariatschefers skyldigheter

- #### 11. Sekretariatschefen ska underlätta tillgången för SCRS och Iccat till relevanta data och relevant information som lämnats in i enlighet med Iccats rekommendation 16-14.

SCRS skyldigheter

12. SCRS har följande skyldigheter:

- a) I den utsträckning det är nödvändigt och lämpligt, ta fram en observatörshandledning för frivillig användning av Iccats parter i deras nationella observatörsprogram. Handledningen ska innehålla mallar för datainsamlingsblanketter och standardiserade datainsamlingsförfaranden, med beaktande av eventuella redan existerande observatörshandledningar från andra källor, t.ex. Iccats parter, regionala och subregionala organ och andra organisationer.
- b) Utarbeta riktlinjer för elektroniska övervakningssystem som är specifika för enskilda fisken.
- c) Förse Iccat med en sammanfattning av de vetenskapliga data och den vetenskapliga information som samlats in och rapporterats i enlighet med Iccats rekommendation 16-14 samt eventuella relevanta resultat med anknytning till detta.
- d) I den utsträckning det är nödvändigt och lämpligt, ge rekommendationer om hur de vetenskapliga observatörsprogrammen kan bli mer effektiva så att de fyller Iccats databehov, inklusive eventuella översyner av Iccats rekommendation 16-14 eller med avseende på Iccat-parternas genomförande av dessa minimistandarder och protokoll.

Elektroniska kontrollsystem

13. När SCRS har fastställt att elektroniska kontrollsystem är effektiva inom ett visst fiske kan sådana system installeras ombord på fiskefartyg för att komplettera eller, i avvaktan på ett utlåtande från SCRS och ett beslut från Iccat, ersätta en mänsklig observatör ombord.
 14. Iccats parter bör ta hänsyn till alla tillämpliga och av SCRS godkända riktlinjer om användning av elektroniska kontrollsystem.
 15. Iccats parter uppmuntras att till SCRS rapportera om sina erfarenheter från användningen av elektroniska kontrollsystem inom sina Iccat-fisken, som komplement till mänskliga observatörsprogram. Iccat-parter som ännu inte har infört sådana system uppmuntras att undersöka en eventuell användning och rapportera om sina slutsatser till SCRS.
-

BILAGA II

KRAV PÅ FISKELOGGBÖCKER

Minimikrav på fiskeloggböcker:

1. Alla blad i loggboken ska vara numrerade.
2. Loggboken ska fyllas i varje dag (midnatt) eller före ankomst till hamn.
3. Loggboken ska fyllas i vid inspektioner till havs.
4. Ett exemplar av varje blad ska sitta kvar i loggboken.
5. Loggböcker över det senaste årets verksamhet ska förvaras ombord.

Minimikrav på standardinformation i fiskeloggböcker:

1. Befälhavarens namn och adress.
2. Datum och hamnar för avgång, datum och hamnar för ankomst.
3. Fartygets namn, registreringsnummer, Iccat-nummer, internationellt radioanropsnummer och IMO-nummer (om sådant finns).
4. Fiskeredskap:
 - a) FAO-kod för redskapstypen.
 - b) Dimension (t.ex. längd, maskstorlek, antal krokar).
5. Insatser till havs med (minst) en rad per resdag, med uppgift om följande:
 - a) Aktivitet (t.ex. fiske, förflyttning).
 - b) Position: exakt daglig position (i grader och minuter), registrerad för varje fiskeinsats eller kl. 12 på dagen, om inget fiske har utförts under dagen.
 - c) Fångstregistrering, inbegripet följande:
 - i) FAO-kod.
 - ii) Levande vikt i kg per dygn.
 - iii) Antal exemplar per dag.
6. Befälhavarens underskrift.
7. Vikten fastställd genom: uppskattning, vägning ombord.
8. Loggboken ska föras i motsvarande levande vikt av fisk med angivande av vilka omräkningsfaktorer som använts vid beräkningen.

Minimikrav på information i fiskeloggböcker vid landning eller omlastning:

1. Datum och hamn för landning eller omlastning.
 2. Produkter:
 - a) Art och presentationsform per FAO-kod.
 - b) Antal fiskar eller lådor och kvantitet i kg.
 3. Befälhavarens eller ombudets underskrift.
 4. Vid omlastning: det mottagande fartygets namn, flagg och Iccat-nummer.
-

BILAGA III

ICCATS ORDNING FÖR ÖMSESIDIG INTERNATIONELL INSPEKTION

Enligt artikel IX.3 i Iccat-konventionen rekommenderar Iccat att följande arrangemang för internationell kontroll utanför vatten som ligger inom nationell jurisdiktion ska inrättas för att säkerställa tillämpningen av Iccat-konventionen och de åtgärder som är i kraft enligt den:

I. Allvarliga överträdelser

1. Vid tillämpning av dessa förfaranden avses med en allvarlig överträdelse följande överträdelser av Iccats förvaltnings- och bevarandeåtgärder, antagna av Iccat:
 - a) Fiske utan licens, tillstånd eller godkännande från den Iccat-part som är flaggstat.
 - b) Underlåtenhet att föra tillräckliga register över fångster och fångstrelaterade uppgifter i enlighet med Iccats rapporteringskrav eller betydande felrapportering av sådana fångster eller fångstrelaterade uppgifter.
 - c) Fiske inom ett fredningsområde.
 - d) Fiske under en fredningstid.
 - e) Avsiktlig fångst eller hållande ombord av arter i strid med en tillämplig förvaltnings- och bevarandeåtgärd som antagits av Iccat.
 - f) Betydande överträdelse av gällande fångstbegränsningar eller kvoter enligt Iccats regler.
 - g) Användning av förbjudna fiskeredskap.
 - h) Förfalskning eller avsiktligt döljande av ett fiskefartygs märkning, identitet eller registrering.
 - i) Undanhållande, förvanskning eller undanröjande av bevis som har betydelse för undersökningen av en överträdelse.
 - j) Flera överträdelser som sammantagna utgör ett allvarligt åsidosättande av gällande åtgärder enligt Iccat.
 - k) Att angripa, motarbeta, skrämja, sexuellt trakassera, hindra eller i onödan störa eller försena en godkänd inspektör eller observatör.
 - l) Att avsiktligt manipulera VMS eller sätta det ur funktion.
 - m) Andra överträdelser som kan komma att fastställas av Iccat, efter det att dessa har införts och getts spridning i en reviderad version av dessa förfaranden.
 - n) Störning av det satellitbaserade övervakningssystemet eller drift av ett fartyg utan VMS.
 - o) Omlastning till havs.
2. Om den godkända inspektören vid ombordstigning och inspektion av ett fiskefartyg konstaterar en aktivitet eller ett förhållande som kan anses utgöra en allvarlig överträdelse enligt punkt 1, ska inspektionsfartygets flaggstatsmyndigheter omedelbart underrätta fiskefartygets flaggstat, både direkt och via Iccats sekretariat. I sådana situationer bör inspektören även informera alla inspektionsfartyg från fiskefartygets flaggstat som man vet befinner sig i närheten.
3. Iccat-inspektörerna ska registrera genomförda inspektioner och de eventuella överträdelser som konstaterats i fiskefartygets loggbok.
4. Den Iccat-part som är flaggstat ska, efter den inspektion som avses i punkt 2, säkerställa att fiskefartyget i fråga upphör med all fiskeverksamhet. Den Iccat-part som är flaggstat ska anmoda fiskefartyget att inom 72 timmar fortsätta till en hamn som den har utsett, där en undersökning ska inledas.
5. Om det vid en inspektion upptäcks en aktivitet eller ett förhållande som skulle kunna utgöra en allvarlig överträdelse, bör fartyget granskas enligt de förfaranden som beskrivs i Iccats rekommendation 11-18 om ytterligare ändring av Iccats rekommendation 09-10 om upprättande av en förteckning över fartyg som misstänks ha bedrivit olagligt, orapporterat och oreglerat fiske i Iccats konventionsområde, med beaktande av eventuella responsåtgärder och annan uppföljning.

II. Genomförande av inspektioner

6. Inspektionerna ska genomföras av inspektörer som utses av de avtalsslutande regeringarna. Namnen på de godkända myndigheter och de enskilda inspektörer som deras respektive regeringar har utsett för detta ändamål ska meddelas Iccat-kommissionen.
7. Inspektionsfartyg som genomför internationella ombordstignings- och inspektionsuppdrag i enlighet med denna bilaga ska föra en särskild flagg eller vimpel, som ska ha godkänts av Iccat-kommissionen och utfärdats av Iccats sekretariat. Namnen på de fartyg som används för detta ska anmälas till Iccat-sekretariatet så snart det är praktiskt möjligt innan inspektionsverksamheten inleds. Iccats sekretariat ska göra information om de fartyg som utses för inspektion tillgänglig för alla Iccat-parter, inbegripet genom att lägga ut informationen på sin lösenordsskyddade webbplats.
8. Inspektörerna ska bära lämpliga identitetshandlingar utfärdade av flaggstatens myndigheter och utformade i enlighet med förlagan i punkt 21.
9. Om inte annat följer av de arrangemang som beslutas enligt punkt 16, ska ett fiskefartyg som för en avtalsslutande parts flagg och som fiskar efter tonfisk eller tonfiskliknande arter inom Iccats konventionsområde utanför vatten under nationell jurisdiktion stanna när det får en vedertagen signal enligt den internationella signalkoden av ett inspektionsfartyg som för Iccats vimpel enligt punkt 7 och som har en inspektör ombord, såvida det inte just då utför en fiskeinsats, i vilket fall det ska stanna omedelbart så snart insatsen är avslutad. Fiskefartygets befälhavare ska tillåta att inspektionsgruppen enligt punkt 10 går ombord och måste för detta ändamål tillhandahålla en lejdare. Befälhavaren ska låta inspektionsgruppen göra de undersökningar av utrustning, fångst, redskap och alla relevanta handlingar som inspektörerna anser vara nödvändiga för att kontrollera efterlevnaden av Iccats gällande rekommendationer för det inspekterade fiskefartygets flaggstat. Inspektörerna får dessutom begära alla sådana förklaringar som de anser vara nödvändiga.
10. Inspektionsgruppens storlek ska avgöras av inspektionsfartygets befälhavare med hänsyn till relevanta omständigheter. Inspektionsgruppen bör inte vara större än vad som krävs för att de uppgifter som anges i denna bilaga ska kunna utföras på ett korrekt och säkert sätt.
11. När inspektörerna går ombord på fiskefartyget ska de uppvisa den identitetshandling som beskrivs i punkt 8. Inspektörerna ska iakttä alla vedertagna internationella regler, förfaranden och praxis med avseende på fiskefartygets och besättningens säkerhet och se till att fiskeverksamheten och lagringen av produkter störs i så liten utsträckning som möjligt samt i görligaste mån undvika åtgärder som skulle kunna skada kvaliteten hos fångsten ombord. Inspektörerna ska begränsa sina förfrågningar till vad som krävs för att fastställa efterlevnaden av Iccat-kommissionens gällande rekommendationer för det berörda fiskefartygets flaggstat. Vid undersökningen har inspektörerna rätt att be fiskefartygets befälhavare om den hjälp som de kan behöva. Inspektörerna ska upprätta en rapport om inspektionen i en form som har godkänts av Iccat-kommissionen. Inspektörerna ska underteckna rapporten i närvaro av fiskefartygets befälhavare, och befälhavaren ska ha rätt att i samma rapport lägga till eller låta lägga till eventuella anmärkningar som han eller hon anser vara relevanta och måste underteckna dessa.
12. Kopior av rapporten ska lämnas till fiskefartygets befälhavare och till inspektionsgruppens ledning, som ska vidarebefordra kopior till lämpliga myndigheter i det inspekterade fiskefartygets flaggstat och till Iccat-kommissionen. Om det konstateras en överträdelse av en Iccat-rekommendation bör inspektören om möjligt även informera alla inspektionsfartyg från fiskefartygets flaggstat som man vet befinner sig i närheten.
13. Motstånd mot inspektörer eller underlåtenhet att följa deras anvisningar ska av det inspekterade fiskefartygets flaggstat behandlas på samma sätt som motstånd mot en nationell inspektör eller underlåtenhet att följa dennes anvisningar.
14. Inspektörerna ska utföra sina uppgifter enligt dessa arrangemang i enlighet med de bestämmelser som anges i denna förordning, men de ska fortfarande stå under operativ kontroll av sina nationella myndigheter och vara ansvariga inför dem.
15. Avtalsslutande regeringar ska beakta och vidta åtgärder till följd av inspektionsrapporter, informationsblad om iakttagelser enligt Iccats rekommendation 94-09 och utlåtanden från dokumentkontroller som görs av utländska inspektörer enligt dessa arrangemang på samma sätt som de i enlighet med nationell lagstiftning skulle göra till följd av nationella inspektörers rapporter. Bestämmelserna i denna punkt ska inte innebära någon skyldighet för en avtalsslutande regering att ge en utländsk inspektörs rapport högre bevisvärde än den skulle ha i inspektörens eget land. Avtalsslutande regeringar ska samarbeta för att underlätta rättsliga eller andra förfaranden som har sin grund i en rapport från en inspektör enligt dessa arrangemang.

16. a) De avtalsslutande regeringarna ska senast den 1 januari varje år informera Iccat-kommissionen om sina preliminära planer för genomförande av inspektionsverksamhet enligt Iccats rekommendation 16-05 under kalenderåret och Iccat-kommissionen får lämna förslag till avtalsslutande regeringar om samordning av nationella insatser på detta område, inklusive antalet inspektörer och inspektionsfartyg som har inspektörer ombord.
- b) De arrangemang som anges i Iccats rekommendation 16-05 och planerna för deltagande ska tillämpas mellan avtalsslutande regeringar såvida inte dessa kommer överens om annat. Sådana överenskommelser ska anmälas till ICCAT-kommissionen. Detta förutsätter dock att genomförandet av arrangemangen mellan två avtalsslutande parter skjuts upp i väntan på slutförandet av en sådan överenskommelse, om någon av dem har anmält denna till Iccat-kommissionen.
17. a) Fiskeredskapen ska inspekteras i enlighet med de regler som gäller för det delområde där inspektionen äger rum. Inspektörerna ska ange i vilket delområde som inspektionen ägde rum och beskriva eventuella överträdelser som konstaterats i inspektionsrapporten.
- b) Inspektörer ska ha befogenhet att inspektera alla fiskeredskap som används eller som finns ombord.
18. Inspektörerna ska fästa ett identifikationsmärke godkänt av Iccat-kommissionen på alla inspekterade fiskeredskap som förefaller vara i strid med Iccats gällande rekommendationer för det inspekterade fiskefartygets flaggstat och ska registrera detta i sin rapport.
19. Inspektörerna får fotografera redskapen, utrustningen, dokumentationen och andra element som de anser nödvändiga, på ett sådant sätt att det framgår vilka egenskaper som enligt inspektörernas uppfattning inte är i överensstämmelse med gällande regler, i vilket fall de fotograferade föremålen bör förtecknas i rapporten och kopior av fotografierna bifogas den kopia av rapporten som sänds till flaggstaten.
20. Inspektörerna ska vid behov inspektera all fångst ombord för att kontrollera efterlevnaden av Iccats rekommendationer.
21. Förlagan för identitetskort för inspektörer är följande:

Mått: bredd 10,4 cm, höjd 7 cm.

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years Photograph	ICCAT The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority ..... Inspector

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1155**av den 20 juni 2019****om ändring av förordning (EG) nr 810/2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionens gemensamma viseringspolitik har varit en väsentlig del av skapandet av ett område utan inre gränser. Viseringspolitiken bör förbli ett viktigt verktyg för att underlätta turism och näringsverksamhet samtidigt som den bidrar till att motverka säkerhetsrisker och risken för irreguljär migration till unionen. Den gemensamma viseringspolitiken bör bidra till att skapa tillväxt och vara förenlig med annan unionspolitik, t.ex. när det gäller yttre förbindelser, handel, utbildning, kultur och turism.
- (2) Unionen bör använda viseringspolitiken i sitt samarbete med tredjeländer samt för att säkerställa en bättre balans mellan migration och säkerhetsfarhågor, ekonomiska överväganden och allmänna yttre förbindelser.
- (3) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽³⁾ inrättas förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
- (4) Viseringsansökningar bör prövas och beslut fattas av konsulat eller, genom undantag, av centrala myndigheter. Medlemsstaterna bör säkerställa att konsulaten och de centrala myndigheterna har tillräcklig kännedom om lokala förhållanden för att säkerställa viseringsförfarandets integritet.
- (5) Ansökningsförfarandet bör vara så enkelt som möjligt för de sökande. Det bör vara klart vilken medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan, särskilt om sökanden har för avsikt att besöka flera medlemsstater. Om möjligt bör medlemsstaterna erbjuda en möjlighet att fylla i och lämna in ansökningsformulär elektroniskt. Det bör också vara möjligt för sökande att underteckna ansökningsformuläret elektroniskt, om elektronisk underskrift erkänns av den behöriga medlemsstaten. Det bör fastställas frister för de olika etapperna i förfarandet, särskilt så att resenärer kan planera i förväg och undvika högsäsong på konsulaten.
- (6) Medlemsstaterna bör inte vara skyldiga att bibehålla möjligheten till direkt åtkomst för inlämnande av ansökningar till konsulatet på platser där en extern tjänsteleverantör har fått i uppdrag att ta emot ansökningar på dess vägnar, dock utan att detta påverkar tillämpningen av de skyldigheter som medlemsstaterna åläggs genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.2.

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 142.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (7) Viseringsavgiften bör säkerställa att tillräckliga ekonomiska resurser finns tillgängliga för att täcka kostnaderna för handläggning av ansökningar, inklusive lämpliga strukturer och tillräckligt med personal för att säkerställa att prövningen av ansökningar präglas av tillräcklig kvalitet och integritet samt att tidsfristerna respekteras. Viseringsavgiftens belopp bör ses över vart tredje år på grundval av objektiva bedömningskriterier.
- (8) Tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskravet bör kunna lämna in sin ansökan i det land där de är bosatta, även om den behöriga medlemsstaten inte har något konsulat som kan ta emot ansökningar och inte heller företräds av en annan medlemsstat i det tredjelandet. I detta syfte bör medlemsstaterna sträva efter att samarbeta med externa tjänsteleverantörer som bör ha möjlighet att ta ut en serviceavgift. Den serviceavgiften bör i princip inte vara större än viseringsavgiften. Om det beloppet inte är tillräckligt för att tillhandahålla fullständig service, bör den externa tjänsteleverantören emellertid ha möjlighet att ta ut en högre serviceavgift, med förbehåll för det högsta belopp som anges i denna förordning.
- (9) Överenskommelser om representation bör vara enkla och smidiga, och hinder för att ingå sådana överenskommelser mellan medlemsstaterna bör undvikas. Den representerande medlemsstaten bör vara ansvarig för hela viseringsförfarandet, utan inblandning av den representerade medlemsstaten.
- (10) Om den representerande medlemsstatens konsulat har jurisdiktion i mer än bara värdlandet, bör överenskommelsen om representation även kunna inbegripa dessa tredjeländer.
- (11) För att minska den administrativa bördan för konsulat och underlätta resandet för personer som reser ofta eller regelbundet bör viseringar för flera inresor med lång giltighet utfärdas till sökande som uppfyller villkoren för inresa under den utfärdade viseringens hela giltighetstid i enlighet med objektiva fastställda gemensamma kriterier och inte begränsas till särskilda reseändamål eller kategorier av sökande. I detta sammanhang bör medlemsstaterna ägna särskild uppmärksamhet åt personer som reser å arbetets vägnar, t.ex. affärsresenärer, sjömän, artister och idrottsmän. Det bör vara möjligt att utfärda viseringar för flera inresor med kortare giltighetstid om det finns rimliga skäl för detta.
- (12) På grund av skillnaderna mellan de lokala förhållandena, i synnerhet gällande migrations- och säkerhetsrisker och de förbindelser som unionen har med vissa länder, bör konsulat på individuella platser bedöma behovet av att anpassa reglerna för viseringar för flera inresor för att möjliggöra en förmånligare eller strängare tillämpning. Vid förmånligare hållning till utfärdande av viseringar för flera inresor med lång giltighet bör hänsyn framför allt tas till eventuella handelsavtal som omfattar rörlighet för affärsfolk. På grundval av den bedömningen bör kommissionen genom genomförandeakter anta regler om villkoren för utfärdande av sådana viseringar vilka ska tillämpas i varje jurisdiktion.
- (13) Om vissa tredjeländer inte samarbetar kring återtagande av sina medborgare som gripits i en irreguljär situation och dessa länder inte samarbetar effektivt i återvändandeprocessen, bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 810/2009 tillämpas restriktivt och tillfälligt på grundval av en öppen mekanism baserad på objektiva kriterier för att förbättra det berörda tredjelandets samarbete kring återtagande av irreguljära migranter. Kommissionen bör regelbundet, minst en gång om året, utvärdera tredjeländernas samarbete i fråga om återtagande och bör granska underrättelser från medlemsstaterna rörande samarbetet med ett tredjeland kring återtagande av irreguljära migranter. Kommissionen bör, vid sin bedömning av huruvida ett tredjeland samarbetar tillräckligt och huruvida åtgärder krävs, beakta tredjelandets övergripande samarbete på migrationsområdet, särskilt avseende gränsförvaltning, förebyggande och bekämpande av människosmuggling samt förhindrande av transitering av irreguljära migranter genom dess territorium. Om kommissionen anser att tredjelandet inte samarbetar tillräckligt eller efter en underrättelse från en enkel majoritet medlemsstater om att ett tredjeland inte samarbetar tillräckligt, bör kommissionen lämna ett förslag till rådet om att anta ett genomförandebeslut, samtidigt som den fortsätter sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet. Även när kommissionen, med avseende på ett tredjelands samarbetsnivå i förhållande till medlemsstaterna vad avser återtagandet av irreguljära migranter, vilken ska bedömas på grundval av relevanta och objektiva uppgifter, anser att ett tredjeland samarbetar tillräckligt, bör kommissionen ha möjlighet att lägga fram ett förslag för rådet om att anta ett genomförandebeslut avseende sökande eller kategorier av sökande som är medborgare i det tredjelandet och som ansöker om en visering på det tredjelandets territorium, vilket föreskriver en eller flera viseringslätnader.

- (14) För att säkerställa att alla relevanta faktorer och möjliga konsekvenser av tillämpningen av åtgärder för att förbättra ett tredjelands samarbete kring återtagande beaktas på lämpligt sätt, med beaktande av sådana åtgärders särskilt känsliga politiska art och deras övergripande konsekvenser för medlemsstaterna och unionen, särskilt för deras yttre förbindelser och för Schengenområdets övergripande funktionssätt, bör rådet tilldelas genomförandebefogenheter, på grundval av förslag från kommissionen. Att rådet tilldelas sådana genomförandebefogenheter innebär att tillräcklig hänsyn tas till att genomförandet av åtgärderna för att förbättra ett tredjelands samarbete kring återtagande kan vara politiskt känsligt, även mot bakgrund av medlemsstaternas befintliga avtal med tredjeländer om förenklade viseringsförfaranden.
- (15) Sökande som fått avslag på sin viseringsansökan bör ha rätt att överklaga. Underrättelsen om avslag bör innehålla detaljerad information om skälen för avslag och förfarandena för överklagande. Under överklagandeförfarandet bör de sökande ges tillgång till all information som är relevant för deras ärende i enlighet med nationell rätt.
- (16) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och är förenlig med de rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den eftersträvar särskilt att säkerställa fullständig respekt för rätten till skydd av personuppgifter, rätten till respekt för privatliv och familjeliv, barnets rättigheter samt skyddet av utsatta personer.
- (17) Det lokala Schengensamarbetet är avgörande för en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringsspolitiken och för en korrekt bedömning av migrations- och säkerhetsrisker. Inom det samarbetet bör medlemsstaterna bedöma den praktiska tillämpningen av särskilda bestämmelser mot bakgrund av lokala förhållanden och migrationsrisken. Samarbete och utbyte mellan konsulat på individuella platser bör samordnas av unionens delegationer.
- (18) Medlemsstaterna bör noggrant och regelbundet övervaka externa tjänsteleverantörers verksamhet för att säkerställa efterlevnad av det rättsliga instrument som reglerar det ansvar som anförtrots dem. Medlemsstaterna bör årligen rapportera till kommissionen om samarbetet med och övervakningen av externa tjänsteleverantörer. Medlemsstaterna bör säkerställa att hela förfarandet för handläggning av ansökningar och samarbetet med externa tjänsteleverantörer övervakas av utlandsstationerad personal.
- (19) Flexibla regler bör införas för att göra det möjligt för medlemsstaterna att optimera resurssamordningen och stärka den konsulära täckningen. Samarbetet mellan medlemsstaterna (s.k. viseringscentrum för Schengenområdet) bör kunna ta sig vilken form som helst som är lämpad för de lokala förhållandena i syfte att öka konsulatens geografiska täckning, sänka medlemsstaternas kostnader, synliggöra unionen och förbättra den service som erbjuds sökande.
- (20) Elektroniska ansökningssystem är viktiga verktyg för att underlätta ansökningsförfarandena. En gemensam lösning som syftar till digitalisering bör i framtiden utvecklas med fullt utnyttjande av den senaste rättsliga och tekniska utvecklingen för att göra det möjligt för sökande att lämna in ansökningarna online och på så sätt tillgodose sökandenas behov och locka fler besökare till Schengenområdet. Enkla och smidiga förfarandegarantier bör stärkas och tillämpas enhetligt. Intervjuer skulle vidare när så är möjligt kunna genomföras med hjälp av moderna digitala verktyg och teknik för distanskommunikation, t.ex. röst- eller videosamtal via internet. De sökandes grundläggande rättigheter bör garanteras under processen.
- (21) För att det ska vara möjligt att se över beloppet för de viseringsavgifter som anges i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av denna förordning som gäller beloppet för viseringsavgifterna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning^(?). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(?) EUTL 123, 12.5.2016, s. 1.

- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 810/2009, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (24) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ⁽⁷⁾. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (25) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ⁽⁸⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (26) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i rådets beslut 1999/437/EG ⁽¹⁰⁾.
- (27) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹¹⁾, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ⁽¹²⁾.
- (28) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽¹³⁾ en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 B i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (29) När det gäller Cypern utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽¹¹⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽¹²⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹⁴⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (30) När det gäller Bulgarien och Rumänien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt.
- (31) När det gäller Kroatien utgör denna förordning en akt som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.
- (32) Förordning (EG) nr 810/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Genom denna förordning inrättas förfaranden och villkor för utfärdande av viseringar för planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna handla i fullständig överensstämmelse med unionsrätten, inbegripet Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. I enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten ska beslut om ansökningar enligt denna förordning fattas på individuell grund."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

"a) en planerad vistelse på medlemsstaternas territorium som inte varar längre än 90 dagar under en 180-dagarsperiod, eller"

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. *erkänd resehandling*: resehandling som erkänns av en eller flera medlemsstater för passage av de yttre gränserna och påförande av viseringar i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU (*),

(* Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9)."

c) Följande punkter ska läggas till:

"12. *sjöman*: en person som är anställd, anlita eller i någon funktion arbetar ombord på ett havsgående fartyg eller ett fartyg som trafikerar internationella inre farvatten,

13. *elektronisk underskrift*: en elektronisk underskrift enligt definitionen i artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73)."

3. I artikel 3.5 ska leden b och c ersättas med följande:

"b) Tredjelandsmedborgare med giltigt uppehållstillstånd som utfärdats av en medlemsstat som inte deltar i antagandet av denna förordning eller av en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, eller tredjelandsmedborgare med något av de giltiga uppehållstillstånd i förteckningen i bilaga V vilket utfärdats av Andorra, Kanada, Japan, San Marino eller Förenta staterna och garanterar innehavarens ovillkorliga rätt till återinresa, eller med ett giltigt uppehållstillstånd för ett eller flera av Konungariket Nederländernas utomeuropeiska länder och territorier (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius och Saba).

- c) Tredjelandssmedborgare med giltig visering för en medlemsstat som inte deltar i antagandet av denna förordning, för en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut eller för ett land som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller för Kanada, Japan eller Förenta staterna, eller innehavare av en giltig visering för ett eller flera av Konungariket Nederländernas utomeuropeiska länder och territorier (Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius och Saba), när dessa reser till det utfärdande landet eller till ett annat tredjeland, eller när de återvänder från det utfärdande landet efter att ha använt viseringen.”

4. I artikel 4 ska följande punkt införas:

”1a. Med avvikelse från punkt 1 får medlemsstaterna besluta att ansökningar ska prövas av och beslut fattas av centrala myndigheter. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa myndigheter har tillräcklig kännedom om de lokala förhållandena i det land där ansökan lämnas in för att bedöma migrations- och säkerhetsrisker samt tillräckliga språkkunskaper för att analysera handlingar, och att konsulatet, där så är nödvändigt, deltar i ytterligare prövning och intervjuer.”

5. I artikel 5.1 ska led b ersättas med följande:

”b) om besöket omfattar fler än ett mål, eller om flera separata besök kommer att företas inom en tvåmånadersperiod, den medlemsstat vars territorium utgör huvudmålet för resan eller resorna vad avser vistelsens längd räknad i dagar eller vistelsens syfte, eller”

6. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. En medlemsstat får samtycka till att representera en annan medlemsstat som enligt artikel 5 är behörig att pröva och fatta beslut om ansökningar på den medlemsstatens vägnar. En medlemsstat får också representera en annan medlemsstat begränsat till att endast ta emot ansökningar och registrera biometriska kännetecken.”

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Om representationen är begränsad i enlighet med artikel 1, andra meningen, ska mottagandet och överföringen av uppgifter till den representerade medlemsstaten genomföras i enlighet med tillämpliga dataskydds- och säkerhetsregler.

4. En bilateral överenskommelse ska ingås mellan den representerande medlemsstaten och den representerade medlemsstaten. I denna överenskommelse

a) ska det anges hur länge representationen ska gälla, om den endast är tillfällig, och vilka förfaranden som gäller för att avsluta denna,

b) får det, särskilt när den representerade medlemsstaten har ett konsulat i det berörda tredjelandet, föreskrivas att den representerade medlemsstaten ska tillhandahålla lokaler, personal och betalningar.”

d) Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:

”7. Den representerade medlemsstaten ska underrätta kommissionen om överenskommelser om representation eller om uppsägning av sådana senast 20 kalenderdagar innan de träder i kraft eller upphör att gälla, förutom i fall av force majeure.

8. Konsulatet i den representerande medlemsstaten ska, samtidigt med den underrättelse som avses i punkt 7, underrätta både andra medlemsstaters konsulat och unionens delegation i den berörda jurisdiktionen om överenskommelser om representation eller om uppsägning av sådana överenskommelser.”

e) Följande punkter ska läggas till:

”10. Om en medlemsstat varken är närvarande eller har representation i det tredjeland där sökanden lämnar in sin ansökan, ska den medlemsstaten i enlighet med artikel 43 sträva efter att samarbeta med en extern tjänsteleverantör i det tredjelandet.

11. Om en medlemsstats konsulat på en given plats drabbas av långvarig teknisk force majeure ska den medlemsstaten begära tillfällig representation av en annan medlemsstat på den platsen för samtliga eller några kategorier av sökande.”

7. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Ansökningar ska lämnas in tidigast sex månader, eller för sjömän vid tjänsteutövning tidigast nio månader, före den tidpunkt då det planerade besöket ska inledas, och i regel senast 15 kalenderdagar före den tidpunkt då det planerade besöket kommer att inledas. I motiverade, enskilda och brådskande fall får konsulatet eller de centrala myndigheterna tillåta att ansökan lämnas in senare än 15 kalenderdagar före den tidpunkt då det planerade besöket kommer att inledas.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 får ansökningar lämnas in

a) av sökanden,

b) av en ackrediterad kommersiell mellanhand,

c) av en bransch-, kultur-, idrotts- eller utbildningsorganisation eller motsvarande institution på dess medlemmars vägnar.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. En sökande ska inte behöva infinna sig personligen på fler än en plats för att lämna in en ansökan.”

8. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Sökande ska infinna sig personligen när de lämnar in en ansökan för att lämna fingeravtryck, i enlighet med artikel 13.2, 13.3 och 13.7 b. Utan att det påverkar tillämpningen av första meningen i detta stycke och artikel 45 får sökande lämna in sina ansökningar elektroniskt när så är möjligt.”

b) Punkt 2 ska utgå.

9. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Varje sökande ska lämna in ett manuellt eller elektroniskt ifyllt ansökningsformulär, som är utformat i enlighet med bilaga I. Ansökningsformuläret ska undertecknas. Det får undertecknas manuellt eller, om elektronisk underskrift erkänns av den medlemsstat som är behörig att pröva och fatta beslut om ansökan, elektroniskt.”

b) Följande punkter ska införas:

”1a. Om sökanden undertecknar ansökningsformuläret elektroniskt ska den elektroniska underskriften vara en kvalificerad elektronisk underskrift i den mening som avses i artikel 3.12 i förordning (EU) nr 910/2014.

1b. Innehållet i den elektroniska versionen av ansökningsformuläret ska i tillämpliga fall vara utformat i enlighet med bilaga I.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Formuläret ska åtminstone finnas tillgängligt på

a) det eller de officiella språken i den medlemsstat som ansökan avser eller i den representerande medlemsstaten och

b) det eller de officiella språken i värdlandet.

Utöver de språk som avses i led a får formuläret göras tillgängligt på alla andra officiella språk vid unionens institutioner.”

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Om det eller de officiella språken i värdlandet inte finns integrerade i formuläret ska en översättning till det eller de språken göras tillgänglig separat för sökande.”

10. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3–5 ska ersättas med följande:

”3. Bilaga II innehåller en icke uttömmande förteckning över styrkande handlingar vilka kan krävas av sökanden i syfte att kontrollera om villkoren i punkterna 1 och 2 är uppfyllda.

4. Medlemsstaterna får kräva att sökanden, genom att fylla i ett formulär som har utformats av varje medlemsstat, styrker ett sponsoråtagande eller privat inkvartering eller bådadera. Detta formulär ska särskilt ange följande:

- a) Om syftet är att styrka sponsoråtagandet eller den privata inkvarteringen, eller bådadera.
- b) Om sponsorn eller den inbjudande personen är en enskild, ett företag eller en organisation.
- c) Sponsorns eller den inbjudande personens identitet och kontaktuppgifter.
- d) Sökandens identitetsuppgifter (namn och efternamn, födelsedatum, födelseort och nationalitet).
- e) Adress där inkvarteringen ska ske.
- f) Vistelsens längd och syfte.
- g) Eventuella familjeband med sponsorn eller den inbjudande personen.
- h) Den information som krävs enligt artikel 37.1 i VIS-förordningen.

Utöver medlemsstatens officiella språk ska formuläret även upprättas på minst ett annat av de officiella språken vid Europeiska unionens institutioner. Ett provexemplar av formuläret ska översändas till kommissionen.

5. Konsulaten ska inom ramen för det lokala Schengensamarbetet bedöma genomförandet av de villkor som anges i punkt 1 för att ta hänsyn till lokala förhållanden och migrations- och säkerhetsrisker.”

b) Följande punkt ska införas:

”5a. Om det är nödvändigt för att ta hänsyn till lokala förhållanden i enlighet med artikel 48 ska kommissionen genom genomförandeakter anta en harmoniserad förteckning över styrkande handlingar som ska användas i varje jurisdiktion. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.”

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Undantag får göras från kraven i punkt 1 i denna artikel när det gäller en sökande som av konsulatet eller de centrala myndigheterna är känd för sin integritet och pålitlighet, särskilt vad gäller den lagliga användningen av tidigare viseringar, om det inte finns några tvivel om att sökanden kommer att uppfylla kraven i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 (*) vid tidpunkten för passerandet av medlemsstaternas yttre gränser.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).”

11. I artikel 15.2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Personer som ansöker om viseringar för flera inresor ska styrka att de har lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring som täcker tiden för deras första planerade resa.”

12. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

- ”1. Sökande ska betala en viseringsavgift på 80 EUR.
2. Barn över sex men under tolv år ska betala en viseringsavgift på 40 EUR.”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. En viseringsavgift på 120 EUR eller 160 EUR ska tillämpas om ett genomförandebeslut har antagits av rådet i enlighet med artikel 25a.5 b. Denna bestämmelse ska inte tillämpas på barn under 12 år.”

c) Punkt 3 ska utgå.

d) I punkt 4 ska led c ersättas med följande:

”c) Forskare, enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 (*), som reser i syfte att bedriva vetenskaplig forskning eller delta i ett forskningsseminarium eller en forskningskonferens.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).”

e) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Undantag från viseringsavgift får beviljas för

- a) barn över sex men under arton år,
- b) innehavare av diplomatpass och tjänstepass,
- c) personer som är 25 år eller yngre och som deltar i seminarier, konferenser, idrottsevenemang, kulturella evenemang eller utbildningsarrangemang som anordnats av ideella organisationer.”

f) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Det är tillåtet att i enskilda fall avstå från att ta ut viseringsavgiften eller sänka den om en sådan åtgärd syftar till att främja kultur- eller idrottsintressen, utrikespolitiska, utvecklingspolitiska och andra väsentliga allmänintressen eller av humanitära skäl eller på grund av internationella förpliktelser.”

g) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

”När viseringsavgiften tas ut i en annan valuta än euro ska det belopp som tas ut i den valutan fastställas och regelbundet ses över enligt den referensväxelkurs för euron som fastställs av Europeiska centralbanken. Det belopp som tas ut får rundas av och det ska, genom arrangemangen för det lokala Schengensamarbetet, säkerställas att likartade avgifter tas ut.”

h) Följande punkt ska läggas till:

”9. Kommissionen ska utvärdera behovet av att se över beloppet för de viseringsavgifter som fastställs i punkterna 1, 2 och 2a i denna artikel vart tredje år med hänsyn till objektiva kriterier, såsom den allmänna inflationstakten i unionen enligt Eurostats uppgifter och den viktade genomsnittliga lönen för en statstjänsteman i medlemsstaterna. På grundval av dessa utvärderingar ska kommissionen i förekommande fall anta delegerade akter i enlighet med artikel 51a med avseende på ändring av denna förordning när det gäller beloppet för viseringsavgifterna.”

13. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första meningen ersättas med följande:

”1. En serviceavgift får tas ut av en extern tjänsteleverantör enligt artikel 43.”

b) Punkt 3 ska utgå.

c) Följande punkter ska införas:

"4a. Med avvikelse från punkt 4 ska serviceavgiften i princip inte överstiga 80 EUR i tredjeländer där den behöriga medlemsstaten inte har något konsulat som kan ta emot ansökningar och där den inte är representerad av någon annan medlemsstat.

4b. I undantagsfall där det belopp som avses i punkt 4a inte är tillräckligt för att man ska kunna tillhandahålla fullständig service får en högre serviceavgift på upp till 120 EUR tas ut. Den berörda medlemsstaten ska i sådana fall underrätta kommissionen om sin avsikt att tillåta att en högre serviceavgift tas ut senast tre månader innan den ska införas. I underrättelsen ska skälen anges för fastställandet av serviceavgiftens nivå, särskilt närmare uppgifter om de kostnader som lett till att ett högre belopp fastställts."

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Den berörda medlemsstaten får behålla möjligheten att låta samtliga sökande lämna in ansökningarna direkt vid medlemsstatens konsulat eller vid ett konsulat tillhörande en medlemsstat med vilken en överenskommelse om representation har ingåtts i enlighet med artikel 8."

14. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten ska kontrollera huruvida".

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. När det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten finner att villkoren i punkt 1 har uppfyllts ska ansökan anses möjlig att ta upp till prövning och konsulatet eller de centrala myndigheterna ska

- följa de förfaranden som anges i artikel 8 i VIS-förordningen och
- ytterligare pröva ansökan."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. När det behöriga konsulatet eller de centrala myndigheterna i den behöriga medlemsstaten finner att villkoren i punkt 1 inte har uppfyllts, ska ansökan inte anses möjlig att ta upp till prövning och konsulatet eller de centrala myndigheterna ska utan dröjsmål

- återsända ansökningsformuläret och de dokument som sökanden lämnat in,
- förstöra de biometriska uppgifter som tagits upp,
- betala tillbaka viseringsavgiften och
- inte pröva ansökan."

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Med avvikelse från punkt 3 får en ansökan som inte uppfyller kraven i punkt 1 ändå tas upp till prövning av humanitära skäl, av hänsyn till nationella intressen eller på grund av internationella förpliktelser."

15. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"3. När konsulatet eller de centrala myndigheterna kontrollerar huruvida sökanden uppfyller inresevillkoren ska de kontrollera"

ii) Led e ska ersättas med följande:

"e) att sökanden i tillämpliga fall innehar lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring som täcker den planerade vistelsen eller, om ansökningen gäller visering för flera inresor, den första planerade vistelsen."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Konsulatet eller de centrala myndigheterna ska, i tillämpliga fall, kontrollera längden på tidigare och planerade vistelser för att förvissa sig om att sökanden inte har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd."

c) I punkt 6 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"6. Vid prövning av en ansökan om visering för flygplatstransitering ska konsulatet eller de centrala myndigheterna särskilt kontrollera"

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. Under prövningen av en ansökan får konsulaten eller de centrala myndigheterna i motiverade fall intervju den sökande och begära ytterligare handlingar."

16. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–3 ska ersättas med följande:

"1. En medlemsstat får, med anledning av hot mot allmän ordning, inre säkerhet, internationella förbindelser eller folkhälsan, kräva att andra medlemsstaters centrala myndigheter samråder med medlemsstatens centrala myndigheter under handläggningen av en ansökan som lämnats in av medborgare från specifika tredjeländer eller specifika kategorier av sådana medborgare. Sådant samråd ska inte gälla ansökningar om viseringar för flygplatstransitering.

2. De centrala myndigheter som konsulteras ska lämna definitivt svar så snart som möjligt, men senast sju kalenderdagar efter det att de har konsulterats. Uteblir svaret inom denna tidsfrist ska detta innebära att de inte har några invändningar mot utfärdandet av viseringen.

3. Som regel ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om att kravet om förhandssamråd införs eller tas bort senast 25 kalenderdagar innan den åtgärden träder i kraft. Denna information ska även lämnas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet i den berörda jurisdiktionen."

b) Punkt 5 ska utgå.

17. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Denna period får förlängas upp till högst 45 kalenderdagar i enskilda fall, särskilt när ansökan behöver granskas närmare."

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Beslut om ansökningar ska fattas utan dröjsmål i motiverade, enskilda och brådsakande fall."

c) Punkt 3 ska utgå.

d) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

"ba) utfärda en visering för flygplatstransitering enligt artikel 26 eller"

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) avslå ansökan om visering enligt artikel 32."

iii) Led d ska utgå.

18. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

- i) Tredje stycket ska utgå.
- ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 12 a ska giltighetstiden för en visering för en inresa omfatta en *tilläggsfrist* på 15 dagar.”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Förutsatt att sökanden uppfyller villkoren för inresa i artikel 6.1 a och c–e i förordning (EU) 2016/399 ska viseringar för flera inresor med lång giltighet utfärdas för följande giltighetsperioder, förutom om viseringens giltighet då skulle överstiga resehandlingens:

- a) För en giltighetsperiod på ett år, förutsatt att den sökande har beviljats och lagligt använt sig av tre viseringar inom de senaste två åren.
- b) För en giltighetsperiod på två år, förutsatt att den sökande har beviljats och lagligt använt sig av en tidigare visering för flera vistelser med ett års giltighet inom de senaste två åren.
- c) För en giltighetsperiod på fem år, förutsatt att den sökande har beviljats och lagligt använt sig av en tidigare visering för flera vistelser med två års giltighet inom de senaste tre åren.

Viseringar för flygplatstransitering och viseringar med territoriellt begränsad giltighet som utfärdats i enlighet med artikel 25.1 ska inte beaktas vid utfärdande av viseringar för flera inresor.”

c) Följande punkter ska införas:

”2a. Med avvikelse från punkt 2 får giltighetstiden för den utfärdade viseringen förkortas i enskilda fall där det föreligger rimliga tvivel om att inresevillkoren kommer att uppfyllas under hela perioden.

2b. Med avvikelse från punkt 2 ska konsulaten inom det lokala Schengensamarbetet bedöma om de regler för utfärdande av viseringar för flera inresor, vilka anges i punkt 2, behöver anpassas för att ta hänsyn till lokala förhållanden och migrations- och säkerhetsriskerna för att anta förmånligare eller strängare regler i enlighet med punkt 2d.

2c. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 får en visering för flera inresor med en giltighetstid på upp till fem år utfärdas till sökande som har bevisat behovet av eller motiverar sin avsikt att resa ofta eller regelbundet, förutsatt att de bevisar sin integritet och tillförlitlighet, i synnerhet genom laglig användning av tidigare viseringar, deras ekonomiska situation i ursprungslandet och deras årliga avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan giltighetstiden löper ut för den visering de har ansökt om.

2d. När det är nödvändigt på grundval av den bedömning som avses i punkt 2b i denna artikel ska kommissionen genom genomförandeakter anta regler om villkoren för utfärdande av viseringar för flera inresor enligt punkt 2 i denna artikel, vilka ska tillämpas i varje jurisdiktion för att ta hänsyn till lokala förhållanden, migrations- och säkerhetsrisker samt unionens allmänna förbindelser med tredjelandet i fråga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.”

19. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Samarbete kring återtagande

1. Beroende på graden av samarbete mellan ett tredjeland och medlemsstaterna vad avser återtagande av irreguljära migranter, vilken ska bedömas på grundval av relevanta och objektiva uppgifter, ska artiklarna 14.6, 16.1, 16.5 b, 23.1, 24.2 och 24.2c inte tillämpas på sökande eller kategorier av sökande som är medborgare i ett tredjeland som inte anses samarbeta tillräckligt i enlighet med den här artikeln.

2. Kommissionen ska regelbundet och minst en gång om året bedöma tredjeländernas samarbete kring återtagande, med beaktande av i synnerhet följande:
- a) Antalet återvändandebeslut som utfärdas för personer från det berörda tredjelandet vilka vistas olagligt på medlemsstaternas territorium.
 - b) Antalet faktiska tvångsvisa återvändanden av personer som blivit föremål för återvändandebeslut som en procentandel av antalet återvändandebeslut som utfärdats till det berörda tredjeländets medborgare, i tillämpliga fall även på grundval av unionens eller bilaterala återtagandeaftal det antal tredjelandsmedborgare som transiterat genom territoriet i det berörda tredjelandet.
 - c) Antalet ansökningar om återtagande per medlemsstat som har godkänts av tredjelandet som en procentandel av antalet sådana ansökningar som lämnats in till landet i fråga.
 - d) Graden av praktiskt samarbete vad gäller återvändande i de olika skedena av återvändandeförfarandet, bland annat vad gäller
 - i) stöd till identifieringen av personer som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium och till utfärdandet av resehandlingar inom rimlig tid,
 - ii) godtagande av den europeiska resehandlingen för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna eller laissez-passer-handlingen,
 - iii) godtagande av återtagande av personer som omfattas av lagligt återvändande till sina länder,
 - iv) godtagande av återvändandeflygningar och återvändandeinsatser.

En sådan bedömning ska göras utifrån tillförlitliga uppgifter från medlemsstaterna och unionens institutioner, organ och byråer. Kommissionen ska regelbundet, minst en gång om året, rapportera till rådet om sin bedömning.

3. En medlemsstat får också underrätta kommissionen om den ställs inför stora och ihållande praktiska problem i samarbetet med ett tredjeland kring återtagande av irreguljära migranter på grundval av samma indikatorer som anges i punkt 2. Kommissionen ska omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om en sådan underrättelse.

4. Kommissionen ska granska eventuella underrättelser som görs enligt punkt 3 inom en månad. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultatet av sin granskning.

5. Om kommissionen, utifrån den analys som avses i punkterna 2 och 4, och med beaktande av de åtgärder som kommissionen vidtagit för att förbättra det berörda tredjeländets grad av samarbete kring återtagande och unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, inbegripet på migrationsområdet, anser att ett land inte samarbetar tillräckligt och att åtgärder därför krävs, eller om en enkel majoritet av medlemsstaterna inom en period på 12 månader har underrättat kommissionen i enlighet med punkt 3, ska kommissionen, samtidigt som den fortsätter sina ansträngningar för att förbättra samarbetet med det berörda tredjelandet, föreslå rådet att anta

- a) ett genomförandebeslut om att tillfälligt upphäva tillämpningen av någon eller några av bestämmelserna i artiklarna 14.6, 16.5 b, 23.1, 24.2 och 24.2c på alla medborgare i det berörda tredjelandet eller vissa kategorier av dessa,
- b) när kommissionen gör den bedömningen att de åtgärder som tillämpas i enlighet med det genomförandebeslut som avses i led a i denna punkt är ineffektiva, ett genomförandebeslut om gradvis tillämpning av en av de viseringsavgifter som fastställs i artikel 16.2a på alla medborgare i det berörda tredjelandet eller vissa kategorier av dessa.

6. På grundval av de indikatorer som anges i punkt 2 ska kommissionen fortlöpande utvärdera och rapportera om betydande och varaktiga förbättringar kan skönjas i samarbetet med det berörda tredjelandet kring återtagande av irreguljära migranter varpå den, med beaktande även av unionens allmänna förbindelser med det tredjelandet, får lägga fram ett förslag för rådet om att upphäva eller ändra de genomförandebeslut som avses i punkt 5.

7. Senast sex månader efter ikraftträdandet av de genomförandebeslut som avses i punkt 5 ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller det berörda tredjeländets samarbete kring återtagande.

8. När kommissionen på grundval av den analys som avses i punkt 2 och med beaktande av unionens allmänna förbindelser med det berörda tredjelandet, särskilt när det gäller samarbetet kring återtagande, anser att det berörda tredjelandet samarbetar tillräckligt, får den lägga fram ett förslag för rådet om antagande av ett genomförandebeslut avseende sökande eller kategorier av sökande som är medborgare i det tredjelandet och som ansöker om en visering på det tredjelandets territorium, vilket innehåller en eller flera av följande åtgärder:

- a) En sänkning till 60 EUR av den viseringsavgift som avses i artikel 16.1.
- b) En reduktion till 10 dagar av den tidsfrist inom vilken de beslut om ansökningar som avses i artikel 23.1 ska fattas.
- c) En förlängning av giltighetstiden för viseringar för flera inresor enligt artikel 24.2.

Det genomförandebeslutet ska vara tillämpligt i högst ett år. Det får förnyas.”

20. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta regler för ifyllande av viseringsmärket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.

2. Medlemsstaterna får lägga till nationella noteringar i fältet för *anmärkningar* på viseringsmärket. Dessa noteringar får inte utgöra en upprepning av de obligatoriska uppgifter som fastställts i enlighet med det förfarande som avses i punkt 1.”

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Viseringsmärken för visering för en inresa får fyllas i för hand endast om det föreligger teknisk force majeure. Inga ändringar får göras på ett viseringsmärke som fyllts i för hand.”

21. Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Viseringsmärket ska påföras resehandlingen.”

- b) Följande punkt ska införas:

”1a. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta närmare regler om påförande av viseringsmärket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.”

22. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. En medlemsstat får kräva att dess centrala myndigheter underrättas om viseringar som utfärdas av andra medlemsstater till medborgare från specifika tredjeländer eller till specifika kategorier av sådana medborgare, med undantag för visering för flygplatstransitering.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om att kravet om sådan information införs eller tas bort senast 25 kalenderdagar innan införandet eller borttagandet träder i kraft. Denna information ska även lämnas inom ramen för det lokala Schengensamarbetet i den berörda jurisdiktionen.”

- b) Punkt 4 ska utgå.

23. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 a ska följande led införas:

”ii) inte kan styrka ändamålet med och omständigheterna kring den planerade flygplatstransiteringen,”

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Ett beslut om avslag och uppgift om de skäl som ligger till grund för avslaget ska meddelas den sökande med hjälp av standardformuläret i bilaga VI på språket i den medlemsstat som har fattat det slutliga beslutet om ansökan samt ett annat officiellt språk vid unionens institutioner."

c) Punkt 4 ska utgå.

24. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska utgå.

b) Följande punkt ska införas:

"2a. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta operativa instruktioner för utfärdande av viseringar vid gränsen till sjömän. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2."

25. Artikel 37.2 och 37.3 ska ersättas med följande:

"2. Förvaringen och hanteringen av viseringsmärken ska omfattas av fullgoda säkerhetsåtgärder för att undvika bedrägeri och förluster. Varje konsulat ska registrera lagret av viseringsmärken och registrera hur varje viseringsmärke har använts. Alla betydande förluster av oanvända viseringsmärken ska rapporteras till kommissionen.

3. Konsulat eller centrala myndigheter ska arkivera ansökningarna på papper eller i elektroniskt format. Varje enskild akt ska innehålla relevant information som vid behov möjliggör en rekonstruktion av bakgrunden till det beslut som fattats om ansökan.

Individuella ansökningsakter ska bevaras i minst ett år från dagen för beslutet om ansökan enligt artikel 23.1, eller, när det gäller överklaganden, tills överklagandeförfarandet har slutförts, beroende på vilken period som är längst. I tillämpliga fall ska individuella elektroniska ansökningsakter bevaras så länge den utfärdade viseringen är giltig."

26. Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Resurser till handläggning av ansökningar och övervakning av viseringsförfaranden"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska avdela lämplig personal i tillräckligt antal på konsulaten för uppgifter som rör handläggning av ansökningar, för att kunna säkerställa en rimlig och harmoniserad kvalitet på den tjänst som erbjuds allmänheten."

c) Följande punkt ska införas:

"1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att hela viseringsförfarandet på konsulaten, inklusive inlämnandet och hanteringen av ansökningar, utskriften av viseringsmärken och det praktiska samarbetet med externa tjänsteleverantörer, övervakas av utlandsstationerad personal för att säkerställa integriteten i alla skeden av förfarandet."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaternas centrala myndigheter ska se till att utsänd personal och lokalanställda erhåller lämplig utbildning och ska ansvara för att förse dem med fullständiga, exakta och aktuella upplysningar om relevant unionsrätt och nationell rätt."

e) Följande punkter ska införas:

"3a. När centrala myndigheter prövar och fattar beslut om ansökningar i enlighet med artikel 4.1a ska medlemsstaterna erbjuda särskild utbildning för att säkerställa att personalen vid dessa centrala myndigheter har tillräckliga och uppdaterade landsspecifika kunskaper om lokala socioekonomiska förhållanden och fullständiga, exakta och aktuella upplysningar om relevant unionsrätt och nationell rätt."

3b. Medlemsstaterna ska även säkerställa att konsulaten har tillräckligt med lämpligt utbildad personal för att kunna bistå de centrala myndigheterna vid prövning av och beslut om ansökningar, särskilt genom deltagande i möten om det lokala Schengensamarbetet, informationsutbyte med andra konsulat och lokala myndigheter, insamling av relevant lokal information om migrationsrisken och bedrägliga förfaranden samt genomförande av intervjuer och ytterligare prövning.”

f) Följande punkt ska läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett förfarande för inlämning av klagomål från sökandena när det gäller

- a) personalens uppförande vid konsulaten och i förekommande fall hos de externa tjänsteleverantörerna eller
- b) ansökningsförfarandet.

Konsulaten eller de centrala myndigheterna ska föra ett register över klagomålen och uppföljningen av dessa.

Medlemsstaterna ska offentliggöra information om det förfarande som föreskrivs i denna punkt.”

27. Artikel 39.2 och 39.3 ska ersättas med följande:

”2. Personal vid konsulaten och de centrala myndigheterna ska under utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till de mål som eftersträvas med åtgärderna.

3. Personal vid konsulaten och de centrala myndigheterna får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.”

28. Artikel 40 ska ersättas med följande:

”Artikel 40

Konsulär organisation och konsulärt samarbete

1. Varje medlemsstat ska ansvara för organisationen av handläggningen av ansökningar.
2. Medlemsstaterna ska
 - a) förse sina konsulat och de myndigheter som har ansvar för att utfärda viseringar vid gränserna med erforderlig utrustning för insamling av biometriska kännetecken, liksom sina honorärkonsulers kontor när dessa används för insamling av biometriska kännetecken i enlighet med artikel 42,
 - b) samarbeta med en eller flera andra medlemsstater inom ramen för överenskommelser om representation eller andra former av konsulärt samarbete.
3. En medlemsstat får även samarbeta med en extern tjänsteleverantör i enlighet med artikel 43.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sin konsulära organisation och sitt konsulära samarbete på varje konsulat.
5. Även om samarbetet med andra medlemsstater skulle avslutas, ska medlemsstaterna sträva efter att fortsätta att tillhandahålla fullständig service.”

29. Artikel 41 ska utgå.

30. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska utgå.
- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Externa tjänsteleverantörer ska under inga omständigheter ha tillgång till VIS. Tillgång till VIS ska uteslutande vara reserverad för vederbörligen bemyndigad personal på konsulat eller centrala myndigheter.”

c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Tillhandahållande av allmän information om viseringskrav i enlighet med artikel 47.1 a–c samt ansökningsformulär."

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Insamling av uppgifter och mottagande av ansökningar (inbegripet insamling av biometriska kännetecken) och överföring av ansökan till konsulatet eller den centrala myndigheten."

iii) Leden e och f ska ersättas med följande:

"e) Hantering av tidsbeställning för sökanden, i tillämpliga fall, vid konsulatet eller i den externa tjänsteleverantörens lokaler.

f) Insamling av resehandlingarna, inbegripet i förekommande fall ett beslut om avslag, från konsulatet eller de centrala myndigheterna, och återlämnande av dessa till sökandena."

d) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. När den berörda medlemsstaten väljer en extern tjänsteleverantör ska den bedöma organisationens eller företagets tillförlitlighet och solvens, och säkerställa att det inte föreligger några intressekonflikter. Bedömningen ska i förekommande fall inbegripa granskning av nödvändiga tillstånd, företagsregistrering, stadgar och bankavtal."

e) Punkt 9 ska ersättas med följande:

"9. Medlemsstaterna ska ansvara för efterlevnaden av reglerna om skydd av personuppgifter och säkerställa att den externa tjänsteleverantören är föremål för dataskyddsmyndigheternas övervakning i enlighet med artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 (*).

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1)."

f) Punkt 11 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska leden a och b ersättas med följande:

"a) allmän information om kriterier, villkor och förfaranden för ansökan om visering, i enlighet med artikel 47.1 a–c samt innehållet i de ansökningsformulär som den externa tjänsteleverantören tillhandahåller sökande,

b) alla de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig förstöring, förlust genom olyckshändelse, ändring, obehörigt röjande av eller obehörig åtkomst till uppgifter, särskilt om samarbetet innefattar överföring av akter och uppgifter till den eller de berörda medlemsstaternas konsulat eller centrala myndigheter, samt mot alla andra olagliga former av behandling av personuppgifter,"

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"I detta syfte ska konsulaten eller den eller medlemsstaternas centrala myndigheter regelbundet, och minst var nionde månad, genomföra stickprovskontroller på plats i den externa tjänsteleverantörens lokaler. Medlemsstaterna får komma överens om att dela ansvaret för denna regelbundna övervakning."

g) Följande punkt ska införas:

"11a. Senast den 1 februari varje år ska medlemsstaterna rapportera till kommissionen om sitt samarbete med och sin övervakning (som anges punkt C i bilaga X) av externa tjänsteleverantörer i hela världen."

31. Artikel 44 ska ersättas med följande:

”Artikel 44

Kryptering och säker överföring av uppgifter

1. Vid samarbete mellan medlemsstaterna och vid samarbete med en extern tjänsteleverantör samt vid anlitan­de av honorärkonsuler ska den eller de berörda medlemsstaterna säkerställa att uppgifterna är fullständigt krypterade, oavsett om överföringen sker elektroniskt eller fysiskt på ett elektroniskt lagringsmedium.

2. I tredjeländer som förbjuder kryptering av uppgifter som ska överföras elektroniskt ska den eller de berörda medlemsstaterna inte tillåta elektronisk överföring av uppgifter.

I sådana fall ska den eller de berörda medlemsstaterna säkerställa att de elektroniska uppgifterna överförs fysiskt i fullständigt krypterad form på ett elektroniskt lagringsmedium av en medlemsstats konsulära tjänsteman eller, om en sådan överföring skulle kräva oproportionerliga eller orimliga åtgärder, på något annat säkert sätt, t.ex. med hjälp av etablerade aktörer med erfarenhet av att transportera känsliga handlingar och uppgifter i det berörda tredjelandet.

3. I samtliga fall ska säkerhetsnivån för överföringen anpassas till uppgifternas känslighet.”

32. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Ackrediterade kommersiella mellanhänder ska övervakas regelbundet genom stickprovskontroller som inbegriper personliga intervjuer eller telefonintervjuer med sökande, kontroll av resor och inkvartering och, när det bedöms vara nödvändigt, kontroll av dokument som rör gruppåterresa.”

b) I punkt 5 ska andra stycket ersättas med följande:

”Varje konsulat och de centrala myndigheterna ska i tillämpliga fall se till att allmänheten informeras om förteckningen över ackrediterade kommersiella mellanhänder som de samarbetar med.”

33. Artikel 47.1 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

”aa) kriterierna för att en ansökan ska anses möjlig att ta upp till prövning, såsom anges i artikel 19.1,

ab) det faktum att biometriska uppgifter i princip ska samlas in var 59:e månad, räknat från dagen för den första insamlingen,”

b) Led c ska ersättas med följande:

”c) var ansökan får lämnas in (behörigt konsulat eller extern tjänsteleverantör),”

c) Följande punkt ska läggas till:

”) information om det klagomålsförfarande som anges i artikel 38.5.”

34. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Konsulat och unionens delegationer ska samarbeta inom varje jurisdiktion för att säkerställa en harmoniserad tillämpning av den gemensamma viseringspolitiken med hänsyn till lokala förhållanden.

I detta syfte ska kommissionen i enlighet med artikel 5.3 i rådets beslut 2010/427/EU (*) utfärda instruktioner till unionens delegationer att verkställa de relevanta samordningsuppgifter som avses i denna artikel.

När centrala myndigheter i enlighet med artikel 4.1a prövar och fattar beslut om ansökningar som lämnats in i den berörda jurisdiktionen ska medlemsstaterna säkerställa att dessa centrala myndigheter aktivt deltar i det lokala Schengensamarbetet. Den personal som deltar i det lokala Schengensamarbetet ska ha lämplig utbildning och delta i prövningen av ansökningar i den berörda jurisdiktionen.

(*) Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Medlemsstaterna och kommissionen ska i synnerhet samarbeta för att

- a) utarbeta en harmoniserad förteckning över styrkande handlingar som de sökande ska ge in, med beaktande av artikel 14,
- b) förbereda det lokala genomförandet av artikel 24.2 i fråga om utfärdande av viseringar för flera inresor,
- c) i tillämpliga fall säkerställa en gemensam översättning av ansökningsformuläret,
- d) fastställa en förteckning över resehandlingar som utfärdas av värdlandet och uppdatera den regelbundet,
- e) utarbeta ett gemensamt informationsblad innehållande den information som avses i artikel 47.1,
- f) i tillämpliga fall övervaka genomförandet av artikel 25a.5 och 25a.6.”

c) Punkt 2 ska utgå.

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska inom ramen för det lokala Schengensamarbetet utbyta följande uppgifter:

- a) Kvartalsstatistik om ansökningar om samt utfärdande och avslag av enhetliga viseringar, viseringar med begränsad territoriell giltighet och viseringar för flygplatstransitering.
- b) Information avseende bedömningen av migrations- och säkerhetsrisker, särskilt om
 - i) värdlandets samhällsekonomiska struktur,
 - ii) lokala informationskällor, inklusive om social trygghet, sjukvårdsförsäkring, skatteregister och registrering av in- och utresor,
 - iii) användning av del- eller helförfalskade handlingar,
 - iv) rutter för irreguljär migration,
 - v) trender när det gäller bedrägligt beteende,
 - vi) trender när det gäller avslag.
- c) Uppgifter om samarbete med externa tjänsteleverantörer och med transportbolag.
- d) Uppgifter om försäkringsbolag som tillhandahåller lämplig medicinsk reseförsäkring, inklusive kontroll av typen av täckning och eventuella självriskbelopp.”

e) I punkt 5 ska andra stycket utgå.

f) Följande punkt ska läggas till:

”7. En årsrapport ska upprättas inom varje jurisdiktion senast den 31 december varje år. På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en årsrapport om läget i det lokala Schengensamarbetet, vilken ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet.”

35. Artikel 50 ska utgå.

36. Artikel 51 ska ersättas med följande:

”Artikel 51

Anvisningar om den praktiska tillämpningen av denna förordning

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta operativa instruktioner om den praktiska tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 52.2.”

37. Följande artikel ska införas:

”Artikel 51a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 16.9 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 16.9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 16.9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.”

38. Artikel 52 ska ersättas med följande:

”Artikel 52

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *viseringskommittén*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

39. Bilaga I ska ersättas med texten i bilaga I till den här förordningen.
40. Bilaga V ska ersättas med texten i bilaga II till den här förordningen.
41. Bilaga VI ska ersättas med texten i bilaga III till den här förordningen.
42. Bilagorna VII, VIII och IX utgår.
43. Bilaga X ska ersättas med texten i bilaga IV till den här förordningen.

*Artikel 2***Övervakning och utvärdering**

1. Senast den 2 augusti 2022 ska kommissionen lägga fram en utvärdering av tillämpningen av förordning (EG) nr 810/2009, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen. Denna övergripande utvärdering ska inbegripa en granskning av de resultat som uppnåtts jämfört med målen och av genomförandet av bestämmelserna i förordning (EG) nr 810/2009, i dess ändrade lydelse enligt den här förordningen.
2. Kommissionen ska överlämna den utvärdering som avses i punkt 1 till Europaparlamentet och rådet. På grundval av utvärderingen ska kommissionen vid behov lägga fram lämpliga förslag.
3. Senast den 2 maj 2020 ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen relevanta tillgängliga uppgifter om viseringsinnehavarnas användning av den medicinska reseförsäkring som avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 810/2009 under sin vistelse på medlemsstaternas territorium och om de kostnader som nationella myndigheter eller tillhandahållare av medicinska tjänster till viseringsinnehavare har ådragit sig. På grundval av dessa uppgifter ska kommissionen senast den 2 november 2020 lägga fram en rapport som ska översändas till Europaparlamentet och rådet.

*Artikel 3***Ikraftträdande**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Den ska tillämpas från och med 2 februari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

Harmoniserat ansökningsformulär
ANSÖKAN OM SCHENGENVISERING

Detta ansökningsformulär är gratis

(¹)

Familjemedlemmar till medborgare i EU, EES eller Schweiz ska inte fylla i fälten 21, 22, 30, 31 och 32 (markerade med *).

Uppgifterna i fälten 1–3 ska stämma överens med uppgifterna i resehandling.

1. Efternamn:			ENDAST FÖR MYNDIGHETENS NOTERINGAR Ansökningsdatum: Ansökningens nummer:
2. Namn vid födelsen (tidigare efternamn):			
3. Förnamn:			
4. Födelsedatum (dag-månad-år):	5. Födelseort: 6. Födelseland:	7. Nuvarande medborgarskap: Medborgarskap vid födelsen, om annat: Övriga medborgarskap:	Ansökan lämnades in till/vid: ☐ Ambassad/konsulat ☐ Tjänsteleverantör ☐ Kommersiell mellanhand
8. Kön: ☐ Man ☐ Kvinna	9. Civilstånd: ☐ Ensamstående ☐ Gift ☐ Registrerat partnerskap ☐ Separerad ☐ Skild ☐ Änkling/Änka ☐ Annat (precisera):		☐ Gräns (namn): ☐ Övrigt:
10. Vårdnadshavare (för underåriga)/förmyndare (Efternamn, förnamn, adress, (om annan än sökandens), telefonnummer, e-postadress och medborgarskap):			Ärendet handlagt av:
11. Nationellt identitetsnummer, om tillämpligt:			Styrkande handlingar: ☐ Resehandling ☐ Medel för uppehälle ☐ Inbjudan

(¹) Logotyp krävs inte för Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz.

12. Typ av resehandling: ☐ Vanligt pass ☐ Diplompass ☐ Tjänstepass ☐ Officiellt pass ☐ Särskilt pass ☐ Annan resehandling (ange vilken):				
13. Resehandlingens nummer:	14. Datum för utfärdande:	15. Giltig t.o.m.:	16. Utfärdad i (land):	☐ Medicinsk reseförsäkring ☐ Transportmedel ☐ Övrigt: Viseringsbeslut: ☐ Ansökan avslås ☐ Utfärdad visering: ☐ A ☐ C ☐ LTV ☐ Giltig: fr.o.m.: t.o.m.:
17. Personuppgifter för den familjemedlem som är medborgare i EU, EES eller Schweiz om tillämpligt:				
Efternamn:		Förnamn:		
Födelsedatum (dag-månad-år):	Medborgarskap:	Resehandlingens eller id-kortets nummer:		
18. Familjeband till en medborgare i EU, EES eller Schweiz om tillämpligt: ☐ make/maka ☐ barn ☐ barnbarn ☐ beroende familjemedlem i uppstigande led ☐ registrerad partner ☐ annat:				
19. Sökandens hemadress och e-postadress:			Telefonnummer:	
20. Är du bosatt i ett annat land än det som du nu är medborgare i: ☐ Nej ☐ Ja. Uppehållstillstånd eller motsvarande Nummer Giltigt t.o.m.:				
*21. Nuvarande sysselsättning:				Antal inresor: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Flera
*22. Arbetsgivare och arbetsgivarens adress och telefonnummer. För studerande anges läroanstaltens namn och adress:				Antal dagar:
23. Syfte med resan: ☐ Turism ☐ Resa i arbetet ☐ Besök hos familj eller vänner ☐ Kultur ☐ Idrott ☐ Officiellt besök ☐ Medicinska skäl ☐ Studier ☐ Flygplatstransitering ☐ Annat (precisera):				
24. Tilläggsinformation om resans syfte:				
25. Medlemsstat som är huvudmål för resan (och andra destinationsmedlemsstater, om tillämpligt):		26. Första inresemedlemsstat:		
27. Antal begärda inresor: ☐ En inresa ☐ Två inresor ☐ Flera inresor Planerat ankomstdatum för den första planerade vistelsen i Schengenområdet: Planerat avresedatum från Schengenområdet efter den första planerade vistelsen:				

28. Har fingeravtryck tagits tidigare i samband med en ansökan om Schengenvisering: ☐ Nej ☐ Ja Datum, om känt Viseringsmärkets nummer, om känt	
29. Inresetillstånd till det land som är slutdestination, om tillämpligt: Utfärdat av Giltigt fr.o.m. t.o.m.	
*30. Efternamn och förnamn på inbjudande person(er) i medlemsstaten (medlemsstaterna). Om detta inte är tillämpligt, namn på hotell eller tillfällig inkvartering i medlemsstaten (medlemsstaterna):	
Adress och e-postadress till inbjudande person (er)/hotell/tillfällig inkvartering:	Telefonnummer:
*31. Namn på och adress till inbjudande företag/organisation:	
Efternamn, förnamn, adress, telefonnummer och e-postadress till företagets/organisationens kontaktperson:	Telefonnummer till företaget/organisationen:
*32. Resekostnader och kostnader för uppehälle under sökandens vistelse täcks:	
☐ av sökanden själv Medel för uppehälle: ☐ Kontanter ☐ Resecheckar ☐ Kreditkort ☐ I förväg betald inkvartering ☐ I förväg betald transport ☐ Övrigt (ange vilket):	☐ av en sponsor (värd, företag, organisation), ange vilken: ☐ som anges i fält 30 eller 31 ☐ annan (precisera): Medel för uppehälle: ☐ Kontanter ☐ Tillhandahållen inkvartering ☐ Alla kostnader täcks under vistelsen ☐ I förväg betald transport ☐ Övrigt (ange vilket):

Jag är införstådd med att viseringsavgiften inte betalas tillbaka om viseringsansökan avslås.

Tillämpligt vid ansökan om viseringar för flera inresor:

Jag känner till att jag måste ha en lämplig medicinsk reseförsäkring för min första vistelse och därefter följande vistelser på medlemsstaternas territorium.

Jag är införstådd med och samtycker till följande: Insamling av de uppgifter som krävs enligt detta ansökningsformulär, fotografering och, i tillämpliga fall, tagande av fingeravtryck är obligatoriskt vid prövning av ansökan och alla mina personuppgifter som anges på formuläret för ansökan kommer, liksom mina fingeravtryck och mitt fotografi, att översändas till behöriga myndigheter i medlemsstaterna och behandlas av dessa myndigheter, så att det blir möjligt att fatta ett beslut om min ansökan.

Dessa uppgifter samt uppgifter rörande beslutet om min ansökan eller ett beslut om att upphäva, återkalla eller förlänga en utfärdad visering kommer att registreras i Informationssystemet för viseringar (VIS) och lagras där under en period av högst fem år. Under den perioden kommer uppgifterna att vara tillgängliga för viseringsmyndigheterna och de myndigheter som är behöriga att kontrollera viseringar vid de yttre gränserna och i medlemsstaterna samt för medlemsstaternas invandrings- och asylmyndigheter i syfte att kontrollera om villkoren för laglig inresa, vistelse och bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, för att identifiera personer som inte eller inte längre uppfyller dessa villkor, för att pröva en asylansökan och för att avgöra vem som ansvarar för en sådan prövning. Under vissa förhållanden kommer uppgifterna även att vara tillgängliga för utsedda myndigheter i medlemsstaterna och för Europol för att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra allvarliga brott. Följande myndighet i medlemsstaten ansvarar för att behandla uppgifterna: [(.....)].

Jag är införstådd med att jag har rätt att i vilken medlemsstat som helst bli underrättad om de uppgifter rörande mig som finns registrerade i VIS och om vilken medlemsstat som har registrerat uppgifterna samt att begära att uppgifter rörande mig som är oriktiga korrigeras och sådana som har behandlats olagligen raderas. På min uttryckliga begäran kommer den myndighet som prövar min ansökan att informera mig om hur jag kan gå tillväga för att utöva min rätt att kontrollera mina personuppgifter och få dem korrigerade eller raderade, inklusive vilka rättsmedel som står till buds enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning. Denna medlemsstats nationella tillsynsmyndighet [kontaktuppgifter:] tar emot klagomål som rör skyddet av personuppgifter.

Jag intygar att alla de upplysningar jag lämnat såvitt jag vet är korrekta och fullständiga. Jag är medveten om att felaktiga uppgifter kommer att leda till att min ansökan avslås eller till att en redan utfärdad visering upphävs, och till att jag kan underkastas lagföring enligt lagstiftningen i den Schengenstat som handlägger min ansökan.

Jag förbinder mig att, om visering beviljas, lämna medlemsstaternas territorium innan viseringen löper ut. Jag har blivit informerad om att innehav av en visering endast är ett av villkoren för inresa på medlemsstaternas europeiska territorium. Den omständigheten att visering beviljats innebär inte att jag har rätt att begära ersättning om jag inte uppfyller de tillämpliga bestämmelserna i artikel 6.1 i förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna) och därför nekas inresa. Inresevillkoren kommer att kontrolleras på nytt vid inresan på medlemsstaternas europeiska territorium.

Ort och datum:	Underskrift: (vårdnadshavarens/förmyndarens underskrift, om tillämpligt):”

BILAGA II

”BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER UPPEHÅLLSTILLSTÅND SOM GER INNEHAVAREN RÄTT ATT TRANSITERA GENOM MEDLEMSSTATERS FLYGPLATSER UTAN ATT DET KRÄVS INNEHAV AV VISERING FÖR FLYGPLATSTRANSITERING

ANDORRA:

- Autorització temporal (tillfälligt invandringstillstånd – grönt).
- Autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres (tillfälligt invandringstillstånd för anställda vid utländska företag – grönt).
- Autorització residència i treball (uppehålls- och arbetstillstånd – grönt).
- Autorització residència i treball del personal d'ensenyament (uppehålls- och arbetstillstånd för undervisningspersonal – grönt).
- Autorització temporal per estudis o per recerca (tillfälligt invandringstillstånd för studie- eller forskningsändamål – grönt).
- Autorització temporal en pràctiques formatives (tillfälligt invandringstillstånd för praktik och fortbildning – grönt).
- Autorització temporal (uppehållstillstånd – grönt).

KANADA:

- Permanent resident card (permanent uppehållstillstånd).
- Permanent Resident Travel Document (resehandling för personer med permanent uppehållstillstånd).

JAPAN:

- Uppehållskort.

SAN MARINO:

- Permesso di soggiorno ordinario (ett års giltighet, med möjlighet till förlängning).
- Särskilda uppehållstillstånd för följande ändamål (ett års giltighet, med möjlighet till förlängning): universitetsstudier, idrott, hälsovård, religiösa skäl, arbete som sjuksköterska på offentliga sjukhus, diplomatiska funktioner, samboende, särskilt tillstånd för underåriga, humanitära skäl, särskilt tillstånd för föräldrar.
- Arbetstillstånd för säsongarbete och tillfälliga arbetstillstånd (11 månaders giltighet, med möjlighet till förlängning).
- Identitetshandling som utfärdas till personer som har en registrerad bostad 'residenza' i San Marino (5 års giltighet).

AMERIKAS FÖRENTA STATER:

- Giltigt invandringstillstånd. Kan i samband med inresan beviljas för ett år, i form av ett tillfälligt uppehållstillstånd, i avvaktan på att ett s.k. I-551-kort utfärdas.
 - Giltigt I-551-kort (permanent uppehållskort). Kan vara giltigt i mellan två och tio år, beroende på inresekategori. Om det inte finns någon sista giltighetsdag angiven på kortet, kan det användas för reseändamål.
 - Giltigt I-327-kort (tillstånd för återinresa).
 - Giltigt I-571-kort (resehandling för flyktingar, med påskriften 'Permanent Resident Alien').”
-

BILAGA III

”BILAGA VI

STANDARDFORMULÄR FÖR UNDERRÄTTELSE OM SKÄL FÖR AVSLAG, UPPHÄVANDE ELLER ÅTERKALLANDE AV VISERING

AVSLAG/UPPHÄVANDE/ÅTERKALLANDE AV VISERING

..... [namn]

Den/det ambassaden/generalkonsulatet/konsulatet/[annan behörig myndighet] i [på (namnet på den representerade medlemsstaten)s vägnar]

[Annan behörig myndighet] i

Myndigheterna som ansvarar för personkontroller vid

har

prövat din ansökan

prövat din visering med nummer:, utfärdad: [dag/månad/år].

Ansökan har avslagits

Viseringen har upphävts

Viseringen har återkallats

Beslutet har fattats av följande skäl:

1. En del- eller helförfalskad resehandling har uppvisats.
2. Motivering till syftet med din vistelse och villkoren för vistelsen har inte lämnats.
3. Du har inte styrkt att du har tillräckliga medel för uppehållet under den planerade vistelsetiden, eller för att återvända till ursprungs- eller bosättningslandet, eller för transitering till ett tredjeland där du är säker på att tas emot.
4. Du har inte styrkt att du är i stånd att på laglig väg skaffa fram tillräckliga medel för uppehållet under den planerade vistelsetiden, eller för att återvända till ursprungs- eller bosättningslandet, eller för transitering till ett tredjeland där du är säker på att tas emot.
5. Du har redan vistats på medlemsstaternas territorium i 90 dagar under den innevarande 180-dagarsperioden på grundval av en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet.
6. En registrering i syfte att neka inresa har utfärdats i Schengens informationssystem (SIS) av (ange vilken medlemsstat).
7. En eller flera medlemsstater anser dig vara ett hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten.
8. En eller flera medlemsstater anser dig vara ett hot mot folkhälsan i den mening som avses i artikel 2.21 i förordning (EU) 2016/399 (kodexen om Schengengränserna).

(1) Logotyp krävs inte för Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz.

9. En eller flera medlemsstater anser dig vara ett hot mot deras internationella förbindelser.
10. De uppgifter som lämnats avseende motiveringen till syftet med din planerade vistelse och villkoren för vistelsen är inte trovärdiga.
11. Det föreligger rimliga tvivel om tillförlitligheten i de uttalanden som gjorts gällande (precisera)
12. Det föreligger rimliga tvivel om tillförlitligheten, äktheten av de styrkande handlingar som har lämnats in eller sanningsenligheten av innehållet i dessa.
13. Det föreligger rimliga tvivel om din avsikt att lämna medlemsstaternas territorium innan viseringen löper ut.
14. Tillräckliga bevis har inte tillhandahållits för att du inte har kunnat ansöka om visering i förväg, som skulle berättiga att viseringsansökan lämnas in vid gränsen.
15. En motivering av syftet med och villkoren för den planerade flygplatstransiteringen har inte tillhandahållits.
16. Du har inte tillhandahållit bevis på innehav av lämplig och giltig medicinsk reseförsäkring.
17. Innehavaren av viseringen har begärt att viseringen ska återkallas ^(?).

Ytterligare anmärkningar:

.....

.....

.....

.....

.....

Du har rätt att överklaga beslutet om avslag på viseringsansökan eller upphävande eller återkallande av visering.

Bestämmelserna om överklagande av beslut om avslag på viseringsansökan eller upphävande eller återkallande av visering återfinns i (hänvisning till tillämplig nationell lagstiftning):

.....

Behörig myndighet till vilken ett överklagande kan lämnas (kontaktuppgifter):

.....

Information om förfarandet kan fås från (kontaktuppgifter):

.....

Ett överklagande ska ges in senast (uppgift om tidsfristen):

.....

Datum och stämpel för ambassaden/generalkonsulatet/konsulatet/de myndigheter som ansvarar för personkontroller/andra behöriga myndigheter:

Den berörda personens namnteckning ^(?):

^(?) Återkallande av en visering på grundval av detta skäl omfattas inte av rätten till överklagande.

^(?) Om detta krävs enligt nationell lagstiftning.

BILAGA IV

"BILAGA X

FÖRTECKNING ÖVER MINIMIKRAV SOM SKA INGÅ I DET RÄTTSLIGA INSTRUMENTET VID SAMARBETE MED
EXTERNA TJÄNSTELEVERANTÖRER

- A. Det rättsliga instrumentet ska innehålla
- a) en redogörelse för de uppgifter som ska utföras av den externa tjänsteleverantören, i enlighet med artikel 43.6 i denna förordning,
 - b) uppgifter om de platser där den externa tjänsteleverantören ska utöva sin verksamhet och vilket konsulat de enskilda ansökningscentrumen rapporterar till,
 - c) en förteckning över de tjänster som omfattas av den obligatoriska serviceavgiften,
 - d) anvisningar till den externa tjänsteleverantören om att tydligt informera allmänheten om att andra avgifter täcker valfria tjänster.
- B. I samband med verksamhetsutövandet ska den externa tjänsteleverantören vad avser dataskydd iaktta följande:
- a) Alltid förhindra att uppgifter obehörigen läses, kopieras, ändras eller utplånas, särskilt när de överförs till konsulatet i den eller de medlemsstater som har behörighet att behandla en ansökan.
 - b) I enlighet med instruktionerna från den eller de behöriga medlemsstaterna överföra uppgifterna
 - elektroniskt, i krypterad form, eller
 - fysiskt, på ett säkert sätt.
 - c) Överföra uppgifterna så snabbt som möjligt:
 - För fysiskt överförda uppgifter, minst en gång i veckan.
 - För elektroniskt överförda krypterade uppgifter, senast i slutet av den dag de samlades in.
 - d) Säkerställa lämpliga medel för att spåra enskilda ansökningsakter till och från konsulatet.
 - e) Utplåna uppgifterna senast sju dagar efter deras överföring och säkerställa att endast sökandens namn och kontaktuppgifter för tidsbeställningen samt passnumret behålls fram till dess att passet återlämnas till sökanden och raderas fem dagar därefter.
 - f) Säkerställa att alla de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs för att skydda personuppgifter mot att förstöras genom olyckshändelse eller olagligt förfarande, eller förlust genom olyckshändelse samt mot ändringar, otillåten spridning av eller otillåten tillgång till uppgifterna, särskilt om samarbetet innefattar överföring av akter och uppgifter till den eller de berörda medlemsstaternas konsulat, samt mot alla andra olagliga former av behandling av personuppgifter.
 - g) Behandla uppgifterna endast i syfte att behandla sökandens personuppgifter för den eller de berörda medlemsstaternas räkning.
 - h) Tillämpa dataskyddsstandarder som minst motsvarar de standarder som fastställs i förordning (EU) 2016/679.
 - i) Ge sökande den information som krävs enligt artikel 37 i VIS-förordningen.
- C. I samband med verksamhetsutövandet ska den externa tjänsteleverantören vad avser personalens uppträdande iaktta följande:
- a) Säkerställa att personalen har lämplig utbildning.
 - b) Säkerställa att personalen i samband med utförandet av sina uppgifter
 - tar emot sökandena på ett artigt sätt,
 - respekterar sökandens värdighet och integritet, inte diskriminerar människor på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, samt
 - respekterar de sekretessbestämmelser; dessa regler ska också gälla efter det att anställda har lämnat sitt arbete eller efter det att det rättsliga instrumentet tillfälligt har upphört att gälla eller upphävs.

- c) Alltid kunna lämna identitetsuppgifter om den personal som arbetar för den externa tjänsteleverantören.
 - d) Kunna visa att personalen inte är uppförd i kriminalregistret och har erforderlig sakkunskap.
- D. I samband med kontroll av verksamhetsutövandet ska den externa tjänsteleverantören iaktta följande:
- a) Sörja för att personal som har bemyndigats av den eller de berörda medlemsstaterna när som helst får tillgång till den externa tjänsteleverantörens lokaler utan föregående anmälan, särskilt i inspektionssyfte.
 - b) Säkerställa att det finns möjlighet till distansåtkomst till den externa tjänsteleverantörens system för tidsbeställning i inspektionssyfte.
 - c) Säkerställa att relevanta övervakningsmetoder används (t.ex. testsökande, webbkamera).
 - d) Säkerställa att medlemsstatens nationella dataskyddsmyndighet ges tillgång till bevis för att dataskyddsreglerna följs, bland annat rapporteringsskyldigheter, externrevision och regelbundna kontroller på plats.
 - e) Till den eller de berörda medlemsstaterna utan dröjsmål skriftligen rapportera eventuella säkerhetsproblem eller klagomål från sökande om missbruk av uppgifter eller obehörig åtkomst samt samordna sig med den eller de berörda medlemsstaterna, i syfte att finna en lösning och snabbt ge svar med förklaring till sökande som klagat.
- E. I samband med allmänna krav ska den externa tjänsteleverantören iaktta följande:
- a) Handla enligt instruktionerna från den eller de medlemsstater som är behöriga att behandla ansökan.
 - b) Vidta lämpliga åtgärder mot korruption (t.ex. tillräcklig ersättning till personal, samarbete vid val av personal som används för uppgiften).
 - c) Fullt ut följa bestämmelserna i det rättsliga instrumentet, som ska innehålla en klausul om tillfälligt upphörande eller uppsägning, särskilt om de fastställda bestämmelserna överträds, samt en översynsklausul för att säkerställa att bästa praxis återspeglas i det rättsliga instrumentet.”
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1156**av den 20 juni 2019****om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Olika förhållningssätt till reglering- och tillsynssystem för gränsöverskridande distribution av alternativa investeringsfonder (nedan kallade *AIF-fonder*) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽³⁾, inklusive europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 ⁽⁴⁾, europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 ⁽⁵⁾ och europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltif) enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 ⁽⁶⁾, och företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (nedan kallade *fondföretag*) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽⁷⁾, leder till fragmentering och hinder för den gränsöverskridande marknadsföringen av och tillgången till AIF-fonder och fondföretag, vilket i sin tur kan hindra dem från att marknadsföras i andra medlemsstater. Ett fondföretag kan förvaltas externt eller internt, beroende på dess rättsliga form. Alla bestämmelser i den här förordningen avseende förvaltningsbolag för fondföretag bör tillämpas både på bolag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvalta fondföretag och på ett fondföretag som inte har utsett ett förvaltningsbolag för fondföretag.
- (2) För att förbättra regelverket för företag för kollektiva investeringar och för att bättre skydda investerare bör marknadsföringskommunikation som riktar sig till AIF-fondinvestorer och fondföretagsinvestorer vara identifierbar som sådan, och den bör innehålla en beskrivning av de risker och den avkastning som kan förväntas vid köp av andelar eller aktier i AIF-fonder eller fondföretag på ett lika klart och tydligt sätt. Vidare bör all information som ingår i marknadsföringskommunikationen som riktar sig till investerare presenteras på ett sätt som är rättvisande, tydligt och ej vilseledande. För att värna investerarskyddet och säkerställa lika spelregler för AIF-fonder och fondföretag bör standarderna för marknadsföringskommunikation tillämpas på AIF-fonder och fondföretag.
- (3) Marknadsföringskommunikation som riktar sig till investerare i AIF-fonder och fondföretag bör specificera var, hur och på vilket språk investerare kan få kortfattad information om investerares rättigheter, och det bör tydligt anges att AIF-förvaltaren, EuVECA-förvaltaren, EuSEF-förvaltaren eller förvaltningsbolag för fondföretag (tillsammans kallade *förvaltare av företag för kollektiva investeringar*) har rätt att avsluta de arrangemang som fastställts för marknadsföring.

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 av den 17 april 2013 om europeiska riskkapitalfonder (EUT L 115, 25.4.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 av den 17 april 2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EUT L 115, 25.4.2013, s. 18).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

- (4) För att öka transparensen och förbättra investerarskyddet samt underlätta tillgången till information om nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga på marknadsföringskommunikation bör behöriga myndigheterna offentliggöra sådana texter på sina webbplatser som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, inklusive sina icke-officiella sammanfattningar, vilket skulle göra det möjligt för förvaltare av företag för kollektiva investeringar att få en allmän översikt över dessa lagar och andra författningar. Offentliggörandet bör endast ske i informationssyfte och det bör inte medföra några rättsliga skyldigheter. Av samma skäl bör den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽⁸⁾ (Esma) inrätta en central databas med sammanfattningar av nationella krav på marknadsföringskommunikation och länkar till den information som offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser.
- (5) För att främja god praxis när det gäller investerarskydd som ingår i de nationella kraven på rättvis och tydlig marknadsföringskommunikation, inbegripet onlineaspekterna på sådan marknadskommunikation, bör Esma utfärda riktlinjer för tillämpningen av dessa krav på marknadsföringskommunikation.
- (6) Behöriga myndigheter bör kunna kräva underrättelser i förväg om marknadsföringskommunikation i syfte att göra förhandskontroller av att kommunikationen efterlever denna förordning och andra tillämpliga krav, såsom huruvida marknadsföringskommunikationen är identifierbar som sådan, huruvida den innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar i ett fondföretag och – om en medlemsstat tillåter marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare – riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en AIF-fond på ett lika klart och tydligt sätt, och huruvida all information i marknadskommunikationen presenteras på ett sätt som är rättvisande, tydligt och ej vilseledande. Denna kontroll bör utföras inom en begränsad tidsram. Om de behöriga myndigheterna kräver underrättelser i förväg bör detta inte hindra dem från att kontrollera marknadsföringskommunikation i efterhand.
- (7) Behöriga myndigheter bör till Esma rapportera resultaten av dessa kontroller, ansökningar om ändringar och eventuella sanktioner mot förvaltare av företag för kollektiva investeringar. För att dels öka medvetenheten om och transparensen i de regler som är tillämpliga på marknadsföringskommunikation, och dels säkerställa investerarskydd, bör Esma vartannat år utarbeta och till Europaparlamentet, rådet och kommissionen överlämna en rapport om dessa regler och deras praktiska tillämpning på grundval av förhands- och efterhandskontroller av marknadsföringskommunikation från behöriga myndigheters sida.
- (8) För att säkerställa lika behandling och underlätta beslutsfattandet för förvaltare av företag för kollektiva investeringar i fråga om huruvida de ska bedriva gränsöverskridande distribution av investeringsfonder, är det viktigt att de avgifter som tas ut av behöriga myndigheter för tillsyn över gränsöverskridande verksamhet står i proportion till det tillsynsarbete som görs och offentliggörs, och att dessa avgifter offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser i syfte att öka transparensen. Av samma anledning bör länkar till den information som offentliggörs på de behöriga myndigheternas webbplatser avseende avgifter offentliggöras på Esmas webbplats så att det finns en central informationspunkt. Esmas webbplats bör också innehålla ett interaktivt verktyg som gör det möjligt att göra vägledande beräkningar av de avgifter som de behöriga myndigheterna tar ut.
- (9) För att säkerställa en bättre uppbörd av avgifter och för att öka transparensen och tydligheten i fråga om avgifter och avgiftsstruktur, när sådana avgifter tas ut av de behöriga myndigheterna, bör förvaltare av företag för kollektiva investeringar erhålla en faktura, en individuell betalningsbegäran eller en betalningsinstruktion som tydligt anger det belopp som ska betalas och betalningssätten.
- (10) Eftersom Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 har till uppgift att övervaka och bedöma marknadsutvecklingen på de områden där Esma har behörighet, är det lämpligt och nödvändigt att öka kunskapen om Esma genom att utöka Esmas befintliga databaser till att innefatta en central databas som förtecknar alla AIF-fonder och fondföretag som marknadsförs över gränserna, förvaltarna av dessa företag för kollektiva investeringar och de medlemsstater där marknadsföringen sker. För att Esma ska kunna hålla den centrala databasen uppdaterad bör de behöriga myndigheterna för detta ändamål till Esma översända information om underrättelser, skriftliga anmälningar och information som de har tagit emot enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU när det gäller gränsöverskridande marknadsföringsverksamhet samt information om alla ändringar av den informationen som bör återspeglas i den databasen. Esma bör därför inrätta en anmälningsportal där de behöriga myndigheterna bör ladda upp alla handlingar som rör gränsöverskridande distribution av fondföretag och AIF-fonder.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (11) För att säkerställa lika spelregler mellan å ena sidan godkända riskkapitalfonder, enligt definitionen i förordning (EU) nr 345/2013, eller godkända fonder för socialt företagande, enligt definitionen i förordning (EU) nr 346/2013, och å andra sidan andra AIF-fonder, är det nödvändigt att införa regler om sonderande marknadsföring i dessa förordningar som är identiska med de regler om sonderande marknadsföring som föreskrivs i direktiv 2011/61/EU. Sådana regler bör göra det möjligt för förvaltare som registrerats i enlighet med dessa förordningar att rikta sig till investerare genom att pröva deras intresse för kommande investeringsmöjligheter eller investeringsstrategier genom godkända riskkapitalfonder och godkända fonder för socialt företagande.
- (12) I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 ⁽⁹⁾ ska vissa bolag och personer som avses i artikel 32 i den förordningen undantas från skyldigheterna enligt den förordningen till och med den 31 december 2019. Den förordningen fastställer också att kommissionen ska se över den senast den 31 december 2018 för att bland annat bedöma om detta övergångsundantag bör förlängas eller om bestämmelserna om basfakta för investerare i direktiv 2009/65/EG efter kartläggning av eventuella nödvändiga justeringar bör ersättas eller anses likvärdiga med faktabladet enligt den förordningen.
- (13) För att kommissionen ska kunna genomföra översynen i enlighet med förordning (EU) nr 1286/2014 enligt vad som ursprungligen faststälts, bör tidsfristen för översynen förlängas med 12 månader. Europaparlamentets ansvariga utskott bör stödja kommissionens översyn genom att anordna en utfrågning på temat med berörda parter som företrädare näringslivs- och konsumentintressen.
- (14) För att undvika att investerare får två olika handlingar i förväg, det vill säga faktablad med basfakta för investerare (KIID), i enlighet med kraven i direktiv 2009/65/EG, och ett basfaktablad (KID), i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 1286/2014, för samma företag för kollektiva investeringar under den tid som de rättsakter som är en följd av kommissionens översyn i enlighet med den förordningen antas och genomförs, bör övergångsundantaget från skyldigheterna enligt den förordningen förlängas med 24 månader. Utan att denna förlängning påverkas bör alla berörda institutioner och tillsynsmyndigheter sträva efter att agera så snabbt som möjligt för att underlätta avslutandet av detta övergångsundantag.
- (15) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder, utarbetade av Esma, med avseende på standardformulär, mallar och förfaranden för behöriga myndigheters offentliggöranden av och underrättelse om nationella lagar och andra författningar och sammanfattningar därav gällande tillämpliga marknadsföringskrav inom deras territorier, storleken på de avgifter de tar ut för gränsöverskridande verksamhet och i tillämpliga fall relevanta beräkningsmetoder. Vidare bör de tekniska genomförandestandarderna, för att förbättra överföringen till Esma, även antas avseende anmälningar och skriftliga anmälningar och sådan information om gränsöverskridande marknadsföringsverksamhet som krävs enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU och de tekniska arrangemang som är nödvändiga för att den anmälningsportal som Esma ska upprätta ska fungera. Kommissionen bör anta dessa tekniska genomförandestandarder genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.
- (16) Det är nödvändigt att precisera vilken information som varje kvartal ska meddelas till Esma, så att databaserna med alla företag för kollektiva investeringar och deras förvaltare kan hållas uppdaterade.
- (17) All behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning, såsom behöriga myndigheters utbyte och överföring av personuppgifter, bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁰⁾, och allt utbyte och all överföring av information som utförs av Esma bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹¹⁾.
- (18) För att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra de uppgifter som de tilldelas i denna förordning bör medlemsstaterna säkerställa att dessa myndigheter har alla nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (19) Senast den 2 augusti 2024 bör kommissionen göra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning. Utvärderingen bör beakta marknadsutvecklingen och bedöma huruvida de åtgärder som införts har förbättrat den gränsöverskridande distributionen av företag för kollektiva investeringar.
- (20) Senast den 2 augusti 2021 bör kommissionen offentliggöra en rapport om kundinitierade kontakter (reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder, dess geografiska spridning, även i tredjeländer, samt dess inverkan på passförfarandet (passporting regime).
- (21) För att säkerställa rättslig säkerhet är det nödvändigt att samordna första tillämpningsdag för nationella lagar och andra författningar för genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160⁽¹²⁾ och denna förordning när det gäller relevanta bestämmelser om marknadskommunikation och sonderande marknadsföring.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förstärka marknadens effektivitet och samtidigt inrätta kapitalmarknadsunionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess effekter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning fastställs enhetliga regler om offentliggörandet av nationella bestämmelser om marknadsföringskrav för företag för kollektiva investeringar och om marknadsföringskommunikation riktad till investerare, liksom gemensamma principer för avgifter som tas ut av förvaltare av företag för kollektiva investeringar i samband med deras gränsöverskridande verksamhet. Den innehåller också inrättandet av en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av företag för kollektiva investeringar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på

- förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- förvaltningsbolag för fondföretag, inbegripet fondföretag som inte har utsett ett förvaltningsbolag för fondföretag,
- EuVECA-förvaltare,
- EuSEF-förvaltare.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- alternativa investeringsfonder (AIF-fonder)*: AIF-fonder enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, och inbegriper EuVECA, EuSEF och Eltif.
- förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare)*: AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i direktiv 2011/61/EU och auktoriserade i enlighet med artikel 6 i det direktivet.
- EuVECA-förvaltare*: förvaltare av en godkänd riskkapitalfond enligt definitionen i artikel 3 första stycket c i förordning (EU) nr 345/2013 och registrerad i enlighet med artikel 14 i den förordningen.
- EuSEF-förvaltare*: förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande enligt definitionen i artikel 3.1 c i förordning (EU) nr 346/2013 och registrerad i enlighet med artikel 15 i den förordningen.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar (se sidan 106 i detta nummer av EUT).

- e) *behöriga myndigheter*: behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1 h i direktiv 2009/65/EG, artikel 4.1 f i direktiv 2011/61/EU eller EU-baserad AIF-fonds behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.1 h i direktiv 2011/61/EU.
- f) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där AIF-förvaltaren, EuVECA-förvaltaren, EuSEF-förvaltaren eller förvaltningsbolaget för fondföretag har sitt säte.
- g) *fondföretag*: ett fondföretag som är auktoriserat i enlighet med artikel 5 i direktiv 2009/65/EG.
- h) *förvaltningsbolag för fondföretag*: förvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG.

Artikel 4

Krav för marknadsföringskommunikation

1. AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare, EuSEF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att all marknadsföringskommunikation som riktas till investerare är identifierbar som sådan och innehåller en beskrivning av riskerna och avkastningen vid köp av andelar eller aktier i en AIF-fond eller andelar i ett fondföretag på ett lika klart och tydligt sätt och att all information som ingår i marknadsföringskommunikationen är rättvisande, tydlig och ej vilseledande.

2. Förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att marknadsföringskommunikation som innehåller specifik information om ett fondföretag inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som återges i ett sådant prospekt som avses i artikel 68 i direktiv 2009/65/EG eller i den basfakta för investerare som avses i artikel 78 i det direktivet. Förvaltningsbolag för fondföretag ska säkerställa att all marknadsföringskommunikation anger att ett prospekt finns och att basfakta för investerare finns tillgängliga. Sådan marknadsföringskommunikation ska specificera var, hur och på vilket språk investerare eller potentiella investerare kan få tillgång till prospekt och basfakta för investerare och tillhandahålla länkar till eller adressen till webbplatsen för dessa handlingar.

3. I den marknadsföringskommunikation som avses i punkt 2 ska det anges var, hur och på vilket språk investerare eller potentiella investerare kan få en sammanfattning av investerares rättigheter och det ska tillhandahållas en länk till en sådan sammanfattning, som när så är lämpligt ska inbegripa information om tillgång till kollektiva provningsmöjligheter på unionsnivå och nationell nivå vid tvister.

Sådan marknadsföringskommunikation ska också innehålla tydlig information om att den förvaltare eller det förvaltningsbolag som avses i punkt 1 i denna artikel får besluta att säga upp de arrangemang som gjorts för marknadsföringen av dess företag för kollektiva investeringsfonder i enlighet med artikel 93a i direktiv 2009/65/EG och artikel 32a i direktiv 2011/61/EU.

4. AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare och EuSEF-förvaltare ska säkerställa att marknadsföringskommunikation som omfattar en uppmaning att köpa andelar eller aktier i en AIF-fond som innehåller specifik information om en AIF-fond inte motsäger eller förminskar betydelsen av den information som ska göras tillgänglig för investerare i enlighet med artikel 23 i direktiv 2011/61/EU, artikel 13 i förordning (EU) nr 345/2013, eller artikel 14 i förordning (EU) nr 346/2013.

5. Punkt 2 i denna artikel ska även tillämpas på AIF-fonder som offentliggör prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129⁽¹³⁾ eller i enlighet med nationell rätt, eller som tillämpar regler på formatet och innehållet i den basfakta för investerare som avses i artikel 78 i direktiv 2009/65/EG.

6. Senast den 2 augusti 2021 ska Esma utfärda riktlinjer, och därefter regelbundet uppdatera dessa, om tillämpningen av kraven på den marknadsföringskommunikation som avses i punkt 1, med beaktande av det faktum att sådan marknadsföringskommunikation kan ske online.

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

*Artikel 5***Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav**

1. Behöriga myndigheter ska på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad fullständig information om tillämpliga nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskraven för AIF-fonder och fondföretag samt sammanfattningar därav, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finansskretsar.
2. De behöriga myndigheterna ska till Esma överlämna uppgifter om länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser där den information som avses i punkt 1 offentliggörs.

De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om eventuella ändringar av den information som anges i första stycket i denna punkt.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 6***Esmas centrala databas för nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav**

Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra och hålla uppdaterad en central databas över de sammanfattningar som avses i artikel 5.1, samt länkar till webbplatserna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 5.2.

*Artikel 7***Förhandskontroll av marknadsföringskommunikation**

1. Om syftet endast är att kontrollera överensstämmelsen med denna förordning och med nationella bestämmelser avseende marknadsföringskrav, får de behöriga myndigheterna begära att i förväg bli underrättade om den marknadsföringskommunikation som förvaltningsbolagen för fondföretag avser att direkt eller indirekt använda gentemot investerarna.

Det krav på underrättelser i förväg som avses i första stycket ska inte utgöra ett förhandsvillkor för marknadsföring av andelar i fondföretag och ska inte ingå i det anmälningsförfarande som avses i artikel 93 i direktiv 2009/65/EG.

När behöriga myndigheter begär underrättelser i förväg om marknadsföringskommunikation enligt första stycket, ska de inom tio arbetsdagar efter då marknadsföringskommunikationen mottagits, informera förvaltningsbolag för fondföretaget om eventuella begäranden om ändringar av dess marknadsföringskommunikation.

De underrättelser i förväg som avses i första stycket kan krävas systematiskt eller i enlighet med andra kontrollmetoder och ska inte påverka tillsynsbefogenheter för att kontrollera marknadsföringskommunikation i efterhand.

2. Behöriga myndigheter som begär att bli underrättade i förväg om marknadsföringskommunikation ska införa och tillämpa, och på sina webbplatser offentliggöra, förfaranden för sådana underrättelser i förväg. De interna reglerna och förfarandena ska säkerställa transparent och icke-diskriminerande behandling av alla fondföretag, oavsett i vilken medlemsstat de är auktoriserade.
3. Om AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i sina AIF-fonder till icke-professionella investerare, ska punkterna 1 och 2 även tillämpas på dessa AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare eller EuSEF-förvaltare.

*Artikel 8***Esmas rapport om marknadsföringskommunikation**

1. Senast den 31 mars 2021 och därefter vartannat år ska behöriga myndigheter rapportera följande information till Esma:
 - a) I förekommande fall antalet ansökningar om ändringar av marknadsföringskommunikation som gjorts på grundval av en förhandskontroll.
 - b) Antalet ansökningar om ändringar och beslut som fattats på grundval av kontroller i efterhand, med tydlig åtskillnad mellan de mest frekventa överträdelserna, inbegripet en beskrivning och arten av dessa överträdelser.
 - c) En beskrivning av de vanligaste överträdelserna av de krav som avses i artikel 4.
 - d) Ett exempel på var och en av de överträdelser som avses i leden b och c.
2. Senast den 30 juni 2021 och därefter vartannat år ska Esma lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen med en översikt över de marknadsföringskrav som avses i artikel 5.1 i alla medlemsstater och en analys av effekterna av nationella lagar och andra författningar som reglerar marknadsföringskommunikation, vilken ska grunda sig på den information som mottagits i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

*Artikel 9***Allmänna principer avseende avgifter**

1. Om avgifter tas ut av behöriga myndigheter när de utför sina uppgifter avseende gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av AIF-förvaltare, EuVECA-förvaltare, EuSEF-förvaltare och förvaltningsbolag för fondföretag ska sådana avgifter vara förenliga med de totala kostnader som hänför sig till den behöriga myndighetens utövande av sina uppgifter.
2. För de avgifter som avses i punkt 1 i denna artikel ska de behöriga myndigheterna skicka en faktura, en individuell betalningsbegäran eller en betalningsinstruktion, samt tydligt fastställer betalningsmedel och förfallodag, till den adress som anges i artikel 93.1 tredje stycket i direktiv 2009/65/EG eller i led i i bilaga IV till direktiv 2011/61/EU.

*Artikel 10***Offentliggörande av nationella bestämmelser avseende avgifter**

1. Senast den 2 februari 2020 ska de behöriga myndigheterna på sina webbplatser offentliggöra och hålla uppdaterad information som anger de avgifter som avses i artikel 9.1, eller i tillämpliga fall de beräkningsmetoder som används för avgifterna, som ett minimum på ett språk som är brukligt i internationella finansskretsar.
2. De behöriga myndigheterna ska meddela Esma länkar till de behöriga myndigheternas webbplatser där den information som avses i punkt 1 offentliggörs.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för offentliggörandet och överlämnandet av uppgifter enligt denna artikel.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

*Artikel 11***Esmas offentliggörande av avgifter**

1. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra länkar till webbplatserna för de behöriga myndigheter som avses i artikel 10.2. Dessa länkar ska hållas uppdaterade.

2. Senast den 2 februari 2022 ska Esma utforma och på sin webbplats tillgängliggöra ett interaktivt verktyg som ska vara allmänt åtkomligt som ett minimum på minst ett språk som är brukligt inom internationella finanskretsar, med en vägledande beräkning av de avgifter som avses i artikel 9.1. Verktyget ska hållas uppdaterat.

Artikel 12

Esmas centrala databas för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag

1. Senast den 2 februari 2022 ska Esma på sin webbplats offentliggöra en central databas för gränsöverskridande marknadsföring av AIF-fonder och fondföretag som är allmänt tillgänglig på ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar, och som förtecknar

- a) alla AIF-fonder som marknadsförs i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, deras AIF-förvaltare, EuSEF-förvaltare eller EuVECA-förvaltare, och de medlemsstater där de marknadsförs, och
- b) alla fondföretag som marknadsförs i en annan medlemsstat än fondföretagets hemmedlemsstat enligt definitionen i artikel 2.1 e i direktiv 2009/65/EG, deras förvaltningsbolag för fondföretag och de medlemsstater där de marknadsförs.

Den centrala databasen ska hållas uppdaterad.

2. Skyldigheterna i denna artikel och i artikel 13 avseende den databas som avses i punkt 1 i den här artikeln ska inte påverka de skyldigheter som är förenade med den förteckning som avses i artikel 6.1 andra stycket i direktiv 2009/65/EG, det centrala offentliga register som avses i artikel 7.5 andra stycket i direktiv 2011/61/EU, den centrala databas som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 345/2013 och den centrala databas som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 346/2013.

Artikel 13

Standardisering av underrättelser som lämnas till Esma

1. En gång i kvartalet ska de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten meddela Esma den information som är nödvändig för att upprätta och underhålla den centrala databas som avses i artikel 12 i denna förordning med avseende på underrättelser, skriftliga anmälningar eller uppgifter som avses i artikel 93.1 och 93a.2 i direktiv 2009/65/EG och i artiklarna 31.2, 32.2 och 32a.2 i direktiv 2011/61/EU, samt alla ändringar av dessa uppgifter, om dessa ändringar skulle leda till en ändring av uppgifterna i den centrala databasen.

2. Esma ska inrätta en anmälningsportal där varje behörig myndighet ska ladda upp alla handlingar som avses i punkt 1.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att fastställa vilka uppgifter som ska lämnas samt formulär, mallar och förfaranden för kommunikation av de uppgifter från de behöriga myndigheternas sida som avses i punkt 1 och de tekniska arrangemang som krävs för att den anmälningsportal som avses i punkt 2 ska fungera.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 2 februari 2021.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 14

Behöriga myndigheters befogenheter

1. Behöriga myndigheter ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter enligt denna förordning.

2. De behöriga myndigheternas befogenheter enligt direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU samt förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) 2015/760, inbegripet de befogenheter som avser sanktioner eller andra åtgärder, ska också utövas med avseende på de förvaltare som avses i artikel 4 i den här förordningen.

Artikel 15

Ändringar av förordning (EU) nr 345/2013

Förordning (EU) nr 345/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

”o) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond, eller på dess vägnar, till potentiella investerare med hemvist eller säte inom unionen i syfte att pröva deras intresse för en godkänd riskkapitalfond som ännu inte är etablerad, eller en godkänd riskkapitalfond som är etablerad men ännu inte anmäld för marknadsföring i enlighet med artikel 15 i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskilt fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den godkända riskkapitalfonden.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 4a

1. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, förutom då den information som presenteras för potentiella investerare

a) är tillräcklig för att göra det möjligt för investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss godkänd riskkapitalfond,

b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller

c) utgör bolagsordningar, ett prospekt eller emissionsdokument för en ännu ej etablerad godkänd riskkapitalfond och har formen av slutversion.

Om utkast till prospekt eller emissionsdokument tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt anges att

a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond, och att

b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

2. De behöriga myndigheterna får inte kräva av en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond att de ska anmäla innehållet eller mottagarna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än de som anges i denna artikel, innan förvaltaren inleder sonderande marknadsföring.

3. Förvaltare av godkända riskkapitalfonder ska se till att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av sonderande marknadsföring endast får förvärva andelar eller aktier i den berörda godkända riskkapitalfonden om det rör sig om marknadsföring som är tillåten enligt artikel 15.

Professionella investerares teckning, inom 18 månader efter det att förvaltare av en godkänd riskkapitalfond har inlett sonderande marknadsföring, av andelar eller aktier i en godkänd riskkapitalfond som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en godkänd riskkapitalfond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska anses vara resultatet av marknadsföring och ska vara föremål för de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artikel 15.

4. Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska en förvaltare av en godkänd riskkapitalfond sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Det brevet ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de godkända riskkapitalfonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förvaltaren av en godkänd riskkapitalfond bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända riskkapitalfonden lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

5. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad förvaltare av en godkänd riskkapitalfond om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en förvaltare av en alternativ investeringsfond i enlighet med direktiv 2011/61/EU, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av de villkor som fastställs i denna artikel.

6. En förvaltare av en godkänd riskkapitalfond ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338)."

Artikel 16

Ändringar av förordning (EU) nr 346/2013

Förordning (EU) nr 346/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska följande led läggas till:

"o) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande, eller på dess vägnar, till potentiella investerare med hemvist eller säte inom unionen i syfte att pröva deras intresse för en godkänd fond för socialt företagande som ännu inte är etablerad, eller för en godkänd fond för socialt företagande som är etablerad men som ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 16, i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskilt fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den godkända fonden för socialt företagande."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 4a

1. En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, förutom då den information som presenteras för potentiella investerare

- a) är tillräcklig för att göra det möjligt för investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss godkänd fond för socialt företagande,
- b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller
- c) utgör bolagsordningar, ett prospekt eller emissionsdokument för en ännu ej etablerad godkänd fond för socialt företagande och har formen av slutversion.

Om utkast till prospekt eller emissionsdokument tillhandahålls får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerare ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt anges att

- a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande, och
- b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

2. De behöriga myndigheterna får inte kräva av en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande att de ska anmäla innehållet eller mottagarna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än de som anges i denna artikel, innan förvaltaren inleder sonderande marknadsföring.

3. Förvaltare av godkända fonder för socialt företagande ska se till att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av sonderande marknadsföring endast får förvärva andelar eller aktier i den berörda godkända fonden för socialt företagande om det rör sig om marknadsföring som är tillåten enligt artikel 16.

Professionella investerares teckning, inom 18 månader efter det att förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande inlett sonderande marknadsföring, av andelar eller aktier i en godkänd fond för socialt företagande som avses i den information som lämnats inom ramen för den sonderande marknadsföringen, eller i en godkänd fond för socialt företagande som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, ska anses vara resultatet av marknadsföring och ska vara föremål för de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artikel 16.

4. Inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts ska en förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Detta brev ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de godkända fonder för socialt företagande som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där förvaltaren av en godkänd fond för socialt företagande bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten för förvaltaren av den godkända fonden för socialt företagande lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

5. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en förvaltare av en alternativ investeringsfond i enlighet med direktiv 2011/61/EU, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av de villkor som fastställs i denna artikel.

6. En förvaltare av en godkänd fond för socialt företagande ska säkerställa att den sonderande marknadsföringen dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338)."

Artikel 17

Ändringar av förordning (EU) nr 1286/2014

Förordning (EU) nr 1286/2014 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 32.1 ska "den 31 december 2019" ersättas med "den 31 december 2021".
2. Artikel 33 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 första stycket ska "den 31 december 2018" ersättas med "den 31 december 2019".
 - b) I punkt 2 första stycket ska "den 31 december 2018" ersättas med "den 31 december 2019".
 - c) I punkt 4 första stycket ska "den 31 december 2018" ersättas med "den 31 december 2019".

*Artikel 18***Utvärdering**

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esmå och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av denna förordning.

Senast den 2 augusti 2021 ska kommissionen, på grundval av samråd med behöriga myndigheter, Esmå och andra berörda intressenter, överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om kundinitierade kontakter (reverse solicitation) och efterfrågan på investerarens eget initiativ, med angivande av omfattningen av denna form av teckning av fonder, dess geografiska spridning, inbegripet i tredjeländer, och dess inverkan på passordningen. Rapporten ska även innehålla en granskning av huruvida den anmälningportal som har upprättats i enlighet med artikel 13.2 bör utvecklas så att alla överföringar av handlingar mellan behöriga myndigheter sker via denna.

*Artikel 19***Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 augusti 2019.

Artikel 4.1–4.5, artikel 5.1 och 5.2, artikel 15 och artikel 16 ska dock tillämpas från och med den 2 augusti 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/1157**av den 20 juni 2019****om säkrare identitetskort för unionsmedborgare och uppehållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar rätten till fri rörlighet****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 21.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) föresatte sig att underlätta fri rörlighet för personer, samtidigt som säkerheten och tryggheten för Europas folk säkerställs, genom att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, i enlighet med bestämmelserna i EU-fördraget och i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (2) Unionsmedborgarskap ger varje medborgare i unionen rätt till fri rörlighet, inom vissa begränsningar och på vissa villkor. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽³⁾ genomför denna rättighet. Artikel 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) innehåller också bestämmelser om fri rörlighet och fri bosättning. Fri rörlighet medför rätt att resa ut ur och in i medlemsstaterna med giltigt identitetskort eller pass.
- (3) Enligt direktiv 2004/38/EG ska medlemsstaterna utfärda och förnya identitetskort eller pass till sina medborgare i enlighet med nationell rätt. Enligt det direktivet får medlemsstaterna även kräva att unionsmedborgare och deras familjemedlemmar ska registrera sig hos berörda myndigheter. Medlemsstaterna är skyldiga att utfärda bevis om registrering till unionsmedborgare på de villkor som fastställs i det direktivet. Medlemsstaterna är även skyldiga att enligt det direktivet utfärda uppehållskort till familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och efter en ansökan utfärda intyg om permanent uppehållsrätt samt permanenta uppehållskort.
- (4) Direktiv 2004/38/EG föreskriver att medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att neka, avbryta eller dra tillbaka en rättighet enligt det direktivet i händelse av missbruk av rättigheter eller bedrägerier. Förfalskning av handlingar eller felaktig information om sakförhållanden som påverkar rätten att uppehålla sig i landet har i det direktivet fastställts som typiska fall av bedrägerier.
- (5) Det är stora skillnader på säkerhetsnivån i nationella identitetskort utfärdade av medlemsstaterna och uppehållstillstånd för unionsmedborgare bosatta i en annan medlemsstat samt deras familjemedlemmar. Dessa skillnader ökar risken för förfalskning och dokumentbedrägerier och medför också praktiska svårigheter för medborgare som önskar utöva sin rätt till fri rörlighet. Statistik från Europeiska unionens dokumentbedrägeri- och riskanalysnätverk visar att antalet incidenter med falska identitetskort har ökat med tiden.

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 78.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (6) I sitt meddelande av den 14 september 2016 med titeln *Att höja säkerheten i en rörlig värld – starkare yttre gränser och förbättrat informationsutbyte i kampen mot terrorism* betonade kommissionen att säkra rese- och identitetshandlingar är avgörande när man på ett säkert sätt ska fastställa en persons identitet, och tillkännagav att den skulle lägga fram en handlingsplan för att bekämpa förfalskningar av resehandlingar. Enligt det meddelandet måste en bättre strategi bygga på stabila system som förebygger brott och hot mot den inre säkerheten på grund av brister i dokumentssäkerheten, särskilt med koppling till terrorism och gränsöverskridande brottslighet.
- (7) Enligt kommissionens handlingsplan av den 8 december 2016 för att stärka EU:s insatser mot bedrägerier med resedokument (nedan kallad *handlingsplanen 2016*) uppges minst tre fjärdedelar av de falska handlingar som upptäcks vid de yttre gränserna, men även inom det område där det inte förekommer några kontroller vid de inre gränserna, vara utfärdade av medlemsstater och Schengenassocierade länder. Mindre säkra nationella identitetskort som utfärdats av medlemsstater är vanligast bland de upptäckta falska handlingar som används för resor inom Schengenområdet.
- (8) För att avskräcka från identitetsbedrägerier bör medlemsstaterna säkerställa att hel- och delförfalskning av identitetshandlingar och användningen av sådana förfalskade handlingar omfattas av lämpliga påföljder i deras nationella rätt.
- (9) I handlingsplanen 2016 berördes risken med falska identitetskort och uppehållshandlingar. Kommissionen åtog sig i handlingsplanen 2016 och i sin rapport om EU-medborgarskapet 2017 att analysera de politiska alternativen för att förbättra säkerheten på identitetskort och uppehållshandlingar.
- (10) Enligt handlingsplanen 2016 kräver utfärdandet av äkta och säkra identitetskort en tillförlitlig process för registrering av identiteten och säkra *bakomliggande* handlingar till stöd för ansökningsprocessen. Kommissionen, medlemsstaterna och berörda unionsbyråer bör fortsätta att samarbeta för att göra bakomliggande handlingar mindre känsliga för bedrägerier, med tanke på den ökade användningen av falska bakomliggande handlingar.
- (11) Denna förordning kräver inte att medlemsstaterna inför identitetskort eller uppehållshandlingar när detta inte krävs enligt nationell rätt, och den påverkar inte heller medlemsstaternas behörighet att enligt nationell rätt utfärda andra typer av uppehållshandlingar som faller utanför unionsrättens tillämpningsområde, till exempel uppehållskort som utfärdas till alla personer som är bosatta på territoriet oavsett medborgarskap.
- (12) Denna förordning hindrar inte medlemsstaterna från att, på ett icke-diskriminerande sätt, godta andra handlingar än resehandlingar i identifieringssyfte, såsom körkort.
- (13) Identitetshandlingar som utfärdas till medborgare vars rätt till fri rörlighet har begränsats i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt och på vilka det uttryckligen anges att de inte kan användas som resehandlingar bör inte anses omfattas av denna förordning.
- (14) Resehandlingar som är förenliga med del 5 i Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) dokument 9303 om maskinläsbara handlingar (sjunde utgåvan, 2015) (nedan kallat *Icaos dokument 9303*) och som inte används i identifieringssyfte i de utfärdande medlemsstaterna, såsom det passkort som utfärdas av Irland, bör inte anses omfattas av denna förordning.
- (15) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas användning av identitetskort och uppehållshandlingar med elektronisk identifieringsfunktion i andra syften och påverkar inte heller reglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁽⁴⁾, som föreskriver ömsesidigt erkännande inom hela unionen av elektronisk identifiering för tillgång till offentliga tjänster och underlättar för medborgare som flyttar till en annan medlemsstat genom att kräva ömsesidigt erkännande av elektronisk identifiering med förbehåll för vissa villkor. Förbättringar av identitetskorten bör underlätta identifiering och bidra till bättre tillgång till tjänster.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

- (16) För att identitetskort och uppehållshandlingar ska kunna kontrolleras på ett korrekt sätt krävs det att medlemsstaterna använder rätt benämning på de olika typerna av handlingar som omfattas av denna förordning. För att underlätta kontroll av handlingar som omfattas av denna förordning i andra medlemsstater bör handlingens benämning även finnas med på åtminstone ytterligare ett av unionsinstitutionernas officiella språk. Medlemsstater som för sina identitetskort redan använder andra väletablerade benämningar än *identitetskort* bör kunna fortsätta att göra det på sitt eller sina officiella språk. Dock bör inga nya benämningar införas i framtiden.
- (17) Säkerhetsdetaljer krävs för att kontrollera om en handling är äkta och för att fastställa en persons identitet. Införande av minimisäkerhetsstandarder och införlivande av biometriska uppgifter på identitetskort och uppehållskort för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat är viktiga steg på vägen för att göra användningen av dessa handlingar säkrare i unionen. Införlivande av sådana biometriska kännetecken bör ge unionsmedborgarna möjlighet att till fullo utnyttja sin rätt till fri rörlighet.
- (18) Lagring av en ansiktsbild och två fingeravtryck (nedan kallat *biometriska uppgifter*) på identitets- och uppehållskort, vilket redan finns för biometriska pass och uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare, är en lämplig kombination av tillförlitlig identifiering och autentisering och minskad bedrägeririsk, i syfte att stärka identitets- och uppehållskorts säkerhet.
- (19) Som allmän praxis bör medlemsstaterna för att kontrollera handlingens äkthet och innehavarens identitet i första hand kontrollera ansiktsbilden och, om det behövs för att med säkerhet bekräfta handlingens äkthet och innehavarens identitet, även kontrollera fingeravtrycken.
- (20) Om handlingens äkthet eller innehavarens identitet inte kan bekräftas vid en kontroll av de biometriska uppgifterna bör medlemsstaterna säkerställa att en obligatorisk manuell kontroll utförs av kvalificerad personal.
- (21) Denna förordning utgör inte någon rättslig grund för att upprätta eller underhålla databaser på nationell nivå för lagring av biometriska uppgifter i medlemsstaterna, vilket är en fråga för nationell rätt som måste vara förenlig med unionsrätten avseende dataskydd. Denna förordning utgör heller inte någon rättslig grund för att upprätta eller underhålla en centraliserad databas på unionsnivå.
- (22) Biometriska kännetecken bör samlas in och lagras på lagringsmedium på identitetskort och uppehållshandlingar i syfte att kontrollera handlingens äkthet och innehavarens identitet. En sådan kontroll bör kunna göras endast av vederbörligen bemyndigad personal när uppvisande av handlingen krävs enligt lag eller annan författning. Vidare bör biometriska uppgifter som lagras för individualisering av identitetskort eller uppehållshandlingar förvaras på ett mycket säkert sätt och endast fram till den dag då handlingen hämtas ut, dock aldrig längre än 90 dagar från den dag då handlingen utfärdades. Efter den perioden bör dessa biometriska uppgifter omedelbart raderas eller förstöras. Detta bör inte påverka annan behandling av dessa uppgifter i enlighet med unionsrätt och nationell rätt avseende dataskydd.
- (23) Specifikationerna i Icaos dokument 9303, som säkerställer global interoperabilitet, bland annat avseende maskinläsbarhet och visuell inspektion, bör beaktas vid tillämpningen av denna förordning.
- (24) Medlemsstaterna bör kunna bestämma om en persons kön ska anges i en handling som omfattas av denna förordning. Om en medlemsstat väljer att ange kön i en sådan handling bör den använda specifikationerna "F", "M" eller "X" eller motsvarande bokstav i den medlemsstatens språk – i Icaos dokument 9303.
- (25) Kommissionen bör tilldelas genomförandebefogenheter för att säkerställa att framtida säkerhetsstandarder och tekniska specifikationer som antas enligt rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ⁽⁵⁾ beaktas i vederbörlig ordning om så är lämpligt för identitetskort och uppehållskort. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽⁶⁾. I detta syfte bör kommissionen biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 ⁽⁷⁾. Vid behov bör det vara möjligt för de antagna genomförandeakterna att förbli sekretessbelagda för att förebygga risken för hel- och delförfälskning.

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

- (26) Medlemsstaterna bör säkerställa att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för insamling av biometriska kännetecken, som är förenliga med de rättigheter och principer som fastställs i stadgan, Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. Medlemsstaterna bör säkerställa att barnets intressen sätts i främsta rummet under hela insamlingsförfarandet. För detta ändamål bör kvalificerad personal få lämplig utbildning om barnvänliga metoder för insamling av biometriska kännetecken.
- (27) Om problem uppstår vid insamlingen av biometriska kännetecken bör medlemsstaterna säkerställa att lämpliga förfaranden finns för att respektera den berörda personens värdighet. Därför bör särskild hänsyn tas till kön och till de särskilda behoven hos barn och utsatta personer.
- (28) Införande av minimisäkerhetsstandarder och normer för formatet på identitetskort bör göra det möjligt för medlemsstaterna att lita på handlingarnas äkthet när unionsmedborgare utövar sin rätt till fri rörlighet. Införande av skärpta säkerhetsstandarder bör ge offentliga myndigheter och privata aktörer tillräckliga garantier för att de ska kunna lita på identitetskortens äkthet när de används av unionsmedborgare i identifieringssyfte.
- (29) Ett igenkänningstecken i form av landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar handlingen, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor, underlättar den visuella inspektionen av handlingen, särskilt när innehavaren utövar rätten till fri rörlighet.
- (30) Alternativet att föreskriva ytterligare nationella detaljer bibehålls, men medlemsstaterna bör säkerställa att sådana detaljer inte gör de gemensamma säkerhetsdetaljerna mindre effektiva eller negativt påverkar identitetskortens gränsöverskridande kompatibilitet, t.ex. att det går att läsa identitetskorten med hjälp av maskiner som används i andra medlemsstater än dem som utfärdar identitetskorten.
- (31) Införande av säkerhetsstandarder för identitetskort och för uppehållskort för familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat bör inte leda till en oproportionerlig höjning av avgifterna för unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare. Medlemsstaterna bör beakta denna princip när de utfärdar anbudsförfrågningar.
- (32) Medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att biometriska uppgifter korrekt identifierar den person för vilken ett identitetskort utfärdas. För detta ändamål bör medlemsstaterna överväga att låta de nationella myndigheter som utfärdar identitetskort samla in biometriska kännetecken, särskilt ansiktsbild, i den berörda personens närvaro.
- (33) Medlemsstaterna bör sinsemellan utbyta sådana uppgifter som behövs för att komma åt, autentisera och kontrollera informationen på det säkra lagringsmediet. De format som används för det säkra lagringsmediet bör vara interoperabla, även med avseende på automatiserade gränsövergångsställen.
- (34) Direktiv 2004/38/EG behandlar en situation där unionsmedborgare, eller deras familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, saknar de nödvändiga resehandlingarna och då ska ges all rimlig möjlighet att på annat sätt bevisa att de omfattas av rätten att röra sig fritt. Sådana sätt kan t.ex. vara identitetshandlingar som används provisoriskt och uppehållskort som utfärdats till sådana familjemedlemmar.
- (35) Denna förordning följer de skyldigheter som fastställs i stadgan och i Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Därför uppmanas medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att införa ytterligare detaljer som gör identitetskorten mer tillgängliga och användarvänliga för personer med funktionsnedsättning, till exempel synskadade. Medlemsstaterna bör utforska lösningar, såsom mobil registreringsutrustning, för att utfärda identitetskort till personer som är oförmögna att ta sig till de utfärdande myndigheterna.
- (36) Upphållshandlingar som utfärdas till unionsmedborgare bör innehålla särskilda uppgifter för att säkerställa att de identifieras som uppehållshandlingar i samtliga medlemsstater. Detta bör främja erkännandet av unionsmedborgarnas utnyttjande av rätten till fri rörlighet och de rättigheter som följer därav, men harmoniseringen bör inte gå utöver det som är lämpligt för att avhjälpa brister i de nuvarande handlingarna. Det står medlemsstaterna fritt att välja vilket format dessa handlingar ska utfärdas i och de kan utfärda dem i ett format som är förenligt med specifikationerna i Icaos dokument 9303.

- (37) I fråga om uppehållshandlingar som utfärdas till familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat är det lämpligt att använda samma format och samma säkerhetsdetaljer som i förordning (EG) nr 1030/2002 i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1954⁽⁸⁾. Förutom att styrka uppehållsrätt ger dessa handlingar även innehavaren rätt till undantag från krav på visering som annars skulle ha behövts när de följer med en unionsmedborgare eller reser för att återförenas med denne inom unionens territorium.
- (38) Enligt direktiv 2004/38/EG ska handlingar som utfärdas till familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat kallas *uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem*. För att underlätta deras identifiering bör ett uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem ha en standardiserad benämning och kod.
- (39) Med hänsyn till både säkerhetsrisken och de kostnader som uppkommer för medlemsstaterna bör såväl identitetskort som uppehållskort för en unionsmedborgares familjemedlem utan tillräckliga säkerhetsstandarder fasas ut. I allmänhet bör en utfasningsperiod på tio år för identitetskort och fem år för uppehållskort räcka för att få balans mellan hur ofta handlingarna brukar förnyas och behovet att avhjälpa befintliga säkerhetsbrister i unionen. För kort som saknar viktiga säkerhetsdetaljer eller inte är maskinläsbara krävs dock en kortare utfasningsperiod av säkerhetsskäl.
- (40) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽⁹⁾ är tillämplig på de personuppgifter som behandlas inom ramen för tillämpning av den här förordningen. Det är nödvändigt att fastställa ytterligare skyddsåtgärder för behandlingen av personuppgifter, i synnerhet känsliga uppgifter såsom biometriska kännetecken. De registrerade bör uppmärksammas på att lagringsmediet i deras handlingar innehåller deras biometriska uppgifter, som är tillgängliga även i kontaktlös form, och på de situationer där uppgifterna på deras identitetskort och uppehållshandlingar används. De registrerade bör ha tillgång till de personuppgifter som behandlas på deras identitetskort och uppehållshandlingar och ha rätt att få dem rättade genom att en ny handling utfärdas om uppgifterna är felaktiga eller ofullständiga. Lagringsmediet bör vara mycket säkert och effektivt skydda de personuppgifter som lagras på det mot obehörig åtkomst.
- (41) Medlemsstaterna bör ansvara för korrekt behandling av biometriska uppgifter, från insamling till uppgifternas integrering i ett mycket säkert lagringsmedium, i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
- (42) Medlemsstaterna bör iaktta särskild försiktighet när de samarbetar med en extern tjänsteleverantör. Sådant samarbete bör inte utesluta ansvar enligt unionsrätten eller nationell rätt för åsidosättande av skyldigheter avseende personuppgifter.
- (43) Det är nödvändigt att i denna förordning ange på vilka grunder uppgifter samlas in och lagras på lagringsmediet på identitetskort och uppehållshandlingar. I enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, och med respekt för nödvändighets- och proportionalitetsprinciperna, bör medlemsstaterna kunna lagra andra uppgifter på ett lagringsmedium för elektroniska tjänster eller för andra syften som rör identitetskortet eller uppehållshandlingen. Tillåtelse för behandling av sådana andra uppgifter, däribland bestämmelser om insamling och för vilka syften de får användas, bör fastställas i unionsrätten eller nationell rätt. Alla nationella uppgifter avsedda för sådana syften bör fysiskt eller logiskt skiljas från de biometriska uppgifter som avses i denna förordning och bör behandlas i enlighet med förordning (EU) 2016/679.
- (44) Medlemsstaterna bör börja tillämpa denna förordning senast 24 månader efter dess ikraftträdandedag. Från och med denna förordnings tillämpningsdag bör medlemsstaterna enbart utfärda handlingar som uppfyller kraven i denna förordning.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1954 av den 25 oktober 2017 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1030/2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EUT L 286, 1.11.2017, s. 9).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskydds-förordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (45) Kommissionen bör rapportera om tillämpningen av denna förordning två respektive elva år efter dess tillämpningsdag, däribland om säkerhetsnivåns lämplighet, med beaktande av dess konsekvenser för grundläggande rättigheter och dataskyddsprinciper. I enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ⁽¹⁰⁾ bör kommissionen, sex år efter denna förordnings tillämpningsdag, och därefter vart sjätte år, utvärdera förordningen med utgångspunkt i den information som har samlats in i övervakningssyfte för att bedöma de faktiska effekterna av förordningen och behovet av eventuella ytterligare åtgärder. Medlemsstaterna bör i övervakningssyfte samla in statistik om antalet identitetskort och uppehållshandlingar som de har utfärdat.
- (46) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att öka säkerheten och underlätta utövandet av rätten till fri rörlighet för unionsmedborgare och deras familjemedlemmar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (47) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns särskilt i stadgan, däribland människans värdighet, människans rätt till integritet, förbud mot omänsklig eller förnedrande behandling, rätten till likhet inför lagen och icke-diskriminering, barnets rättigheter, äldres rättigheter, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till fri rörlighet och rätten till ett effektivt rättsmedel. Medlemsstaterna bör efterleva stadgan när de tillämpar förordningen.
- (48) Europeiska datatillsynsmannen och byrån för grundläggande rättigheter avgav yttranden den 10 augusti 2018 ⁽¹¹⁾ respektive den 5 september 2018 ⁽¹²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Denna förordning skärper säkerhetskraven i fråga om identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina medborgare och uppehållshandlingar som medlemsstaterna utfärdar till unionsmedborgare och deras familjemedlemmar när de utövar sin rätt till fri rörlighet inom unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på följande:

- a) Identitetskort som medlemsstaterna utfärdar till sina egna medborgare enligt artikel 4.3 i direktiv 2004/38/EG.

Denna förordning ska inte tillämpas på identitetshandlingar som utfärdas provisoriskt med en giltighetstid på mindre än sex månader.

- b) Bevis om registrering vilket utfärdas i enlighet med artikel 8 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgare som uppehåller sig i en mottagande medlemsstat mer än tre månader samt intyg om permanent uppehållsrätt som utfärdas i enlighet med artikel 19 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgare efter ansökan.
- c) Upphållskort som utfärdas i enlighet med artikel 10 i direktiv 2004/38/EG till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat och permanent uppehållskort i enlighet med artikel 20 i direktiv 2004/38/EG som utfärdas till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat.

⁽¹⁰⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 338, 21.9.2018, s. 22.

⁽¹²⁾ Ännu ej offentliggjort.

KAPITEL II

NATIONELLA IDENTITETSKORT

Artikel 3

Säkerhetsstandarder/format/specifikationer

1. Identitetskort som utfärdas av medlemsstaterna ska ha format ID-1 och ska innehålla ett maskinläsbart fält (MRZ). Sådana identitetskort ska utgå från specifikationerna och minimisäkerhetsstandarderna i Icaos dokument 9303 och ska uppfylla kraven i c, d, f och g i bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002 i dess ändrade lydelse av förordning (EU) 2017/1954.

2. Uppgifterna på identitetskort ska vara förenliga med specifikationerna i del 5 i Icaos dokument 9303.

Genom undantag från första stycket får handlingens nummer föras in i fält I och angivande av personens kön ska vara valfritt.

3. Handlingen ska ha benämningen *identitetskort* eller en annan väletablerad nationell benämning på det eller de officiella språken i den utfärdande medlemsstaten, och ordet *identitetskort* ska anges på minst ett annat av unionsinstitutionernas officiella språk.

4. Identitetskortet ska på framsidan innehålla landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar kortet, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor.

5. Identitetskort ska innefatta ett mycket säkert lagringsmedium som innehåller en ansiktsbild av innehavaren och två fingeravtryck i interoperabla digitala format. Vid insamlingen av biometriska kännetecken ska medlemsstaterna tillämpa de tekniska specifikationer som fastställs i kommissionens genomförandebeslut C(2018)7767 ⁽¹⁾.

6. Lagringsmediet ska ha tillräcklig kapacitet och möjlighet att garantera uppgifternas integritet, äkthet och sekretess. De lagrade uppgifterna ska vara tillgängliga i kontaktlös form och ska säkras på det sätt som anges i genomförandebeslut C(2018)7767. Medlemsstaterna ska utbyta sådan information som krävs för att autentisera lagringsmediet och för att komma åt och kontrollera de biometriska uppgifterna enligt punkt 5.

7. Barn under tolv år får undantas från kravet att lämna fingeravtryck.

Barn under sex år ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.

Personer för vilka upptagning av fingeravtryck är fysiskt omöjlig ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.

8. Om det är nödvändigt och proportionellt i förhållande till det mål som ska uppnås får medlemsstaterna lägga till sådana detaljuppgifter och noteringar för användning inom landet som krävs i enlighet med nationell rätt. Minimisäkerhetsstandardernas effektivitet och identitetskortens gränsöverskridande kompatibilitet får inte minska till följd av detta.

9. Om medlemsstaterna inför ett dubbelt gränssnitt eller separat lagringsmedium i identitetskortet ska detta extra lagringsmedium uppfylla kraven i relevanta ISO-standarder och inte störa det lagringsmedium som avses i punkt 5.

10. Om medlemsstaterna lagrar uppgifter avsedda för elektroniska tjänster, såsom e-förvaltning och e-handel, i identitetskorten ska sådana nationella uppgifter fysiskt eller logiskt separeras från de biometriska uppgifter som avses i punkt 5.

11. Om medlemsstaterna lägger till ytterligare säkerhetsdetaljer på identitetskorten får detta inte minska kortens gränsöverskridande kompatibilitet eller minimisäkerhetsstandardernas effektivitet.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut C(2018)7767 av den 30 november 2018 om tekniska specifikationer för en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland och om upphävande av beslut C(2002)3069.

*Artikel 4***Giltighetstid**

1. Identitetskort ska vara giltiga i minst fem år och högst tio år.
2. Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva en giltighetstid på
 - a) mindre än fem år för identitetskort som utfärdas till underåriga,
 - b) mindre än fem år, i undantagsfall, för identitetskort som utfärdas till personer under särskilda och begränsade omständigheter och vars giltighetstid är begränsad i enlighet med unionsrätten och nationell rätt,
 - c) mer än tio år för identitetskort som utfärdas till personer som är 70 år eller äldre.
3. Medlemsstaterna ska utfärda ett identitetskort som är giltigt i högst tolv månader när det tillfälligt inte är fysiskt möjligt att ta fingeravtryck av något av sökandens fingrar.

*Artikel 5***Utfasning**

1. Identitetskort som inte uppfyller kraven i artikel 3 ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2031, beroende på vilket som infaller först.
2. Genom undantag från punkt 1 gäller följande:
 - a) Identitetskort som inte uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 eller som inte innehåller ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) enligt definitionen i punkt 3 ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2026, beroende på vilket som infaller först.
 - b) Identitetskort för personer som är 70 år eller äldre den 2 augusti 2021, vilka uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 och har ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) enligt definitionen i punkt 3, ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut.
3. Vid tillämpningen av punkt 2 avses med fungerande maskinläsbart fält (MRZ)
 - a) ett maskinläsbart fält som är förenligt med del 3 i Icaos dokument 9303, eller
 - b) ett annat maskinläsbart fält där den utfärdande medlemsstaten meddelar reglerna för att läsa och visa dess information, såvida inte en medlemsstat meddelar kommissionen senast den 2 augusti 2021 att den saknar kapacitet att läsa och visa denna information.

När kommissionen mottar ett meddelande som avses i led b i första stycket ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten och rådet om detta.

KAPITEL III

UPPEHÅLLSHANDLINGAR FÖR UNIONSMEDBORGARE

*Artikel 6***Minimiuppgifter som ska anges**

Uppehållshandlingar som medlemsstaterna utfärdar till unionsmedborgare ska innehålla åtminstone följande uppgifter:

- a) Handlingens benämning på det eller de officiella språken i den berörda medlemsstaten och på minst ett annat av unionsinstitutionernas officiella språk.
- b) Tydlig angivelse av att handlingen utfärdas till en unionsmedborgare i enlighet med direktiv 2004/38/EG.
- c) Handlingens nummer.
- d) Innehavarens namn (efternamn och förnamn).
- e) Innehavarens födelsedatum.

- f) Den information som ska ingå i bevis om registrering och intyg om permanent uppehållsrätt som utfärdas i enlighet med artiklarna 8 respektive 19 i direktiv 2004/38/EG.
- g) Den utfärdande myndigheten.
- h) På framsidan: landskoden på två bokstäver för den medlemsstat som utfärdar handlingen, utformad som negativt ursparad text i en blå rektangel och omgiven av tolv gula stjärnor.

Om en medlemsstat beslutar att ta fingeravtryck ska artikel 3.7 tillämpas på motsvarande sätt.

Personer för vilka fingeravtryckstagning är fysiskt omöjlig ska undantas från kravet att lämna fingeravtryck.

KAPITEL IV

UPPEHÅLLSKORT FÖR FAMILJEMEDLEMMAR SOM INTE ÄR MEDBORGARE I EN MEDLEMSSTAT

Artikel 7

Enhetligt format

1. När uppehållskort utfärdas till unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat ska medlemsstaterna använda det format som fastställs i förordning (EG) nr 1030/2002, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954, och såsom den genomförs av genomförandebeslut C(2018)7767.
2. Genom undantag från punkt 1 ska kortet benämnas *uppehållskort* eller *permanent uppehållskort*. Medlemsstaterna ska ange att dessa handlingar utfärdas till en unionsmedborgares familjemedlem i enlighet med direktiv 2004/38/EG. För detta ändamål ska medlemsstaterna använda den standardiserade koden "Familjemedlem EU Art 10 DIR 2004/38/EG" eller "Familjemedlem EU Art 20 DIR 2004/38/EG" i datafält [10] enligt bilagan till förordning (EG) nr 1030/2002, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954.
3. Medlemsstaterna får föra in uppgifter för nationell användning i enlighet med nationell rätt. När sådana uppgifter förs in och lagras ska medlemsstaterna följa kraven i artikel 4 andra stycket i förordning (EG) nr 1030/2002, i dess ändrade lydelse enligt förordning (EU) 2017/1954.

Artikel 8

Utfasning av befintliga uppehållskort

1. Upphållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, vilka inte uppfyller kraven i artikel 7, ska bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2026, beroende på vilket som infaller först.
2. Genom undantag från punkt 1 ska uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar som inte är medborgare i en medlemsstat, vilka inte uppfyller minimisäkerhetsstandarderna enligt del 2 i Icaos dokument 9303 eller inte innehåller ett fungerande maskinläsbart fält (MRZ) som är förenligt med del 3 i Icaos dokument 9303, bli ogiltiga när deras giltighetstid löper ut eller senast den 3 augusti 2023, beroende på vilket som infaller först.

KAPITEL V

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 9

Kontaktpunkt

1. Varje medlemsstat ska utse minst en central myndighet som ska vara kontaktpunkt vid tillämpningen av denna förordning. Om en medlemsstat utsett mer än en central myndighet ska den ange vilken av dessa myndigheter som ska vara kontaktpunkt vid tillämpningen av denna förordning. Namnet på den myndigheten ska anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater. Om en medlemsstat ändrar utsedd myndighet ska den underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kontaktpunkterna känner till relevanta informations- och hjälptjänster på unionsnivå som ingår i den gemensamma digitala ingången enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724⁽⁴⁾ och att de kan samarbeta med sådana tjänster.

Artikel 10

Insamling av biometriska kännetecken

1. Biometriska kännetecken ska samlas in endast av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal, som utsetts av de myndigheter som ansvarar för att utfärda identitetskort eller uppehållskort, i syfte att integreras i det mycket säkra lagringsmediet enligt artikel 3.5 när det gäller identitetskort och enligt artikel 7.1 när det gäller uppehållskort. Genom undantag från den första meningen, ska fingeravtryck samlas in endast av kvalificerad och vederbörligen bemyndigad personal vid sådana myndigheter, utom i samband med ansökningar som lämnas in till medlemsstatens diplomatiska och konsulära myndigheter.

För att säkerställa överensstämmelse mellan de biometriska kännetecknen och sökandens identitet ska sökanden infinna sig personligen minst en gång under utfärdandeförfarandet för varje ansökan.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns lämpliga och effektiva förfaranden för insamling av biometriska kännetecken, och att dessa förfaranden är förenliga med de rättigheter och principer som fastställs i stadgan, konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

Om problem uppstår vid insamlingen av biometriska kännetecken ska medlemsstaterna säkerställa att det finns lämpliga förfaranden för att respektera den berörda personens värdighet.

3. Utom när de krävs för behandling i enlighet med unionsrätten och nationell rätt ska biometriska kännetecken som lagras för personalisering av identitetskort eller uppehållshandlingar förvaras på ett mycket säkert sätt och endast fram till den dag då handlingen hämtas ut, dock aldrig längre än 90 dagar från den dag då handlingen utfärdats. Efter denna period ska de biometriska kännetecknen omedelbart raderas eller förstöras.

Artikel 11

Skydd av personuppgifter och ansvar

1. Utan att det påverkar förordning (EU) 2016/679 ska medlemsstaterna säkerställa säkerheten, integriteten, äktheten och sekretessen med avseende på de uppgifter som samlas in och lagras vid tillämpningen av denna förordning.

2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de myndigheter som ansvarar för att utfärda identitetskort och uppehållshandlingar anses vara personuppgiftsansvariga enligt artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och ansvara för behandlingen av personuppgifter.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillsynsmyndigheterna till fullo kan utföra sina uppgifter enligt förordning (EU) 2016/679 och bland annat få tillgång till alla personuppgifter och all nödvändig information samt tillgång till de behöriga myndigheternas lokaler eller deras utrustning för behandling av personuppgifter.

4. Samarbete med externa tjänsteleverantörer ska inte utesluta ansvar för en medlemsstat till följd av unionsrätten eller nationell rätt avseende överträdelse av skyldigheter avseende personuppgifter.

5. Uppgifter i maskinläsbar form ska bara inkluderas i identitetskort eller uppehållshandlingar i enlighet med denna förordning och nationell rätt i den utfärdande medlemsstaten.

6. Biometriska uppgifter som lagrats på lagringsmedium på identitetskort och uppehållshandlingar får bara användas i enlighet med unionsrätten och nationell rätt av vederbörligen bemyndigad personal vid behöriga nationella myndigheter och unionsbyråer i syfte att kontrollera följande:

- a) Identitetskortets eller uppehållshandlingens äkthet.
- b) Innehavarens identitet genom direkt tillgängliga jämförbara detaljer, när uppvisande av identitetskort eller uppehållshandling krävs enligt lag eller annan författning.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

7. Medlemsstaterna ska underhålla och varje år överlämna en förteckning till kommissionen över behöriga myndigheter som har tillgång till de biometriska uppgifter som lagras på lagringsmediet enligt artikel 3.5 i denna förordning. Kommissionen ska offentliggöra en sammanställning av dessa nationella förteckningar på internet.

Artikel 12

Övervakning

Senast den 2 augusti 2020 ska kommissionen upprätta ett detaljerat program för övervakning av förordningens utfall, resultat och konsekvenser, däribland dess konsekvenser för grundläggande rättigheter.

I övervakningsprogrammet ska det anges vilka metoder som kommer att användas för att samla in uppgifterna och andra nödvändiga bevis och med vilka intervaller detta ska ske. Det ska närmare anges vilka åtgärder som ska vidtas av kommissionen respektive av medlemsstaterna när det gäller att samla in och analysera uppgifterna och de andra bevisen.

Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen de uppgifter och andra nödvändiga bevis som övervakningen kräver.

Artikel 13

Rapportering och utvärdering

1. Två år respektive elva år efter denna förordnings tillämpningsdag ska kommissionen rapportera om genomförandet av den till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, särskilt om skyddet av grundläggande rättigheter och personuppgifter.

2. Sex år efter denna förordnings tillämpningsdag, och därefter vart sjätte år, ska kommissionen genomföra en utvärdering av förordningen och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska särskilt vara inriktad på

- a) konsekvenserna av denna förordning för de grundläggande rättigheterna,
 - b) unionsmedborgarnas rörlighet,
 - c) den biometriska kontrollens ändamålsenlighet för att säkerställa resehandlingars säkerhet,
 - d) eventuell användning av uppehållskort som resehandlingar,
 - e) eventuell ytterligare visuell harmonisering av identitetskorten,
 - f) behovet av att införa gemensamma säkerhetsdetaljer för identitetshandlingar som används provisoriskt, i syfte att förbättra erkännandet av dem.
3. Medlemsstaterna och berörda unionsbyråer ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta dessa rapporter.

Artikel 14

Ytterligare tekniska specifikationer

1. För att i förekommande fall säkerställa att identitetskort och uppehållshandlingar enligt artikel 2 a och c överensstämmer med framtida minimisäkerhetsstandarder ska kommissionen genom genomförandeakter fastställa ytterligare tekniska specifikationer avseende följande:

- a) Ytterligare säkerhetsdetaljer och säkerhetskrav, däribland strängare standarder för att förebygga risken för hel- och delförfälskningar.
- b) Tekniska specifikationer för lagringsmediet när det gäller de biometriska kännetecknen enligt artikel 3.5 och deras säkerhet, däribland förhindrande av obehörig åtkomst och förenkling av validering.
- c) Kvalitetskrav och gemensamma tekniska standarder för ansiktsbilden och fingeravtrycken.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.2.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 15.2 får det beslutas att specifikationerna enligt denna artikel ska vara sekretessbelagda och inte ska offentliggöras. I sådana fall ska de göras tillgängliga endast för de organ som medlemsstaterna har utsett att ansvara för tryckning samt för personer som vederbörligen har bemyndigats av en medlemsstat eller av kommissionen.

3. Varje medlemsstat ska utse ett organ som ansvarar för att trycka identitetskort och ett organ som ansvarar för att trycka uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar och ska tillkänna namnen på dessa organ för kommissionen och övriga medlemsstater. Medlemsstaterna ska ha rätt att ändra sådana utsedda organ och ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Medlemsstaterna får även besluta att utse ett enda organ som ansvarar för att trycka både identitetskort och uppehållskort för unionsmedborgares familjemedlemmar och ska tillkänna namnet på detta organ för kommissionen och övriga medlemsstater.

Två eller flera medlemsstater får även besluta att utse ett enda organ för dessa syften och ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 2 augusti 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1158

av den 20 juni 2019

om balans mellan arbete och privatliv för föräldrar och anhörigvårdare och om upphävande av rådets direktiv 2010/18/EU

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 153.2 b jämförd med artikel 153.1 i,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 153.1 i) i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att unionen ska stödja och komplettera medlemsstaternas insatser, bland annat när det gäller jämställdhet i fråga om möjligheter på arbetsmarknaden och behandling i arbetslivet.
- (2) Jämställdhet är en av unionens grundläggande principer. Enligt artikel 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen främja jämställdhet mellan kvinnor och män. Även enligt artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*) ska jämställdhet mellan män och kvinnor säkerställas på alla områden, inbegripet i fråga om anställning, arbete och lön.
- (3) I artikel 33 i stadgan föreskrivs rätten till skydd mot uppsägning på varje grund som står i samband med moderskap samt rätt till betald mammaledighet och till föräldraledighet efter ett barns födelse eller adoption av ett barn, för att man ska kunna förena familjeliv och yrkesliv.
- (4) Unionen har ratificerat Förenta nationernas konvention från 2006 om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Den konventionen är således en del av unionens rättsordning, och unionens rättsakter måste såvitt möjligt tolkas på ett sätt som överensstämmer med konventionen. Särskilt föreskriver konventionen i artikel 7.1 att alla parter ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att barn med funktionsnedsättning åtnjuter fullständiga mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på samma sätt som andra barn.
- (5) Medlemsstaterna har ratificerat Förenta nationernas konvention från 1989 om barnets rättigheter. I artikel 18.1 i den konventionen föreskrivs det att föräldrarna gemensamt ansvarar för barnets uppfostran och utveckling och att dessa bör låta sig vägledas av vad som bedöms vara barnets bästa.
- (6) Politiken för balans mellan arbete och privatliv bör bidra till att öka jämställdheten genom att främja dels kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden, dels en jämställd fördelning av omsorgsansvaret mellan kvinnor och män och genom att minska det könsmissiga inkomst- och lönegapet. Dessa åtgärder bör utformas med hänsyn till befolkningsutvecklingen, inklusive effekterna av befolkningens åldrande.

⁽¹⁾ EUT C 129, 11.4.2018, s. 44.

⁽²⁾ EUT C 164, 8.5.2018, s. 62.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juni 2019.

- (7) Mot bakgrund av de utmaningar som demografisk förändring ger upphov till, med därav följande press på de offentliga finanserna i vissa medlemsstater, förväntas behovet av informell vård komma att öka.
- (8) På unionsnivå finns redan många direktiv på området jämställdhet och arbetsvillkor som behandlar en del av de frågor som är relevanta för balansen mellan arbete och privatliv, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG ⁽⁴⁾ och 2010/41/EU ⁽⁵⁾, och rådets direktiv 92/85/EEG ⁽⁶⁾, 97/81/EG ⁽⁷⁾ och 2010/18/EU ⁽⁸⁾.
- (9) Principerna om jämställdhet och balans mellan arbete och privatliv bekräftas på nytt i principerna 2 respektive 9 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017.
- (10) Balansen mellan arbete och privatliv är dock fortfarande en stor utmaning för många föräldrar och arbetstagare med omsorgsansvar, framför allt i och med att det blir allt vanligare med förlängda arbetstider och omläggningar av arbetsscheman, vilket har en negativ inverkan på kvinnors sysselsättning. En viktig faktor som bidrar till kvinnors underrepresentation på arbetsmarknaden är svårigheterna att förena arbete och familjeliv. När kvinnor får barn tenderar de att lägga ned färre timmar på avlönat arbete och mer tid på obetalt omsorgsansvar. Att ha en sjuk eller vårdberoende anhörig har också visat sig ha en negativ inverkan på kvinnors sysselsättning, och medför att en del kvinnor lämnar arbetsmarknaden helt och hållet.
- (11) I unionens nuvarande rättsliga ram ges begränsat med incitament för män att ta på sig en lika stor del av omsorgsansvaret. I många medlemsstater finns ingen möjlighet till betald pappaledighet och föräldraledighet, vilket bidrar till att få pappor tar sådan ledighet. Könsstereotyperna och skillnaderna mellan könen när det gäller arbete och omsorg ökar ännu mer på grund av obalansen i utformningen av politiken för balans mellan arbete och privatliv för kvinnor respektive män. Likabehandlingspolitiken bör ha som ett av sina syften att åtgärda de stereotypa föreställningarna om både manliga och kvinnliga yrken och roller, och arbetsmarknadens parter uppmanas att axla sin viktiga roll att informera både arbetstagare och arbetsgivare och öka deras medvetenhet om åtgärder mot diskriminering. Dessutom har arrangemangen för balans mellan arbete och privatliv för pappor, till exempel ledighet och flexibla arbetsformer, visat sig vara bra för att relativt sett minska kvinnors oavlönade hemarbete och gett kvinnorna mer tid för avlönat arbete.
- (12) Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna ta hänsyn till att ett jämställt uttag av familjerelaterad ledighet mellan män och kvinnor också är beroende av andra lämpliga åtgärder, såsom att det finns både barnomsorg och långtidsvård att tillgå till överkomligt pris, vilket är avgörande för att föräldrar och andra personer med omsorgsansvar ska kunna komma in på, stanna kvar på eller återvända till arbetsmarknaden. Om ekonomiska hinder undanröjs kan också andraförsörjare, bland vilka flertalet är kvinnor, uppmuntras att delta fullt ut på arbetsmarknaden.
- (13) För att bedöma konsekvenserna av detta direktiv bör kommissionen och medlemsstaterna fortsätta samarbeta med varandra för att ta fram jämförbar könsuppdelad statistik.
- (14) Kommissionen har, i enlighet med artikel 154 i EUF-fördraget, i en tvåstegsprocess samrått med företagets ledning och med arbetstagarna om utmaningarna kopplade till balans mellan arbete och privatliv. Arbetsmarknadens parter har inte kommit överens om att inleda förhandlingar om dessa frågor, inbegripet föräldraledighet. Det är emellertid viktigt att vidta åtgärder på detta område genom att modernisera och anpassa den nuvarande rättsliga ramen på ett sätt som beaktar resultatet av dessa samråd och resultaten av det offentliga samrådet som syftade till att samla in synpunkter från berörda parter och från allmänheten.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 26.7.2006, s. 23).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/41/EU av den 7 juli 2010 om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av rådets direktiv 86/613/EEG (EUT L 180, 15.7.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (tionde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 348, 28.11.1992, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EGT L 14, 20.1.1998, s. 9).

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG (EUT L 68, 18.3.2010, s. 13).

- (15) Direktiv 2010/18/EU reglerar föräldraledighet genom att sätta i kraft ett ramavtal som arbetsmarknadens parter har kommit överens om. Detta direktiv bygger på de regler som fastställdes i direktiv 2010/18/EU och kompletterar dessa genom att stärka de befintliga rättigheterna och införa nya. Direktiv 2010/18/EU bör upphävas och ersättas med det här direktivet.
- (16) I detta direktiv fastställs minimikrav avseende pappaledighet, föräldraledighet och ledighet för vård av anhörig och för flexibla arbetsformer för arbetstagare som är föräldrar eller anhörigvårdare. Genom att göra det lättare för sådana föräldrar och anhörigvårdare att förena arbete och familjeliv, bör detta direktiv bidra till de fördragsenliga målen om jämställdhet när det gäller möjligheter på arbetsmarknaden, likabehandling i arbetslivet och främjande av en hög sysselsättningsnivå i unionen.
- (17) Detta direktiv gäller alla arbetstagare som har ett anställningsavtal eller ett annat anställningsförhållande, inbegripet anställningsavtal eller anställningsförhållanden för deltidsarbetande arbetstagare, arbetstagare med en tidsbegränsad anställning eller personer med ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande hos ett bemanningsföretag, som tidigare reglerats genom direktiv 2010/18/EU. Det kommer an på medlemsstaterna att, under hänsynstagande till Europeiska unionens domstols (domstolen) rättspraxis om kriterierna för fastställande av status som arbetstagare, definiera begreppen anställningsavtal och anställningsförhållanden.
- (18) Medlemsstaterna är behöriga att definiera begreppen civilstånd och familjestatus och att fastställa vilka personer som ska anses vara förälder, mamma och pappa.
- (19) För att främja en jämnare fördelning av omsorgsansvaret mellan kvinnor och män, och för att ge pappor möjlighet att tidigt knyta an till sina barn, bör det införas en rätt till pappaledighet samt, om och till den del detta erkänns i nationell rätt, en rätt till ledighet för motsvarande medföräldrar. Sådan pappaledighet bör tas ut i samband med barnets födelse och bör ha en klar anknytning till barnets födelse i syfte att tillhandahålla vård. Medlemsstaterna har också möjlighet att bevilja pappaledighet i händelse av dödfödelse. Det är upp till medlemsstaterna själva att bestämma om en del av pappaledigheten får tas ut före barnets födelse eller om den i sin helhet måste tas ut efter födelsen, liksom också inom vilken tid pappaledigheten måste tas ut samt huruvida och på vilka villkor pappaledigheten får tas ut genom ledighet del av dag eller i form av perioder där sammanhållna dagar med ledighet växlas med perioder av arbete, eller i andra flexibla former. Medlemsstaterna har möjlighet att fastställa om pappaledigheten anges i form av arbetsdagar, arbetsveckor eller annan tidsenhet, med beaktande av att tio arbetsdagar motsvarar två kalenderveckor. För att ta hänsyn till skillnader mellan medlemsstaterna bör rätten till pappaledighet beviljas oberoende av civilstånd eller familjestatus enligt vad som anges i nationell rätt.
- (20) Eftersom de flesta pappor inte utnyttjar sin rätt till föräldraledighet eller överlåter en stor del av sin ledighet till mammorna, förlängs i detta direktiv den minimiperiod för föräldraledighet som inte kan överlåtas från en förälder till en annan från en månad till två månader för att uppmuntra pappor att ta pappaledigt, samtidigt som varje förälders rätt till minst fyra månaders föräldraledighet bibehålls, såsom det föreskrivs i direktiv 2010/18/EU. Syftet med att säkerställa att vardera föräldern har en individuell rätt till minst två månaders föräldraledighet som inte kan överlåtas till den andra föräldern är att uppmuntra också papporna att göra bruk av sin rätt till sådan ledighet. Härmed främjas och underlättas också mammornas återgång till arbetslivet efter att de tagit ut en tid av mamma- och föräldraledighet.
- (21) Arbetstagare som är föräldrar garanteras enligt detta direktiv minst fyra månaders föräldraledighet. Medlemsstaterna uppmuntras att i enlighet med nationella rättsordningar bevilja föräldraledighet till alla arbetstagare med föräldraansvar.
- (22) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att ange vilken tidsfrist som ska gälla när anställda ansöker om föräldraledighet, och bör få bestämma om rätten till föräldraledighet ska vara avhängig av en viss tjänstgöringstid. Med hänsyn till den ökande diversifieringen av avtalsformer, bör den sammanlagda tiden av på varandra följande visstidsanställningsavtal hos samma arbetsgivare beaktas vid beräkningen av tjänstgöringsperioden. För att balansera arbetstagarnas och arbetsgivarnas behov bör medlemsstaterna även få bestämma om arbetsgivaren under vissa omständigheter får skjuta upp beviljandet av föräldraledighet, förutsatt att arbetsgivaren ger en skriftlig motivering till detta.

- (23) Med tanke på att flexibilitet gör det mer sannolikt att varje förälder, särskilt papporna, utövar sin rätt till föräldraledighet, bör arbetstagare kunna begära att få vara föräldralediga på heltid eller genom ledighet del av dag, i form av perioder där sammanhållna veckor med ledighet växlas med perioder av arbete, eller i andra flexibla former. Arbetsgivaren bör ha möjlighet att bevilja eller avslå en begäran om föräldraledighet av annat slag än ledighet på heltid. Medlemsstaterna bör utvärdera behovet av att anpassa villkoren för tillgång till och den närmare utformningen av föräldraledighet till de särskilda behov som föräldrar i särskilt utsatta situationer har.
- (24) Den period inom vilken arbetstagare bör ha rätt till föräldraledighet bör ha anknytning till barnets ålder. Åldern bör fastställas på ett sådant sätt att båda föräldrarna faktiskt kan utnyttja sin fulla rätt till föräldraledighet enligt detta direktiv.
- (25) För att underlätta återgången till arbetet efter en period av föräldraledighet uppmuntras arbetstagaren och arbetsgivaren att på frivillig bas hålla kontakten under ledigheten. De kan också vidta lämpliga åtgärder för att underlätta återintegrering på arbetsplatsen. Det är upp till de berörda parterna att komma överens om sådana kontakter och åtgärder, med beaktande av nationell rätt, kollektivavtal eller praxis. Arbetstagare bör underrättas om processer för befordran och om interna lediga tjänster och bör kunna delta i sådana processer och söka sådana lediga tjänster.
- (26) Studier har visat att fler pappor tar pappaledigt och att sysselsättningstrenden för mammor är positiv i sådana medlemsstater där papporna får ta ut en avsevärd del av föräldraledigheten och där arbetstagarnas betalning eller ersättning i förhållandevis hög grad ersätter deras lönebortfall. Sådana system bör därför få finnas kvar, förutsatt att de uppfyller vissa minimikriterier, i stället för att betalningen eller ersättningen vid pappaledighet betalas ut i enlighet med föreskrifterna i detta direktiv.
- (27) För att ge kvinnor och män med omsorgsansvar större möjlighet att stanna kvar i arbetslivet bör varje arbetstagare ha rätt till fem dagars ledighet för vård av anhörig per år. Medlemsstaterna kan föreskriva att sådan ledighet kan tas ut i perioder på en eller flera arbetsdagar för varje omsorgsfall. Eftersom de nationella systemen är olika bör medlemsstaterna kunna tilldela ledigheten för vård av anhörig utifrån en annan period än ett år, med hänvisning till den person som behöver omsorg eller stöd, eller från fall till fall. Omsorgsbehovet förutsägs öka i och med att befolkningen åldras och, som en följd därav, antalet fall av åldersrelaterade funktionsnedsättningar ökar. Medlemsstaterna bör beakta de ökande omsorgsbehoven när de utarbetar sin omsorgspolitik, också när det gäller ledighet för vård av anhörig. Medlemsstaterna uppmuntras att låta rätten till ledighet för vård av anhörig gälla också för andra släktingar, såsom mor- och farföräldrar och syskon. Medlemsstaterna kan kräva läkarintyg på förhand för att styrka att det föreligger ett omfattande behov av vård eller stöd i händelse av vägande medicinska skäl.
- (28) Utöver rätten till ledighet för vård av anhörig som föreskrivs i detta direktiv, bör alla arbetstagare, utan att gå miste om de rättigheter som är förenade med anställningen och som de redan tjänat in eller håller på att tjäna in, behålla sin rätt till ledighet från arbetet på grund av force majeure av brådsakande och oförutsedda familjeskäl, såsom föreskrivs i direktiv 2010/18/EU, enligt de villkor som fastställts av medlemsstaterna.
- (29) För att öka incitamenten för arbetstagare som är föräldrar, i synnerhet män, att ta ut de ledigheter som föreskrivs i detta direktiv, bör arbetstagare ha rätt till skälig ersättning under ledigheten.
- (30) Medlemsstaterna bör därför, för minimiperioden av pappaledighet, fastställa en betalning eller ersättning som åtminstone motsvarar den nationella sjukpenningen. Eftersom syftet med pappaledighet och mammaledighet är detsamma, nämligen att barnet ska kunna knyta an till sina föräldrar, uppmuntras medlemsstaterna att på nationell nivå föreskriva samma betalning eller ersättning för pappaledighet som för mammaledighet.
- (31) Medlemsstaterna bör fastställa en lämplig nivå på den betalning eller ersättning som betalas för den minimiperiod av föräldraledighet som garanteras i detta direktiv och inte kan överföras till den andra föräldern. När medlemsstaterna fastställer nivån på den betalning eller ersättning som betalas för den minimiperiod av föräldraledighet som inte kan överföras till den andra föräldern bör de beakta att uttag av föräldraledighet ofta resulterar i inkomstbortfall för familjen och att huvudförsörjaren i en familj kan utnyttja sin rätt till föräldraledighet endast om ersättningen är tillräcklig för att möjliggöra en skälig levnadsstandard.

- (32) Medlemsstaterna får visserligen fritt bestämma om de ska föreskriva en betalning eller ersättning för ledighet för vård av anhörig, men de uppmuntras införa en sådan betalning eller ersättning för att garantera att anhörigvårdare, framför allt män, faktiskt gör bruk av sin rättighet.
- (33) Detta direktiv påverkar inte samordningen av de sociala trygghetssystemen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004⁽⁹⁾ och (EU) nr 1231/2010⁽¹⁰⁾ och rådets förordning (EG) nr 859/2003⁽¹¹⁾. Vilken medlemsstat som är behörig för en arbetstagares sociala trygghet avgörs genom dessa förordningar.
- (34) För att uppmuntra arbetstagare som är föräldrar och anhörigvårdare att stanna kvar i arbetslivet, bör de få möjlighet att anpassa sina arbetsscheman efter sina personliga behov och önskemål. I detta syfte och med fokus på arbetstagarnas behov har arbetstagarna rätt att begära flexibla arbetsformer för att anpassa sitt arbetsmönster, till exempel, i mån av möjlighet, genom distansarbete, flexibla arbetstider eller med deltidarbete, för att ge omsorg.
- (35) För att kunna tillgodose både arbetstagarnas och arbetsgivarnas behov bör det vara möjligt för medlemsstaterna att begränsa varaktigheten för flexibla arbetsformer, inbegripet deltidarbete eller distansarbete. Även om deltidarbete har visat sig vara bra för att en del kvinnor ska kunna bli kvar i arbetslivet efter att de fått barn eller tagit hand om anhöriga i behov av omvårdnad eller stöd, kan utdraget deltidarbete minska inbetalningarna av sociala avgifter, så att pensionsrättigheterna minskar eller helt bortfaller.
- (36) När arbetsgivare ska ta ställning till en begäran om flexibla arbetsformer bör de bland annat kunna beakta längden av den period som begäran avser samt sina resurser och sin operativa kapacitet att erbjuda sådana arbetsformer. Arbetsgivaren bör själv få besluta om en arbetstagares begäran om flexibla arbetsformer ska beviljas eller avslås. De särskilda omständigheter som ligger till grund för behovet av flexibla arbetsformer kan förändras. Arbetstagare bör därför inte bara ha rätt att återgå till sitt ursprungliga arbetsmönster efter en ömsesidigt avtalad period, utan bör också kunna begära att få återgå tidigare närhelst ändrade omständigheter kräver det.
- (37) Utöver kravet på att utvärdera behovet av att anpassa villkoren för tillgång till, och den närmare utformningen av, föräldraledighet till de särskilda behov som föräldrar i särskilt utsatta situationer har, uppmuntras medlemsstaterna att bedöma om villkoren för tillgång till, och de närmare formerna för utövandet av, rätten till pappaledighet, ledighet för vård av anhörig och flexibla arbetsformer behöver anpassas till de särskilda behov som vissa föräldrar har, till exempel ensamstående föräldrar, adoptivföräldrar, föräldrar med funktionsnedsättning, föräldrar till barn med funktionsnedsättning eller långvarig sjukdom, eller föräldrar i särskilda omständigheter, såsom i samband med flerbarnsfödelse eller för tidig födelse.
- (38) Ledigheten är tänkt att under en viss tidsperiod stödja arbetstagare som är föräldrar och anhörigvårdare och syftar till att bli till hjälp och stöd för deras fortsatta anknytning till arbetsmarknaden. Särskilda bestämmelser bör därför antas om skyddet av anställningsrättigheterna för arbetstagare som tar ut de typer av ledighet som omfattas av detta direktiv. Framför allt skyddar direktivet arbetstagarnas rätt att återuppta samma eller ett likvärdigt arbete efter uttag av sådan ledighet och rätten att inte få försämrade villkor i sitt anställningsavtal eller anställningsförhållande på grund av ledighetsuttaget. Arbetstagare bör få behålla de relevanta rättigheter som de redan har tjänat in, eller håller på att tjäna in, till slutet av en sådan ledighet.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa bestämmelser (EUT L 124, 20.5.2003, s. 1).

- (39) Såsom det föreskrivs i direktiv 2010/18/EU är medlemsstaterna skyldiga att fastställa vad som ska gälla för anställningsavtalet eller anställningsförhållandet under föräldraledigheten. Enligt domstolens rättspraxis bibehålls anställningsförhållandet mellan arbetstagaren och arbetsgivaren under perioden av ledighet och som ett resultat av detta ska den som är föräldraledig därför under ledigheten alltså betecknas som en arbetstagare i unionsrättslig mening. När medlemsstaterna fastställer vad som ska gälla för anställningsavtalet eller anställningsförhållandet under de olika typer av ledighet som omfattas av detta direktiv, också i fråga om rättigheterna till social trygghet, bör de därför säkerställa att anställningsförhållandet bibehålls.
- (40) Arbetstagare som, i enlighet med föreskrifterna i detta direktiv, utövar sin rätt att ta ledigt eller begära flexibla arbetsformer bör vara skyddade mot diskriminering och mindre gynnsam behandling på grund av det.
- (41) Arbetstagare som, i enlighet med föreskrifterna i detta direktiv, utövar sin rätt att ta ledigt eller begära flexibla arbetsformer bör åtnjuta skydd mot uppsägning och alla förberedelser för en eventuell uppsägning på grund av att de har begärt eller tagit ut sådan ledighet eller har utövat sin rätt till sådana flexibla arbetsformer, i enlighet med domstolens rättspraxis, bland annat domen i mål C-460/06 ⁽¹²⁾. Arbetstagare som anser att de har sagts upp för att de utövat dessa rättigheter, bör kunna be arbetsgivaren att skriftligen få väl underbyggda skäl till uppsägningen. Om en arbetstagare ansökt om eller tagit ut pappaledighet, föräldraledighet eller ledighet för vård av anhörig, enligt vad som avses i detta direktiv, bör arbetsgivaren skriftligen ange orsakerna till uppsägningen.
- (42) När arbetstagare som anser att de har sagts upp på grund av att de tagit ut eller ansökt om pappaledighet, föräldraledighet eller ledighet för vård av anhörig, enligt vad som avses i detta direktiv, för en domstol eller annan behörig myndighet visat på omständigheter av vilka man kan dra slutsatsen att de sagts upp på sådana grunder, ska det åligga arbetsgivaren att bevisa att så inte skett.
- (43) Medlemsstaterna bör föreskriva ändamålsenliga, proportionella och avskräckande sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som följer av detta direktiv eller de nationella bestämmelser som redan är i kraft den dag detta direktiv träder i kraft och som hänför sig till de rättigheter som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Sanktionerna kan innefatta administrativa och ekonomiska sanktioner som böter eller betalning av ersättningar samt sanktioner av annat slag.
- (44) Ett effektivt genomförande av principerna om likabehandling och lika möjligheter kräver lämpligt rättsligt skydd för arbetstagare mot ogynnsam behandling från arbetsgivarens sida eller mot ogynnsamma följder av klagomål eller förfaranden som hänför sig till de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv. Offer kanske avskräcks från att utöva sina rättigheter på grund av risken för repressalier och bör därför skyddas mot eventuell ogynnsam behandling när de utövar de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv. Sådant skydd är särskilt relevant med avseende på arbetstagaras företrädare när de utför sina uppgifter.
- (45) I syfte att ytterligare förbättra skyddet av de rättigheter som föreskrivs i detta direktiv bör nationella likabehandlingsorgan vara behöriga med avseende på diskrimineringsfrågor som omfattas av detta direktiv, där det också ingår att ge oberoende stöd åt dem som utsatts för diskriminering så att de kan fullfölja sina klagomål.
- (46) I detta direktiv fastställs minimikrav, vilket ger medlemsstaterna möjlighet att införa eller behålla bestämmelser som är fördelaktigare för arbetstagararna. Att tillåta att den ena föräldern till den andra föräldern överlåter mer än två månader av de fyra månader som föreskrivs i detta direktiv är inte en bestämmelse som är fördelaktigare för arbetstagararen än minimibestämmelserna i detta direktiv. Rättigheter som redan förvärvats den dag då detta direktiv träder i kraft bör fortsätta att gälla, om inte fördelaktigare bestämmelser föreskrivs i detta direktiv. Genomförandet av detta direktiv bör inte heller användas för att minska befintliga rättigheter enligt unionsrätten och inte heller utgöra ett giltigt skäl för att sänka den allmänna skyddsnivån som föreskrivs för arbetstagare på ett område som omfattas av detta direktiv.

⁽¹²⁾ Domstolens dom av den 11 oktober 2007 i mål C-460/06, Nadine Paquay mot Société d'architectes Hoet + Minne SPRL, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Framför allt bör ingenting i detta direktiv tolkas som att det försvagar de rättigheter som föreskrivs i direktiven 2010/18/EU, 92/85/EEG och 2006/54/EG, inbegripet artikel 19 i direktiv 2006/54/EG.
- (48) Mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽¹³⁾ utgör det stora flertalet företag i unionen och kan ha begränsade ekonomiska, tekniska och personella resurser. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna undvika att påföra sådana administrativa, finansiella eller rättsliga åligganden som motverkar etableringen och utvecklingen av små och medelstora företag eller utgör en överdriven börda för arbetsgivarna. Medlemsstaterna uppmanas därför att genomgripande utvärdera inverkan av sina genomförandeåtgärder på små och medelstora företag för att säkerställa att alla arbetstagare behandlas lika och att dessa företag inte blir oproportionellt drabbade, med särskilt fokus på mikroföretag, och att onödiga administrativa bördor undviks. Medlemsstaterna uppmanas att ge de små och medelstora företagen incitament, vägledning och råd, för att hjälpa dem att fullgöra sina skyldigheter enligt detta direktiv.
- (49) Alla former av familjerelaterad ledighet från arbetet, i synnerhet mammaledighet, pappaledighet, föräldraledighet och ledighet för vård av anhörig, som finns tillgängliga enligt nationell rätt eller kollektivavtal, bör medräknas i uppfyllandet av de krav som avser en eller flera av de typer av ledigheter som fastställs i detta direktiv och direktiv 92/85/EEG, förutsatt att minimikraven i dessa direktiv uppfylls och att den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna inom de områden som omfattas av direktiven inte minskas. Vid genomförandet av det här direktivet krävs det inte att medlemsstaterna byter namn på eller på annat sätt ändrar de olika typer av familjerelaterad ledighet som föreskrivs i nationell rätt eller kollektivavtal och som medräknas med avseende på efterlevnaden av det här direktivet.
- (50) Medlemsstaterna uppmanas att i enlighet med nationell praxis verka för en dialog med arbetsmarknadens parter om bättre möjligheter att förena arbete och privatliv, bland annat genom att sporra till åtgärder på arbetsplatsen för balans mellan arbete och privatliv, samt genom att inrätta frivilliga certifieringssystem, tillhandahålla yrkesutbildning, skapa ökad medvetenhet och bedriva informationskampanjer. Medlemsstaterna uppmanas dessutom till fortsatt dialog med berörda parter, såsom icke-statliga organisationer, lokala och regionala myndigheter och tjänsteleverantörer, för att i enlighet med nationell rätt och praxis verka för åtgärder som skapar balans mellan arbete och privatliv.
- (51) Arbetsmarknadens parter bör uppmanas att främja frivilliga certifieringssystem för bedömning av balansen mellan arbete och privatliv på arbetsplatsen.
- (52) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa genomförandet av principen om jämställdhet i fråga om möjligheter på arbetsmarknaden och behandling i arbetslivet i hela unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimikrav som syftar till att uppnå jämställdhet mellan könen i fråga om möjligheter på arbetsmarknaden och behandling i arbetslivet genom att göra det lättare för arbetstagare som är föräldrar eller anhörigvårdare att förena arbete och familjeliv.

I detta syfte föreskrivs i direktivet individuella rättigheter i fråga om följande:

- a) Pappaledighet, föräldraledighet och ledighet för vård av anhörig.
- b) Flexibla arbetsformer för arbetstagare som är föräldrar eller anhörigvårdare.

⁽¹³⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv ska tillämpas på alla arbetstagare, män och kvinnor, som har ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande enligt definitionen i gällande rätt, kollektivavtal eller praxis i varje medlemsstat, med beaktande av domstolens rättspraxis.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv avses med
 - a) *pappaledighet*: ledighet från arbetet för pappor eller, om och i den mån detta erkänns i nationell rätt, för motsvarande medföräldrar, i samband med barnets födelse i syfte att tillhandahålla vård,
 - b) *föräldraledighet*: ledighet från arbetet för föräldrar i samband med ett barns födelse eller vid adoption av ett barn i syfte att vårda det barnet,
 - c) *ledighet för vård av anhörig*: ledighet från arbetet för arbetstagare för att ge personlig omvårdnad eller stöd till en anhörig eller en person som bor i samma hushåll som arbetstagaren och som är i behov av omfattande omvårdnad eller stöd av ett allvarligt medicinskt skäl, enligt vad som definieras av varje medlemsstat,
 - d) *anhörigvårdare*: en arbetstagare som ger personlig omvårdnad eller stöd till en anhörig eller en person som bor i samma hushåll som arbetstagaren och som är i behov av omfattande omvårdnad eller stöd av ett allvarligt medicinskt skäl, enligt vad som definieras av varje medlemsstat,
 - e) *anhörig*: en arbetstagares son, dotter, mor, far, make eller partner i registrerat partnerskap om sådant partnerskap erkänns i nationell rätt,
 - f) *flexibla arbetsformer*: en möjlighet för arbetstagare att anpassa sitt arbetsmönster, till exempel genom distansarbete, flexibla arbetstider eller deltidsarbete.
2. Hänvisningen till arbetsdagar i artiklarna 4 och 6 ska anses hänvisa till heltidsarbete, enligt definitionen i medlemsstaten i fråga.

En arbetstagares rätt till ledighet får beräknas i proportion till arbetstagarens arbetstid, i enlighet med det arbetsmönster som fastställs i arbetstagarens anställningsavtal eller anställningsförhållande.

Artikel 4

Pappaledighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att pappor eller, om och i den mån detta erkänns i nationell rätt, motsvarande medföräldrar har rätt till pappaledighet i tio arbetsdagar, vilken ska tas ut i samband med arbetstagarens barns födelse. Medlemsstaterna får fastställa om ledigheten även kan tas ut delvis innan eller endast efter barnets födelse, samt om den kan tas ut i flexibla former.
2. Rätten till pappaledighet får inte göras beroende av en kvalifikationsperiod i arbete eller anställningstid.
3. Rätten till pappaledighet ska beviljas oberoende av arbetstagarens civilstånd eller familjestatus, enligt vad som definieras i nationell rätt.

Artikel 5

Föräldraledighet

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje arbetstagare har en individuell rätt till föräldraledighet i fyra månader, vilken ska tas ut innan barnet når en viss ålder som ska vara högst åtta år och definieras av varje medlemsstat eller genom kollektivavtal. Denna ålder ska fastställas med målet att säkerställa att vardera föräldern faktiskt kan utöva sin rätt till föräldraledighet på lika villkor.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att två månader av föräldraledigheten inte kan överlåtas.
3. Medlemsstaterna ska fastställa rimliga tidsfrister inom vilka de arbetstagare som utövar sin rätt till föräldraledighet ska anmäla början och slutet på föräldraledigheten till arbetsgivaren. Vid fastställandet ska medlemsstaterna ta hänsyn till såväl arbetsgivarens som arbetstagarens behov.

Medlemsstaterna ska säkerställa att det i arbetstagarens begäran om föräldraledighet framgår när föräldraledigheten avses inledas och avslutas.

4. Medlemsstaterna får göra rätten till föräldraledighet beroende av en kvalifikationsperiod i arbete eller anställningstid som inte får överstiga ett år. Vid på varandra följande visstidsanställningsavtal, enligt definitionen i rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁴⁾, med samma arbetsgivare, ska den sammanlagda längden av dessa avtal beaktas vid beräkning av kvalifikationsperioden.
5. Medlemsstaterna får fastställa de omständigheter under vilka arbetsgivaren efter samråd i enlighet med nationell rätt, nationella kollektivavtal eller nationell praxis får skjuta upp beviljandet av föräldraledigheten med en rimlig tid, om uttaget av ledighet vid begärd tidpunkt allvarligt skulle störa arbetsgivarens verksamhet. Arbetsgivaren ska skriftligen motivera varför föräldraledigheten skjuts upp.
6. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetstagare även har rätt att begära att få ta ut föräldraledighet på flexibla sätt. Medlemsstaterna får närmare ange hur detta ska omsättas i praktiken. Arbetsgivaren ska behandla och besvara en sådan begäran med beaktande av såväl arbetsgivarens som arbetstagarens behov. Arbetsgivaren ska skriftligen motivera ett eventuellt avslag på en sådan begäran inom skäligen tid efter det att ansökan lämnats in.
7. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetsgivarna vid behandlingen av begäranden om föräldraledighet på heltid alltid i mån av möjlighet erbjuder flexibla sätt till uttag av föräldraledighet i enlighet med punkt 5 innan de i enlighet med punkt 6 uppskjuter beviljandet av ledighet.
8. Medlemsstaterna ska utvärdera behovet av att anpassa villkoren för tillgång till och den närmare utformningen av hur föräldraledighet ska tas ut till behoven hos adoptivföräldrar, föräldrar med funktionsnedsättning och föräldrar till barn med funktionsnedsättning eller långvarig sjukdom.

Artikel 6

Ledighet för vård av anhörig

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje arbetstagare har rätt att ta ut fem arbetsdagar såsom ledighet för vård av anhörig per år. Medlemsstaterna får i enlighet med nationell rätt eller praxis föreskriva närmare bestämmelser om tillämpningsområdet och villkoren för ledighet för vård av anhörig. Utövandet av denna rättighet får omfattas av krav på lämpliga styrkande handlingar, i enlighet med nationell rätt eller praxis.
2. Medlemsstaterna får tilldela ledigheten för vård av anhörig utifrån en annan referensperiod än ett år, per person som behöver omvårdnad och stöd eller per fall.

Artikel 7

Frånvaro på grund av force majeure

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje arbetstagare har rätt till frånvaro på grund av force majeure som har samband med trängande familjeskäl vid sjukdom eller olycksfall och som gör arbetstagarens omedelbara närvaro absolut nödvändig. Medlemsstaterna får begränsa rätten till frånvaro för varje arbetstagare på grund av force majeure till ett visst antal dagar per år eller fall, eller båda.

⁽¹⁴⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 10.7.1999, s. 43).

*Artikel 8***Betalning eller ersättning**

1. I enlighet med nationella omständigheter, såsom nationell rätt, kollektivavtal eller praxis, och med beaktande av de befogenheter som tilldelats arbetsmarknadens parter ska medlemsstaterna säkerställa att arbetstagare som utövar sina rättigheter till ledighet enligt artikel 4.1 eller artikel 5.2 får betalning eller ersättning i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln.
2. Vid pappaledighet enligt vad som avses i artikel 4.1 ska denna betalning eller ersättning garantera en inkomst som minst motsvarar vad den berörda arbetstagaren skulle få vid arbetsavbrott av hälsoskäl, varvid eventuella högsta gränser enligt nationell rätt ska gälla. Medlemsstaterna får låta rätten till betalning eller ersättning omfattas av krav på tidigare anställningsperioder, som inte får överstiga sex månader, omedelbart före barnets beräknade födelsedatum.
3. Vid föräldraledighet av det slag som avses i artikel 5.2 ska denna betalning eller ersättning fastställas av medlemsstaterna eller arbetsmarknadens parter, och på ett sådant sätt att det underlättar för båda föräldrarna att ta ut föräldraledighet.

*Artikel 9***Flexibla arbetsformer**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetstagare med barn upp till en viss ålder, som ska vara minst åtta år, och anhörigvårdare har rätt att begära flexibla arbetsformer av omsorgsskäl. Varaktigheten för sådana flexibla arbetsformer får omfattas av en rimlig begränsning.
2. Arbetsgivarna ska inom skälig tid behandla och besvara en sådan begäran om flexibla arbetsformer som avses i punkt 1 med beaktande av såväl arbetsgivarens som arbetstagarens behov. Arbetsgivaren ska skriftligen motivera ett eventuellt avslag på en sådan begäran eller en eventuell senareläggning av dessa arbetsformer.
3. Om de flexibla arbetsformer som avses i punkt 1 är av begränsad varaktighet, ska arbetstagaren i slutet av den avtalade perioden ha rätt att återgå till sitt ursprungliga arbetsmönster. Arbetstagaren ska också ha rätt att begära att återgå till det ursprungliga arbetsmönstret före utgången av den överenskomna perioden närhelst ändrade omständigheter motiverar det. Arbetsgivaren ska behandla och besvara begäranden om tidigare lagd återgång till det ursprungliga arbetsmönstret med beaktande av såväl arbetsgivarens som arbetstagarens behov.
4. Medlemsstaterna får göra rätten att begära flexibla arbetsformer beroende av en kvalifikationsperiod i arbete eller anställningstid som inte får överstiga sex månader. Vid på varandra följande visstidsanställningsavtal, enligt definitionen i rådets direktiv 1999/70/EG, med samma arbetsgivare, ska den sammanlagda längden av dessa avtal beaktas vid beräkning av kvalifikationsperioden.

*Artikel 10***Arbetstagarnas rättigheter**

1. De rättigheter som arbetstagare förvärvat eller står i begrepp att förvärva när en sådan ledighet som avses i artiklarna 4, 5 och 6, eller sådan frånvaro som avses i artikel 7, påbörjas ska bevaras fram till och med ledighetens eller frånvarons slut. Vid slutet av en sådan ledighet eller frånvaro ska dessa rättigheter, inklusive de ändringar som härrör från nationell rätt, kollektivavtal eller praxis vara gällande.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetstagare, i slutet av en sådan ledighet som föreskrivs i artiklarna 4, 5 och 6, har rätt att återgå till sina arbeten eller till likvärdiga tjänster på villkor som inte är mindre förmånliga för dem och åtnjuta eventuella förbättringar i arbetsförhållandena som de skulle ha fått rätt till om de inte hade tagit ut ledigheten.
3. Medlemsstaterna ska fastställa vad som ska gälla för anställningsavtalet eller anställningsförhållandet under den ledighet som föreskrivs i artiklarna 4, 5 och 6, eller sådan frånvaro som avses i artikel 7, vilket inbegriper rättigheter till social trygghet, inbegripet pensionsavgifter, och samtidigt säkerställa att anställningsförhållandet bibehålls under den perioden.

*Artikel 11***Diskriminering**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förbjuda mindre gynnsam behandling av arbetstagare på grund av att de ansöker om eller nyttjar sin rätt till sådan ledighet som föreskrivs i artiklarna 4, 5 och 6 eller sådan frånvaro som avses i artikel 7 eller utövar de rättigheter som föreskrivs i artikel 9.

*Artikel 12***Skydd mot uppsägning och bevisbörd**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att förbjuda uppsägning och alla förberedelser till uppsägning grund av att arbetstagare ansöker om eller utövar sin rätt till sådan ledighet som föreskrivs i artiklarna 4, 5 och 6, eller på grund av att de utövat den rätt att begära flexibla arbetsformer som avses i artikel 9.
2. Arbetstagare som anser att de har sagts upp på grund av att de ansökt om eller tagit ut ledighet som fastställs i artikel 4, 5 och 6 eller på grund av att de utövat sin rätt att begära flexibla arbetsformer som avses i artikel 9 kan begära att arbetsgivaren skriftligen ger en väl underbyggd motivering till uppsägningen. Vid uppsägning av en arbetstagare som ansökt om eller tagit ut sådan ledighet som föreskrivs i artikel 4, 5 eller 6 ska arbetsgivaren skriftligen ange skälen för uppsägning.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att när arbetstagare som anser att de har sagts upp på grund av att de ansökt om eller tagit ut sådan ledighet som föreskrivs i artikel 4, 5 och 6, för en domstol eller annan behörig myndighet visar på omständigheter av vilka man kan dra slutsatsen att de sagts upp på sådana grunder, ska det åligga arbetsgivaren att bevisa att uppsägningen grundades på andra skäl.
4. Punkt 3 ska inte förhindra att medlemsstaterna inför bevisregler som är fördelaktigare för arbetstagarna.
5. Medlemsstaterna är inte skyldiga att tillämpa punkt 3 på förfaranden där det åligger domstolen eller den behöriga instansen att utreda fakta i målet.
6. Punkt 3 ska inte tillämpas på straffrättsliga förfaranden, om inte medlemsstaterna beslutar det.

*Artikel 13***Sanktioner**

Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv eller de relevanta bestämmelser som redan är i kraft vad gäller de rättigheter som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. De fastställda sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

*Artikel 14***Skydd mot ogynnsam behandling eller ogynnsamma följder**

Medlemsstaterna ska införa de åtgärder som är nödvändiga för att skydda arbetstagare, även arbetstagarnas företrädare, mot all ogynnsam behandling från arbetsgivarens sida eller mot ogynnsamma följder av ett klagomål som de fört fram i företaget, eller eventuella rättsliga förfaranden för att säkerställa att kraven i detta direktiv uppfylls.

*Artikel 15***Likabehandlingsorgan**

Utan att det påverkar behörigheten för yrkesinspektioner eller andra organ som genomdriver arbetstagares rättigheter, inklusive arbetsmarknadens parter, ska medlemsstaterna säkerställa att det eller de organ som utsetts enligt artikel 20 i direktiv 2006/54/EG för främjande, analys och kontroll av samt till stöd för likabehandling av alla personer utan könsdiskriminering är behöriga med avseende på diskrimineringsfrågor som omfattas av det här direktivet.

*Artikel 16***Skydds nivå**

1. Medlemsstaterna får införa eller behålla bestämmelser som är förmånligare för arbetstagare än de som fastställs i detta direktiv.
2. Genomförandet av detta direktiv ska inte motivera en sänkning av den allmänna skydds nivån för arbetstagarna på de områden som omfattas av detta direktiv. Förbudet mot en sådan sänkning av skydds nivån ska inte påverka medlemsstaternas och arbetsmarknadens parter rätt att, om förhållandena ändras, anta andra lagar, författningar eller avtalsbestämmelser än de som gäller den 1 augusti 2019, under förutsättning att minimikraven i detta direktiv uppfylls.

*Artikel 17***Spridning av information**

Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella åtgärderna för införlivande av detta direktiv, tillsammans med de relevanta bestämmelser som redan gäller enligt vad som avses i artikel 1, på alla lämpliga sätt och överallt på deras territorium förs ut till kännedom för arbetstagare och arbetsgivare, också arbetsgivare som är små och medelstora företag.

*Artikel 18***Rapportering och översyn**

1. Senast den 2 augusti 2027 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna all information om genomförandet av detta direktiv som behövs för att kommissionen ska kunna utarbeta en rapport. Informationen ska innefatta tillgängliga aggregerade uppgifter om hur män och kvinnor gjort bruk av de olika typerna av ledighet och flexibla arbetsformer enligt detta direktiv, för att möjliggöra en ordentlig övervakning och utvärdering, framför allt ur jämställdhetssynvinkel, av hur direktivet genomförts.
2. Kommissionen ska överlämna den rapport som avses i punkt 1 till Europaparlamentet och rådet. Om lämpligt, ska rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Rapporten ska också åtföljas av

- a) en studie av samspelet mellan dels de olika typer av ledighet som föreskrivs i detta direktiv, dels andra typer av familjerelaterad ledighet, såsom adoptionsledighet, och
- b) en studie av egenföretagares rättigheter till familjerelaterad ledighet.

*Artikel 19***Upphävande**

1. Direktiv 2010/18/EU upphör att gälla med verkan från och med den 2 augusti 2022. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.
2. Utan hinder av upphävandet av direktiv 2010/18/EU i enlighet med punkt 1 i denna artikel får alla perioder eller separata ackumulerade perioder av föräldraledighet som en arbetstagare tagit eller överlåtit i enlighet med det direktivet före den 2 augusti 2022 räknas av från arbetstagarens rätt till föräldraledighet enligt artikel 5 i det här direktivet.

*Artikel 20***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 2 augusti 2022. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna, när det gäller betalningen eller ersättningen för föräldraledighetens två sista veckor, enligt vad som föreskrivs i artikel 8.3, sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 2 augusti 2024. De ska genast underrätta kommissionen om detta.
3. När en medlemsstat antar de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller ska åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Metoderna för hur hänvisningen ska göras ska fastställas av medlemsstaterna.
4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala åtgärder i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.
5. Närmare regler och villkor för tillämpningen av detta direktiv ska fastställas i enlighet med nationell rätt, kollektivavtal eller praxis, så länge minimikraven och målen i detta direktiv respekteras.
6. För efterlevnad av dels artiklarna 4, 5, 6 och 8 i detta direktiv, dels direktiv 92/85/EEG, får medlemsstaterna beakta varje period av och betalning eller ersättning för familjerelaterad arbetsfrånvaro, i synnerhet mammaledighet, pappaledighet, föräldraledighet och ledighet för vård av anhörig, som finns på nationell nivå och går utöver de miniminormer som föreskrivs i detta direktiv eller i direktiv 92/85/EEG, förutsatt att minimikraven för sådan ledighet uppfylls och att den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna inom de områden som omfattas av dessa direktiv inte minskas.
7. Medlemsstater som säkerställer en betalning eller ersättning på minst 65 % av arbetstagarens nettolön, eventuellt upp till en högsta gräns, under minst sex månader av vardera föräldrarnas föräldraledighet, får besluta att ha kvar ett sådant system, i stället för att föreskriva sådan betalning eller ersättning som avses i artikel 8.2.
8. Medlemsstaterna får överlåta åt arbetsmarknadens parter att genomföra detta direktiv om arbetsmarknadens parter gemensamt begär detta och förutsatt att medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det alltid kan garanteras att detta direktiv får önskad verkan.

*Artikel 21***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 22***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA
JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2010/18/EU	Detta direktiv
§ 1.1	Artikel 1
§ 1.2	Artikel 2
§ 1.3	Artikel 2
§ 2.1	Artikel 5.1
§ 2.2	Artikel 5.1 och 6.2
§ 3.1 a	Artikel 5.6
§ 3.1 b	Artikel 5.4
§ 3.1 c	Artikel 5.5
§ 3.1 d	—
§ 3.2	Artikel 5.3
§ 3.3	Artikel 5.8
§ 4.1	Artikel 5.8
§ 5.1	Artikel 10.2
§ 5.2	Artikel 10.1
§ 5.3	Artikel 10.3
§ 5.4	Artikel 11
§ 5.5 första stycket	Artikel 10.3
§ 5.5 andra stycket	Artikel 8.3
§ 6.1	Artikel 9
§ 6.2	Skäl 25
§ 7.1	Artikel 7
§ 7.2	Artikel 7
§ 8.1	Artikel 16.1
§ 8.2	Artikel 16.2
§ 8.3	—
§ 8.4	—
§ 8.5	—
§ 8.6	—
§ 8.7	—

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1159**av den 20 juni 2019****om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk och om upphävande av direktiv 2005/45/EG om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att upprätthålla, och sträva efter att förbättra, en hög nivå av sjösäkerhet och förebyggande av föroreningar till havs är det nödvändigt att bibehålla och om möjligt stärka kunskaper och färdigheter hos unionens sjöfolk genom att utveckla maritim utbildning och certifiering i enlighet med internationella regler och teknisk utveckling, och även vidta ytterligare åtgärder för att höja kompetensbasen inom den europeiska sjöfarten.
- (2) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras på internationell nivå genom Internationella sjöfartsorganisationens internationella konvention angående normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978, i dess ändrade lydelse (nedan kallad *STCW-konventionen*), som senast var föremål för en omfattande översyn 2010. Ändringar av *STCW-konventionen* antogs 2015 avseende utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på fartyg som omfattas av den internationella koden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt (nedan kallad *IGF-koden*). 2016 antogs ändringar av *STCW-konventionen* vad gäller utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på passagerarfartyg och ombord på fartyg som trafikerar polarvatten.
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG ⁽³⁾ införlivar *STCW-konventionen* med unionsrätten. Alla medlemsstater har undertecknat *STCW-konventionen* och ett harmoniserat genomförande av deras internationella åtaganden bör därför uppnås genom att unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas till *STCW-konventionen*. Flera bestämmelser i direktiv 2008/106/EG bör därför ändras för att återspegla de senaste ändringarna av *STCW-konventionen* när det gäller utbildning och kvalifikationer för sjöfolk som arbetar ombord på fartyg som omfattas av *IGF-koden*, ombord på passagerarfartyg och ombord på fartyg som trafikerar polarvatten.
- (4) Koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, sådan den antogs genom resolution 2 vid *STCW:s* partskonferens 1995 (nedan kallad *STCW-koden*) innehåller redan riktlinjer om förebyggande av uttröttning (avsnitt B-VIII/1) och om tjänstgöringsduglighet (avsnitt A-VIII/1). Av säkerhetsskäl är det nödvändigt att kraven i artikel 15 i direktiv 2008/106/EG tillämpas och efterlevs utan undantag och att man vederbörligen beaktar dessa riktlinjer.

⁽¹⁾ EUT C 110, 22.3.2019, s. 125.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 4 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

- (5) Ett av målen för den gemensamma transportpolitiken när det gäller sjötransport är att underlätta rörligheten för sjöfolk inom unionen. Sådan rörlighet bidrar bland annat till att göra unionens sjötransportssektor attraktivare för framtida generationer och därigenom undvika en situation där det europeiska sjöfartsklustret står inför brist på kompetent personal med rätt kombination av färdigheter och kompetens. Det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att underlätta rörligheten för sjöfolk. Mot bakgrund av rätten till god förvaltning bör medlemsstaternas beslut om godkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade till sjöfolk av andra medlemsstater i syfte att utfärda nationella behörighetsbevis grundas på skäl som är möjliga för den berörda sjömannen själv att verifiera.
- (6) Direktiv 2008/106/EG innehåller också ett centraliserat system för erkännande av sjöfolks certifikat som har utfärdats av tredjeländer. Utvärderingen enligt programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet (Refit-programmet) visade att betydande kostnadsbesparingar för medlemsstaterna har uppnåtts sedan införandet av det centraliserade systemet. Utvärderingen visade dock också att när det gäller några av de erkända tredjeländerna utfärdade medlemsstaterna endast ett mycket begränsat antal intyg om erkännande av behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande från dessa tredjeländer. I syfte att använda de tillgängliga mänskliga och finansiella resurserna effektivare bör förfarandet för erkännande av tredjeländer därför grunda sig på en analys av behovet av ett sådant erkännande, inbegripet men inte begränsat till en uppgift om det uppskattade antal befälhavare, befäl och radiooperatörer som har sitt ursprung i det landet och som sannolikt kommer att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg. Den analysen bör lämnas in för granskning till kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS).
- (7) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av förfarandet för erkännande av tredjeländer visade Refit-utvärderingen att den nuvarande tidsfristen på 18 månader inte tar hänsyn till komplexiteten hos förfarandet som innefattar en inspektion på plats som utförs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån. De nödvändiga diplomatiska åtgärderna för att planera och genomföra en sådan inspektion kräver mer tid. Dessutom är tidsfristen på 18 månader inte tillräcklig om tredjelandet måste vidta korrigerande åtgärder och göra rättsliga ändringar i sitt system för att följa kraven i STCW-konventionen. Mot denna bakgrund bör tidsfristen för antagande av ett kommissionsbeslut förlängas från 18 till 24 månader, och om avsevärda korrigerande åtgärder, inklusive ändringar av rättsliga bestämmelser, måste genomföras av tredjeland bör tidsfristen förlängas till 36 månader. Dessutom bör möjligheten för den begärande medlemsstaten att preliminärt erkänna tredjelandets system för normer för utbildning, certifiering och vakthållning för sjöfolk behållas för att bevara flexibiliteten i erkännandeförfarandet.
- (8) För att säkerställa rätten till anständigt arbete för allt sjöfolk och för att begränsa snedvridningen av konkurrensen på den inre marknaden bör man inför ett framtida erkännande av tredjeländer ta hänsyn till om dessa tredjeländer har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.
- (9) För att ytterligare öka effektiviteten i det centraliserade systemet för erkännande av tredjeländer, bör den nya bedömningen av tredjeländer som tillhandahåller ett litet antal sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg genomföras med längre mellanrum som bör förlängas till tio år. Denna längre period för en ny bedömning av systemet med sådana tredjeländer bör emellertid kombineras med prioriteringskriterier som tar hänsyn till säkerhetsfrågor och balanserar behovet av effektivitet med en effektiv skyddsmekanism om kvaliteten på sjöfolkets utbildning som tillhandahålls i de berörda tredjeländerna skulle försämrans.
- (10) Information om sjöfolk från tredjeländer har blivit tillgänglig på unionsnivå genom medlemsstaternas översändande av relevant information i deras nationella register om utfärdade certifikat och intyg om erkännande. Den informationen bör användas för statistik och politiskt beslutsfattande, i synnerhet för att göra det centraliserade systemet för erkännande av tredjeländer effektivare. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna bör erkännandet av tredjeländer som inte har tillhandahållit sjöfolk till fartyg som för en medlemsstats flagg under en period på minst åtta år granskas på nytt. Processen för förnyad granskning bör innefatta möjligheten att hålla inne eller återkalla erkännandet av det berörda tredjelandet. Dessutom bör den information som har lämnats av medlemsstaterna också användas för att prioritera en ny bedömning av de erkända tredjeländerna.

- (11) I syfte att ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå och för att göra det möjligt att snabbt anpassa unionens bestämmelser till denna utveckling bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på införande av ändringar av STCW-konventionen och del A i STCW-koden genom uppdatering av de tekniska kraven för utbildning och certifiering av sjöfolk och genom att anpassa alla relevanta bestämmelser i direktiv 2008/106/EG när det gäller de digitala certifikaten för sjöfolk. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstifning⁽⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (12) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna i detta direktiv om erkännande av tredjeländer, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁾.
- (13) De bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽⁶⁾ är inte tillämpliga avseende erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG⁽⁷⁾ reglerade det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna. De definitioner av sjöfolks certifikat som det hänvisas till i direktiv 2005/45/EG har emellertid blivit obsoleta efter 2010 års ändringar av STCW-konventionen. Därför bör systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna ändras för att återspegla de internationella ändringarna och definitionerna av certifikat för sjöfolk i direktiv 2008/106/EG. Dessutom bör de läkarintyg för sjöfolk som utfärdats under överseende av medlemsstaterna också tas med i systemet för ömsesidigt erkännande. För att undvika tvetydighet och risken för bristande överensstämmelse mellan direktiven 2005/45/EG och 2008/106/EG bör det ömsesidiga erkännandet av certifikat för sjöfolk regleras enbart genom direktiv 2008/106/EG. För att minska den administrativa bördan för medlemsstaterna bör det dessutom införas ett elektroniskt system för presentation av behörighetsbevis för sjöfolk när de relevanta ändringarna av STCW-konventionen har antagits.
- (14) Digitaliseringen av uppgifter är en naturlig del av den tekniska utvecklingen när det gäller datainsamling och dataöverföring, och syftar till att bidra till kostnadsbesparingar och en effektiv användning av mänskliga resurser. Kommissionen bör överväga åtgärder för att förbättra hamnstatskontrollens effektivitet, bland annat en utvärdering av genomförbarheten och mervärdet i att inrätta och förvalta en central databas över certifikat för sjöfolk som skulle vara sammankopplad med den inspektionsdatabas som avses i artikel 24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG⁽⁸⁾, och till vilken alla medlemsstater kommer att vara anslutna. Den centrala databasen bör innehålla all den information som anges i bilaga V till direktiv 2008/106/EG om behörighetsbevis och intyg om erkännande av certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen.
- (15) Utbildningen av europeiskt sjöfolk till befälhavare och befäl bör stödjas med studentutbyten mellan utbildningsanstalter för sjöfolk och utbildningsinstitutioner runtom i unionen. För att sjöfolk som arbetar på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg ska få möjlighet att främja och utveckla sina färdigheter och kvalifikationer krävs det att medlemsstaterna utbyter god praxis med varandra. Sjöfolksutbildningen bör dra full nytta av de möjligheter som programmet Erasmus+ erbjuder.

⁽⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll (EUT L 131, 28.5.2009, s. 57).

- (16) Kommissionen bör etablera en dialog med arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna för att utöver de internationellt överenskomna minimikraven på utbildning för sjöfolk utveckla initiativ för maritim utbildning som medlemsstaterna ömsesidigt kan erkänna som europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk. Dessa initiativ bör bygga vidare på och utvecklas i enlighet med rekommendationerna från de pågående pilotprojekt och metoder som ryms inom kommissionens strategi för branschsamverkan kring kompetens.
- (17) För att öka den rättsliga klarheten och enhetligheten bör direktiv 2005/45/EG upphävas.
- (18) Direktiv 2008/106/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2008/106/EG

Direktiv 2008/106/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska följande led läggas till:

- "43. *värmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken sjöfolk anhåller om godtagande eller erkännande av sina behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande eller skriftliga intyg,
44. *IGF-koden*: den internationella säkerhetskoden för fartyg som använder gaser eller andra bränslen med låg flampunkt, enligt definitionen i Solas 74-regel II-1/2.29,
45. *polar-koden*: den internationella koden för fartyg som trafikerar polarvatten, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.1,
46. *polarvatten*: arktiska vatten och/eller Antarktisområdet, enligt definitionen i Solas 74-regel XIV/1.2 till XIV/1.4."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) I det enda stycket ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"1. Detta direktiv är tillämpligt på sjöfolk som anges i detta direktiv och som tjänstgör på havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg, med undantag för"

b) Följande punkt ska läggas till:

"2. Artikel 5b är tillämplig på sjöfolk, oavsett deras nationalitet, som innehar ett certifikat utfärdat av en medlemsstat."

3. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 19.7, ska alla certifikat som krävs enligt detta direktiv finnas tillgängliga i original ombord på det fartyg på vilket innehavaren tjänstgör, i pappersformat eller i digitalt format, och certifikatens äkthet och giltighet ska kunna kontrolleras i enlighet med det förfarande som avses i punkt 12 b i den här artikeln."

b) Punkt 13 ska ersättas med följande:

"13. När de relevanta ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden med avseende på digitala certifikat för sjöfolk träder i kraft ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a i syfte att ändra detta direktiv genom att anpassa alla dess relevanta bestämmelser till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden, för att digitalisera sjöfolkets certifikat och intyg om erkännande."

4. Artikel 5a ska ersättas med följande:

”Artikel 5a

Information till kommissionen

Vid tillämpning av artiklarna 20.8 och 21.2 och uteslutande för användning av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande och för statistiska ändamål, ska medlemsstaterna årligen till kommissionen lämna den information som förtecknas i bilaga V till detta direktiv om behörighetsbevis och intyg om erkännande av behörighetsbevis. De får också på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, såsom den information som anges i bilaga V till detta direktiv.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5b

Ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstater

1. Varje medlemsstat ska godta certifikat om yrkeskunnande och skriftliga intyg som utfärdats i en annan medlemsstat, eller under dess ledning, i pappersformat eller i digitalt format, för att göra det möjligt för sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg.

2. Varje medlemsstat ska erkänna de behörighetsbevis som utfärdats av en annan medlemsstat eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av en annan medlemsstat till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I till detta direktiv, genom att intyga sitt erkännande av dessa bevis eller certifikat. Intyget om erkännande ska begränsas till de befattningar, funktioner och kompetensnivåer eller yrkeskunnande som anges däri. Intyget ska utfärdas endast om alla krav i STCW-konventionen har efterlevts i enlighet med regel I/2 punkt 7 i STCW-konventionen. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i avsnitt A-1/2 punkt 3 i STCW-koden.

3. Varje medlemsstat ska, för att tillåta sjöfolk att tjänstgöra ombord på fartyg som för dess flagg, godta läkarintyg som utfärdats under överseende av en annan medlemsstat i enlighet med artikel 11.

4. Värmedlemsstaterna ska säkerställa att de beslut som avses i punkterna 1, 2 och 3 utfärdas inom en rimlig tidsperiod. Värmedlemsstaterna ska även säkerställa att sjöfolk har rätt att överklaga varje vägran att erkänna eller godta ett giltigt certifikat eller avsaknaden av svar, i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden, och att sjöfolk får lämplig rådgivning och hjälp vad gäller sådana överklaganden i enlighet med nationell lagstiftning och nationella förfaranden.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln får värmedlemsstatens behöriga myndigheter fastställa ytterligare begränsningar av befattningar, funktioner och kompetens- eller yrkeskunnandenivåer när det gäller kustnära resor enligt artikel 7 eller alternativa certifikat utfärdade i enlighet med regel VII/1 i bilaga I.

6. Utan att det påverkar punkt 2 får en värmedlemsstat, om det är nödvändigt, tillåta en ombordanställd att tjänstgöra för en tid av högst tre månader på ett fartyg som för dess flagg, medan den ombordanställda innehar ett vederbörligt och giltigt certifikat utfärdat och intygat av en annan medlemsstat, men som ännu inte erkänts genom intyg av den berörda värmedlemsstaten.

Skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till de behöriga myndigheterna ska vara lättåtkomligt.

7. Värmedlemsstaten ska säkerställa att sjöfolk som lämnar in certifikat för erkännande, vilka avser funktioner på ledningsnivå, har tillräcklig kunskap om de avsnitt av medlemsstatens sjörättsliga lagstiftning som berör de funktioner som de tillåts att utöva.”

6. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje befälhavare, befäl och radiooperatör som innehar ett certifikat utfärdat eller erkänt enligt något kapitel i bilaga I, utom regel V/3 i kapitel V eller kapitel VI, och som tjänstgör till sjöss eller avser att återgå till sjöss efter en period i land, ska för att fortsättningsvis vara behöriga för sjötjänstgöring med mellanrum på högst fem år

a) uppfylla de hälsokrav som föreskrivs i artikel 11 och

b) påvisa fortsatt yrkeskompetens i enlighet med avsnitt A-I/11 i STCW-koden."

b) Följande punkt ska införas:

"2b. Varje befälhavare eller befäl ska, för fortsatt sjötjänstgöring ombord på fartyg som trafikerar polarvatten, uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och ska åläggas att, med mellanrum som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med avsnitt A-I/11 punkt 4 i STCW-koden."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis och/eller yrkeskunnande i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva av dessa innehavare av behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande att de ska genomgå lämplig repetitionsutbildning och fortbildning eller bedömning."

d) Följande punkt ska införas:

"3a. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för personer som tjänstgör på gasdrivna fartyg före den 1 januari 2017 med kompetensnormerna i avsnitt A-V/3 i STCW-koden, och bedöma om dessa personer behöver uppdatera sina kvalifikationer."

7. Artikel 19.2 och 19.3 ska ersättas med följande:

"2. En medlemsstat som genom intyg har för avsikt att erkänna de behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 i denna artikel och som är utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör, för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av det tredjelandet, åtföljd av en preliminär analys av tredjelandets efterlevnad av STCW-konventionens krav genom insamling av den information som anges i bilaga II till detta direktiv. I den preliminära analysen ska ytterligare information om skälen till erkännande av tredjelandet tillhandahållas av medlemsstaten till stöd för dess begäran.

Efter det att en sådan begäran lämnats in av en medlemsstat ska kommissionen utan dröjsmål behandla den begäran och ska i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 fatta beslut om att inleda en bedömning av utbildnings- och certifieringssystemet i tredjelandet inom en rimlig tidsperiod med vederbörlig hänsyn till tidsfristen i punkt 3 i den här artikeln.

När ett positivt beslut om att inleda bedömningen har antagits, ska kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av den medlemsstat som lämnar in begäran och andra intresserade medlemsstater, samla in den information som avses i bilaga II till detta direktiv och bedöma utbildnings- och certifieringssystemen i det tredjeland för vilket begäran om erkännande har lämnats in, för att kontrollera att det berörda landet uppfyller alla krav i STCW-konventionen, och att lämpliga åtgärder vidtagits för att förhindra utfärdande av falska certifikat samt ta hänsyn till om det har ratificerat 2006 års sjöarbetskonvention.

3. Om kommissionen, efter den bedömning som avses i punkt 2 i den här artikeln, konstaterar att alla dessa krav är uppfyllda ska den anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut om erkännande av ett tredjeland. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 senast 24 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Om det berörda tredjelandet måste genomföra omfattande korrigerande åtgärder, inklusive ändringar i sin lagstiftning och sina utbildnings- och certifieringssystem för att uppfylla kraven i STCW-konventionen, ska de genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt antas inom 36 månader efter det att en medlemsstat lämnar in en sådan begäran som avses i punkt 2 i den här artikeln.

Den medlemsstat som lämnar in den begäran får besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att en genomförandeakt antas i enlighet med denna punkt. I händelse av ett sådant unilateralt erkännande ska medlemsstaten meddela kommissionen det antal intyg om erkännande som utfärdats i fråga om behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 och som utfärdats av tredjelandet, till dess att genomförandeakten om erkännande av det tredjelandet har antagits.”

8. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”8. Om det inte finns några intyg om erkännande utfärdade av en medlemsstat i fråga om behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som avses i artikel 19.1, utfärdade av ett tredjeland under en period på mer än åtta år, ska erkännandet av det landets certifikat granskas på nytt. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa sitt beslut efter den förnyade granskningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2 efter att medlemsstaterna och det berörda tredjelandet har underrättats minst sex månader i förväg.”

9. Artikel 21.1 och 21.2 ska ersättas med följande:

”1. De tredjeländer som har erkänts i enlighet med förfarandet i första stycket i artikel 19.3, inklusive de länder som avses i artikel 19.6, ska regelbundet och inom tio år efter den senaste bedömningen på nytt bedömas av kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, för att kontrollera att de uppfyller de relevanta kriterierna i bilaga II och huruvida de har vidtagit lämpliga åtgärder för att förhindra utfärdande av falska certifikat.

2. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån, ska genomföra den nya bedömningen av tredjeländer på grundval av prioriteringskriterier. Dessa prioriteringskriterier ska omfatta följande:

- a) Uppgifter från hamnstatskontrollen enligt artikel 23.
- b) Antalet intyg om erkännande i fråga om behörighetsbevis, eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen, som utfärdats av tredjelandet.
- c) Antalet utbildningsinstitutioner för sjöfolk som ackrediterats av tredjelandet.
- d) Antalet program för utbildning och yrkesmässig utveckling av sjöfolk som godkänts av tredjelandet.
- e) Datum för kommissionens senaste bedömning av tredjelandet och antalet bristfälligheter i kritiska processer som identifierats vid den bedömningen.
- f) Varje väsentlig förändring av utbildnings- och certifieringssystemet i ett tredjeland.
- g) Det totala antal ombordanställda som certifierats av tredjelandet som tjänstgör på fartyg som för en medlemsstats flagg, och dessa personers utbildnings- och kvalifikationsnivå.
- h) Information om utbildningsnormerna i tredjelandet från berörda myndigheter eller andra berörda parter, om sådan finns tillgänglig.

Om ett tredjeland inte uppfyller kraven i STCW-konventionen i enlighet med artikel 20 i detta direktiv, ska den nya bedömningen av det tredjelandet prioriteras i förhållande till övriga tredjeländer.”

10. Artikel 25a.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska lämna den information som avses i bilaga V till kommissionen för tillämpning av artiklarna 20.8 och 21.2 och för att användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.”

11. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Utvärderingsrapport

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som inbegriper förslag på uppföljningsåtgärder som ska vidtas mot bakgrund av utvärderingen. Kommissionen ska i utvärderingsrapporten analysera genomförandet av systemet för ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna, och vilka eventuella framsteg som gjorts vad gäller digitala certifikat för sjöfolk på internationell nivå. Kommissionen ska dessutom utvärdera eventuella framsteg vad gäller ett framtida erkännande av europeiska utbildningar av högsta kvalitet för sjöfolk, med stöd av rekommendationerna från arbetsmarknadens parter.”

12. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ändring

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a för att ändra bilaga I till detta direktiv och relaterade bestämmelser i detta direktiv för att anpassa bilagan och bestämmelserna till ändringarna av STCW-konventionen och del A i STCW-koden.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a för att ändra bilaga V till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och del A i STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd. Sådana delegerade akter får inte ändra de bestämmelser om avidentifiering av uppgifter som anges i artikel 25a.3.”

13. Artikel 27a ska ersättas med följande:

”Artikel 27a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.13 och 27 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 1 augusti 2019. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.13 och 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.13 och 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

14. Bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.

*Artikel 2***Upphävande**

Direktiv 2005/45/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 3***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 2 augusti 2021. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 4***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 5***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

I bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska kapitel V ändras på följande sätt:

1. Regel V/2 ska ersättas med följande:

”Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor. Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord ska alla personer som tjänstgör på passagerarfartyg uppfylla kraven i avsnitt A-VI/1 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra den utbildning och förtrogenhetsutbildning som krävs i punkterna 5–9 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
4. Befälhavare, befäl, manskap och annan personal för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 7–9 nedan ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
5. Personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg ska fullgöra utbildning för att bli förtrogen med nödsituationer som är lämplig för den befattning de ska inneha, de uppgifter som de ska utföra och det ansvar de åläggs såsom anges i avsnitt A-V/2 punkt 1 i STCW-koden.
6. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska genomgå den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2 punkt 2 i STCW-koden.
7. Befälhavare, befäl och manskap som är behöriga enligt kapitlen II, III och VII i denna bilaga och annan personal som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i hantering av folkmassor på passagerarfartyg så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 3 i STCW-koden.
8. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 4 i STCW-koden.
9. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska fullgöra godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 5 i STCW-koden.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett skriftligt intyg på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befinner sig vara behörig enligt punkterna 6–9 i denna regel.”

2. Följande regler ska läggas till:

”Regel V/3

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på fartyg som omfattas av IGF-koden

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden.

2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden, ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–9 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Allt sjöfolk som tjänstgör på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, innan de tilldelas arbetsuppgifter ombord, få lämplig fartygs- och utrustningsspecifik förtrogenhetsutbildning såsom anges i artikel 14.1 d i detta direktiv.
4. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande, användning eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
5. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden.
6. Sjöfolk som ansvarar för särskilda uppgifter som rör säkerhet med anknytning till omhändertagande, användning eller åtgärder vid nödsituationer med avseende på bränslet ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden och som har blivit kvalificerade och certifierade enligt regel V/1-2, punkterna 2 och 5, eller regel V/1-2, punkterna 4 och 5 om gastankfartyg, ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3 punkt 1 i STCW-koden om grundläggande utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
7. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen och bränslesystem på fartyg som omfattas av IGF-koden ska inneha ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden.
8. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden ska, medan de innehar det certifikat om yrkeskunnande som beskrivs i punkt 4, ha
 - 8.1 fullgjort en godkänd avancerad utbildning för tjänstgöring på fartyg som omfattas av IGF-koden och uppfyllt den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden, och
 - 8.2 fullgjort minst en månad godkänd sjötjänstgöring som inkluderar minst tre bunkringsförfaranden ombord på fartyg som omfattas av IGF-koden. Två av de tre bunkringsförfarandena får ersättas av godkänd simulatorutbildning om bunkringsförfaranden som del av utbildningen i punkt 8.1 ovan.
9. Befälhavare, maskinbefäl och varje person med direkt ansvar för omhändertagande och användning av bränslen på fartyg som omfattas av IGF-koden och som har blivit kvalificerade och certifierade enligt avsnitt A-V/1-2 punkt 2 i STCW-koden för tjänstgöring på gastankfartyg ska anses ha uppfyllt de krav som anges i avsnitt A-V/3 punkt 2 i STCW-koden om avancerad utbildning för fartyg som omfattas av IGF-koden, under förutsättning att de även
 - 9.1 uppfyller kraven i punkt 6,
 - 9.2 uppfyller bunkringskraven i punkt 8.2 eller har deltagit i ledningen av tre lastoperationer ombord på gastankfartyget, och
 - 9.3 genomfört en sjötjänstgöring på tre månader under de föregående fem åren ombord på
 - 9.3.1 fartyg som omfattas av IGF-koden,
 - 9.3.2 tankfartyg som transporterar bränslen som omfattas av IGF-koden, eller
 - 9.3.3 fartyg som använder gas eller bränsle med låg flampunkt som bränsle.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 4 eller 7, beroende på vad som är tillämpligt.
11. Sjöfolk som innehar certifikat om yrkeskunnande enligt punkt 4 eller 7 ovan ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.

Regel V/4

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare och däcksbefäl på fartyg som trafikerar polarvatten

1. Befälhavare, överstyrmän och vakthavande befäl på bryggan på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.
 2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten ska ha genomgått godkänd grundutbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4 punkt 1 i STCW-koden.
 3. Befälhavare och överstyrmän på fartyg som trafikerar polarvatten ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten i enlighet med polarkoden.
 4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning på fartyg som trafikerar polarvatten ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för fartyg i polarvatten,
 - 4.2 ha fullgjort minst två månaders godkänd sjötjänstgöring på däcksavdelningen, på ledningsnivå eller i form av vakthållningsuppgifter på driftsnivå, i polarvatten eller annan motsvarande godkänd sjötjänstgöring, och
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för fartyg som trafikerar polarvatten och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/4 punkt 2 i STCW-koden.
 5. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkt 2 eller 4, beroende på vad som är tillämpligt.
 6. Fram till och med den 1 juli 2020 ska sjöfolk som har påbörjat godkänd sjötjänstgöring i polarvatten före den 1 juli 2018 kunna fastställa att de uppfyller kraven i punkt 2 genom
 - 6.1 att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på drifts- eller ledningsnivå under en period på totalt minst tre månader under de fem föregående åren, eller
 - 6.2 framgångsrikt har genomgått en utbildning som organiserats i enlighet med den utbildningsvägledning som fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen för fartyg som trafikerar polarvatten.
 7. Fram till och med den 1 juli 2020 ska sjöfolk som har påbörjat godkänd sjötjänstgöring i polarvatten före den 1 juli 2018 kunna fastställa att de uppfyller kraven i punkt 4 genom
 - 7.1 att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på ledningsnivå under en period på totalt minst tre månader under de fem föregående åren, eller
 - 7.2 att de framgångsrikt har fullgjort en utbildning som uppfyller den utbildningsvägledning som fastställts av Internationella sjöfartsorganisationen för fartyg som trafikerar polarvatten och att de har fullgjort en godkänd sjötjänstgöring ombord på ett fartyg som trafikerar polarvatten eller en motsvarande godkänd sjötjänstgöring, genom att utföra tjänster på däcksavdelningen på ledningsnivå under en period på totalt minst två månader under de fem föregående åren.”
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1160**av den 20 juni 2019****om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemensamma mål för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽⁴⁾ inbegriper att säkerställa lika konkurrensvillkor för företag för kollektiva investeringar och att undanröja hinder för den fria rörligheten för andelar och aktier i sådana företag i unionen, och samtidigt säkerställa ett mer enhetligt investerarskydd. Dessa mål har i stort sett uppnåtts men det finns fortfarande vissa hinder för att fondförvaltare ska kunna dra full nytta av den inre marknaden.
- (2) Detta direktiv kompletteras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 ⁽⁵⁾. I den förordningen fastställs ytterligare regler och förfaranden avseende företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) och förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare). Tillsammans leder förordningen och detta direktiv till ytterligare samordning av villkoren för fondförvaltare som är verksamma på den inre marknaden och till underlättad för gränsöverskridande distribution av de fonder som de förvaltar.
- (3) Det är nödvändigt att komplettera luckor i regelverket och anpassa förfarandet för anmälan till de behöriga myndigheterna om ändringar avseende fondföretaget till det anmälningsförfarande som fastställs i direktiv 2011/61/EU.
- (4) Genom förordning (EU) 2019/1156 skärps principerna för marknadsföringskommunikation som regleras genom direktiv 2009/65/EG, och tillämpning av dessa principer utvidgas till AIF-förvaltare, vilket leder till ett högt investerarskydd, oavsett typ av investerare. Motsvarande bestämmelser i direktiv 2009/65/EG om marknadsföringskommunikation och tillgång till nationell rätt och andra författningar som rör marknadsföring av andelar i fondföretag är därför inte längre nödvändiga och bör utgå.
- (5) De bestämmelser i direktiv 2009/65/EG som är genomförda i vissa nationella rättssystem och som kräver att fondföretagen tillhandahåller nödvändiga funktioner till investerare har visat sig vara betungande. Dessa lokala funktioner används dessutom sällan av investerarna på det sätt som avses i det direktivet. Numera föredrar

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 50.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 14 juni 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (se sidan 55 i detta nummer av EUT).

investerare direkt kontakt med fondförvaltaren, antingen elektroniskt eller per telefon, medan betalningar och inlösen genomförs via andra kanaler. Även om dessa lokala funktioner numera används för administrativa ändamål, till exempel återbördande av föreskrivna avgifter över landsgränserna, bör sådana ärenden skötas på annat sätt, inbegripet genom samarbete mellan behöriga myndigheter. Det bör därför fastställas regler som moderniserar och närmare anger de krav som gäller för att tillhandahålla funktioner till icke-professionella investerare, och medlemsstaterna bör inte kräva lokal fysisk närvaro för tillhandahållandet av sådana funktioner. Reglerna bör i alla händelser säkerställa att investerarna har tillgång till den information som de har rätt till.

- (6) För att säkerställa att icke-professionella investerare ges likvärdig behandling är det nödvändigt att kraven på funktioner även tillämpas på AIF-förvaltare om medlemsstaterna tillåter dem att marknadsföra andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) till icke-professionella investerare inom sina territorier.
- (7) Eftersom det saknas tydliga och enhetliga villkor för upphörande av marknadsföring av andelar eller aktier i ett fondföretag eller en AIF-fond i en värdmedlemsstat uppstår ekonomisk och rättslig osäkerhet för fondförvaltare. Direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU bör därför fastställa tydliga villkor som gäller för avanmälan av de arrangemang som fastställts för marknadsföring av vissa eller alla andelar eller aktier. Dessa villkor bör skapa balans mellan å ena sidan förmågan hos företag för kollektiva investeringar eller deras förvaltare att avsluta de arrangemang som de fastställt för att marknadsföra sina aktier eller andelar när de fastställda villkoren är uppfyllda och, å andra sidan, investerarnas intressen i sådana företag.
- (8) Möjligheten att upphöra med marknadsföring av fondföretag eller AIF-fonder i en viss medlemsstat bör varken innebära en kostnad för investerarna eller försämra deras skydds nivå enligt direktiv 2009/65/EG eller direktiv 2011/61/EU, särskilt vad gäller deras rätt till korrekt information om fondernas fortsatta verksamhet.
- (9) AIF-förvaltare som önskar pröva investerarnas intresse för en viss investeringsidé eller investeringsstrategi möts i vissa fall av olika behandling av sonderande marknadsföring i olika nationella rättsordningar. Definitionerna och villkoren för att tillåta sonderande marknadsföring varierar avsevärt mellan de medlemsstater där det är tillåtet, medan konceptet sonderande marknadsföring över huvud taget inte finns i andra medlemsstater. För att åtgärda dessa skillnader bör en harmoniserad definition av sonderande marknadsföring fastställas, och även villkoren enligt vilka en EU-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring.
- (10) För att betraktas som sonderande marknadsföring enligt direktiv 2011/61/EU bör marknadsföringen rikta sig till potentiella professionella investerare och avse en investeringsidé eller investeringsstrategi i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond eller en delfond som ännu inte är etablerad, eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med det direktivet. Det är därmed inte möjligt för investerare att teckna andelar eller aktier i en AIF-fond under den sonderande marknadsföringen, och det bör inte vara tillåtet att dela ut teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, till potentiella professionella investerare. EU-baserade AIF-förvaltare bör säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en AIF-fond genom sonderande marknadsföring och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen endast kan förvärva andelar eller aktier i den AIF-fonden genom marknadsföring som är tillåten enligt direktiv 2011/61/EU.

Varje teckning av andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att den EU-baserade AIF-förvaltaren inlett sonderande marknadsföring bör anses vara ett resultat av marknadsföringen och bör omfattas av de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i direktiv 2011/61/EU. För att säkerställa att nationella behöriga myndigheter kan utöva kontroll över sonderande marknadsföring i sina medlemsstater, bör en EU-baserad AIF-förvaltare, inom två veckor efter det att den sonderande marknadsföringen inletts, sända ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, och bland annat ange i vilken medlemsstat den sonderande marknadsföringen bedrivs eller har bedrivits, under vilka tidsperioder den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och, inbegripet, i förekommande fall, en förteckning över dess AIF-fonder och delfonder i en AIF-fond som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat bör omedelbart underrätta de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den EU-baserade AIF-förvaltaren bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring om detta.

- (11) EU-baserade AIF-förvaltare bör säkerställa att deras sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.
- (12) De nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för efterlevnaden av direktiv 2011/61/EU, och i synnerhet efterlevnaden av de harmoniserade reglerna om sonderande marknadsföring, får inte på något sätt vara till nackdel för en EU-baserad AIF-förvaltare i förhållanden till en icke EU-baserad AIF-förvaltare. Detta gäller både den nuvarande situationen, där icke EU-baserade AIF-förvaltare inte har passrättigheter, och en situation där bestämmelserna om sådana passförfaranden i direktiv 2011/61/EU blir tillämpliga.

- (13) För att skapa rättslig säkerhet är det nödvändigt att samordna första tillämpningsdag för nationella lagar och andra författningar som genomför detta direktiv och förordning (EU) 2019/1156 vad beträffar relevanta bestämmelser om marknadskommunikation och sonderande marknadsföring.
- (14) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁶⁾, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 17.8 ska följande stycken läggas till:

”Om en sådan ändring som avses i första stycket skulle leda till att förvaltningsbolaget inte längre efterlever detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket underrätta förvaltningsbolaget om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta.

Om en sådan ändring som avses i första stycket genomförs efter det att information har översänts i enlighet med andra stycket, och om ändringen leder till att förvaltningsbolaget inte längre efterlever detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat vidta alla vederbörliga åtgärder i enlighet med artikel 98, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat om detta.”

2. Artikel 77 ska utgå.
3. I artikel 91 ska punkt 3 utgå.
4. Artikel 92 ska ersättas med följande:

”Artikel 92

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att fondföretaget, i varje medlemsstat där det har för avsikt att marknadsföra sina andelar, tillhandahåller funktioner för att utföra följande uppgifter:

- a) Behandla tecknings-, återköps- och inlösenorder och göra andra utbetalningar till andelsägare avseende fondföretagets andelar, i enlighet med villkoren i de handlingar som krävs enligt kapitel IX.
- b) Tillhandahålla investerare information om hur order som avses i led a kan göras och hur återköp och inlösen betalas.
- c) Underlätta hanteringen av information och tillgången till de förfaranden och arrangemang som avses i artikel 15 om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i fondföretaget i den medlemsstat där fonden marknadsförs.
- d) Tillhandahålla investerare de uppgifter och de handlingar som krävs enligt kapitel IX enligt de villkor som fastställs i artikel 94, för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior.
- e) Tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför via ett varaktigt medium.
- f) Fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna.

⁽⁶⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Medlemsstaterna får inte kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten eller att det utser en tredje part för tillämpningen av punkt 1.

3. Fondföretaget ska säkerställa att funktionerna för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1, inklusive elektroniskt, tillhandahålls

- a) på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten,
- b) av fondföretaget själv, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda.

För tillämpningen av led b, om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämmandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna i punkt 1 som inte utförs av fondföretaget, och att den tredje parten ska erhålla alla relevanta uppgifter och handlingar från fondföretaget.”

5. Artikel 93 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

”Den skriftliga anmälan ska även innehålla information och den adress som är nödvändig för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa, samt information om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 92.1.”

- b) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Om en ändring görs av informationen i den skriftliga anmälan som överlämnats i enlighet med punkt 1 eller om en ändring görs avseende de aktiekategorier som ska marknadsföras, ska fondföretaget skriftligen anmäla detta till de behöriga myndigheterna i både fondföretagets hemmedlemsstat och värdmedlemsstat minst en månad innan ändringen verkställs.

Om en sådan ändring som avses i första stycket skulle leda till att fondföretaget inte längre efterlever detta direktiv ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den information som avses i första stycket underrätta fondföretaget om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om detta.

Om en sådan ändring som avses i första stycket genomförs efter det att information har översänts i enlighet med andra stycket, och om ändringen leder till att fondföretaget inte längre efterlever detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat vidta alla vederbörliga åtgärder i enlighet med artikel 98, vid behov även ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av fondföretaget, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat om de åtgärder som vidtagits.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 93a

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett fondföretag får avanmäla de arrangemang som det fastställt för att marknadsföra andelar i en medlemsstat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 93, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Ett allmänt erbjudande ska lämnas om att utan avgifter eller avdrag återköpa eller inlösa alla sådana andelar i fondföretaget som innehas av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer, individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.
- b) Avsikten att avsluta de arrangemang som gjorts för att marknadsföra sådana andelar i den medlemsstaten ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk fondföretagsinvesterare.
- c) Eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan, i syfte att förhindra nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av de andelar som anges i den anmälan som avses i punkt 2.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska tydligt beskriva konsekvenserna för investerarna om de inte godtar erbjudandet om inlösen eller återköp av andelar.

Den information som avses i första stycket leden a och b ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i vilken fondföretaget har gjort en anmälan i enlighet med artikel 93, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten. Från och med den dag som avses i första stycket led c ska fondföretaget upphöra med alla nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av sina andelar som var föremål för avanmälan i den medlemsstaten.

2. Fondföretaget ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, vilken ska innehålla de uppgifter som avses i punkt 1 första stycket leden a, b och c.

3. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska kontrollera om den anmälan som fondföretaget överlämnat i enlighet med punkt 2 är fullständig. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra denna anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2, och till Esma.

Efter det att anmälan har vidarebefordrats enligt första stycket ska de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat omgående underrätta fondföretaget om att så har skett.

4. Fondföretaget ska förse de investerare som fortfarande har andelar i fondföretaget, samt de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 68–82 och enligt artikel 94.

5. De behöriga myndigheterna i fondföretagets hemmedlemsstat ska till de behöriga myndigheter som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel översända information om eventuella ändringar i de handlingar som avses i artikel 93.2.

6. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel ska ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdmedlemsstat enligt artiklarna 21.2, 97.3 och 108. Utan att det påverkar andra tillsynsverksamheter och tillsynsbefogenheter enligt artiklarna 21.2 och 97, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i den här artikeln från och med dagen för översändandet enligt punkt 5 i den här artikeln inte kräva att det berörda fondföretaget påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 (*).

7. Medlemsstaterna ska göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för tillämpningen av punkt 4, förutsatt att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (EUT L 188, 12.7.2019, s. 55).”

7. I artikel 95.1 ska led a utgå.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2011/61/EU

Direktiv 2011/61/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska följande led införas:

”aea) *sonderande marknadsföring*: direkt eller indirekt tillhandahållande av information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer från en EU-baserad AIF-förvaltare, eller på förvaltarens vägnar, till potentiella professionella investerare med hemvist eller säte inom unionen, i syfte att pröva deras intresse för en AIF-fond som ännu inte är etablerad, eller en AIF-fond eller en delfond som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring i enlighet med artikel 31 eller 32, i den medlemsstat där de potentiella investerarna har sin hemvist eller sitt säte, något som i varje enskild fall inte ska förstås som ett erbjudande till den potentiella investeraren att investera i andelar eller aktier i den AIF-fonden eller delfonden.”

2. I början av kapitel VI ska följande artikel införas:

”Artikel 30a

Villkor för EU-baserade AIF-förvaltares sonderande marknadsföring inom unionen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare får bedriva sonderande marknadsföring inom unionen, utom då den information som presenteras för potentiella professionella investerare

- a) är tillräcklig för att tillåta investerarna att förbinda sig att förvärva andelar eller aktier i en viss AIF-fond,
- b) utgör teckningsblanketter eller liknande handlingar, oavsett om de har formen av utkast eller slutversion, eller
- c) utgör bolagsordning, prospekt eller erbjudandehandlingar i slutversion för en ännu ej etablerad AIF-fond.

Om utkast till prospekt eller erbjudandehandlingar tillhandahålls, får sådana dokument inte innehålla all den relevanta information som behövs för att investerarna ska kunna fatta ett investeringsbeslut, och det ska tydligt stå att

- a) de inte utgör ett erbjudande eller en uppmaning att teckna andelar eller aktier i en AIF-fond, och
- b) den information som presenteras inte ska ses som tillförlitlig, eftersom den är ofullständig och kan komma att förändras.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare inte är skyldig att till de behöriga myndigheterna anmäla innehållet eller adressaterna avseende den sonderande marknadsföringen, eller uppfylla andra villkor eller krav än dem som fastställs i denna artikel innan den börjar bedriva sonderande marknadsföring.

2. EU-baserade AIF-förvaltare ska säkerställa att investerare inte förvärvar andelar eller aktier i en AIF-fond genom den sonderande marknadsföringen, och att investerare som kontaktas som en del av den sonderande marknadsföringen endast får förvärva andelar eller aktier i den AIF-fonden genom marknadsföring som är tillåten enligt artikel 31 eller 32.

Varje teckning av andelar eller aktier i en sådan AIF-fond som avses i den information som tillhandahållits inom ramen för sonderande marknadsföring, eller i en AIF-fond som etablerats som ett resultat av den sonderande marknadsföringen, som professionella investerare gör inom 18 månader efter det att den EU-baserade AIF-förvaltaren inlett sonderande marknadsföring, ska anses vara ett resultat av marknadsföringen och ska omfattas av de tillämpliga anmälningsförfaranden som avses i artiklarna 31 och 32.

Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare, inom två veckor efter det att den inlett sonderande marknadsföring, sänder ett informellt brev, i pappersformat eller elektroniskt format, till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. Detta brev ska närmare ange i vilka medlemsstater och under vilken tidsperiod den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum och ge en kort beskrivning av den sonderande marknadsföringen, inklusive information om presenterade investeringsstrategier och, i förekommande fall, en förteckning över de AIF-fonder och delfonder i AIF-fonder som är eller har varit föremål för den sonderande marknadsföringen. De behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska omgående informera de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där den EU-baserade AIF-förvaltaren bedriver eller har bedrivit sonderande marknadsföring. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den sonderande marknadsföringen äger eller har ägt rum får begära att de behöriga myndigheterna i den EU-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat lämnar ytterligare information om den sonderande marknadsföring som äger eller har ägt rum på dess territorium.

3. En tredje part får endast bedriva sonderande marknadsföring på uppdrag av en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare om denna tredje part auktoriserats som ett värdepappersföretag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU (*), som ett kreditinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (**), som ett förvaltningsbolag för fondföretag i enlighet med direktiv 2009/65/EG, som en AIF-förvaltare i enlighet med detta direktiv, eller som ett anknutet ombud i enlighet med direktiv 2014/65/EU. En sådan tredje part ska omfattas av villkoren enligt denna artikel.

4. En EU-baserad AIF-förvaltare ska säkerställa att dess sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).”

3. I artikel 32.7 ska andra, tredje och fjärde styckena ersättas med följande:

”Om en planerad ändring innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle vara förenlig med detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de berörda behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket informera AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras. I detta fall ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta.

Om den planerade ändringen genomförs trots vad som anges i första och andra stycket eller om en oplanerad ändring har ägt rum och detta innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 46, vid behov även ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av AIF-fonden, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta.

Om ändringarna inte påverkar förenligheten med detta direktiv vad avser AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden eller AIF-förvaltarens efterlevnad av detta direktiv i övrigt, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom en månad informera de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om dessa ändringar.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 32a

Avanmälan av arrangemang som fastställts för marknadsföring av andelar eller aktier i vissa eller alla EU-baserade AIF-fonder i andra medlemsstater än i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en EU-baserad AIF-förvaltare får avanmäla de arrangemang som den fastställt för att marknadsföra andelar eller aktier i vissa av eller alla sina AIF-fonder i en medlemsstat där en anmälan gjorts i enlighet med artikel 32, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Med undantag för slutna AIF-fonder och fonder som regleras genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 (*) ska ett allmänt erbjudande lämnas om att utan avgifter eller avdrag köpa tillbaka eller lösa in alla sådana andelar eller aktier i AIF-fonden som innehåses av investerare i den medlemsstaten, vilket ska offentliggöras under minst 30 arbetsdagar och riktas, direkt eller via finansiella intermediärer, individuellt till alla investerare i den medlemsstaten vilkas identitet är känd.
- b) Avsikten att avsluta de arrangemang som AIF-förvaltaren gjort för att marknadsföra andelar eller aktier i vissa av eller alla sina AIF-fonder i den medlemsstaten ska offentliggöras på ett sätt som är allmänt tillgängligt, även med elektroniska medel, och som är brukligt för marknadsföring av fondföretag och passande för en typisk AIF-fondföretagsinvestor.
- c) Eventuella avtalsarrangemang med finansiella intermediärer eller ombud ska ändras eller avslutas med verkan från och med dagen för avanmälan i syfte att förhindra nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av de andelar eller aktier som anges i den anmälan som avses i punkt 2.

Från och med den dag som avses i första stycket led c ska AIF-förvaltaren upphöra med alla nya eller ytterligare, direkta eller indirekta, erbjudanden om eller placeringar av sina andelar eller aktier i den medlemsstat där en anmälan lämnats in i enlighet med punkt 2.

2. AIF-förvaltaren ska lämna in en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat, som ska innehålla de uppgifter som avses i punkt 1 första stycket leden a, b och c.

3. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska kontrollera om den anmälan som AIF-förvaltaren överlämnat i enlighet med punkt 2 är fullständig. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska senast 15 arbetsdagar efter mottagandet av den fullständiga anmälan vidarebefordra den anmälan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2, och till Esma.

När anmälan har vidarebefordrats enligt första stycket ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat omgående underrätta AIF-förvaltaren om att så har skett.

Under en period på 36 månader från den dag som avses i punkt 1 första stycket led c får AIF-förvaltaren inte bedriva sonderande marknadsföring av andelar eller aktier i de EU-baserade AIF-fonder som avses i anmälan, eller i fråga om liknande investeringsstrategier eller investeringsidéer, i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2.

4. AIF-förvaltaren ska förse de investerare som fortfarande har andelar eller aktier i den EU-baserade AIF-fonden, samt de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat, med de uppgifter som krävs enligt artiklarna 22 och 23.

5. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 översända information om eventuella ändringar i de handlingar och uppgifter som avses i bilaga IV leden b–f.

6. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i denna artikel ska ha samma rättigheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat enligt artikel 45.

7. Utan att det påverkar andra tillsynsbefogenheter enligt artikel 45.3, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som identifierats i den anmälan som avses i punkt 2 i den här artikeln från och med dagen för översändandet enligt punkt 5 i den här artikeln inte kräva att den berörda AIF-förvaltaren påvisar efterlevnad av nationella lagar och andra författningar som reglerar de marknadsföringskrav som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 (**).

8. Medlemsstaterna ska göra det möjligt att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för tillämpningen av punkt 4.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 av den 29 april 2015 om europeiska långsiktiga investeringsfonder (EUT L 123, 19.5.2015, s. 98).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014 (EUT L 188, 12.7.2019, s. 55)."

5. I artikel 33.6 ska andra och tredje styckena ersättas med följande:

"Om en planerad ändring innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de berörda behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat inom 15 arbetsdagar efter att ha erhållit all den information som avses i första stycket informera AIF-förvaltaren om att ändringen inte får genomföras.

Om den planerade ändringen genomförs trots vad som anges i första och andra stycket eller om en oplanerad ändring har ägt rum och detta innebär att AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden inte längre skulle efterleva detta direktiv, eller att AIF-förvaltaren i övrigt inte längre skulle efterleva detta direktiv, ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 46, och ska utan onödigt dröjsmål underrätta de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat om detta."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 43a

Funktioner som är tillgängliga för icke-professionella investerare

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 26 i förordning (EU) 2015/760 ska medlemsstaterna säkerställa att en AIF-förvaltare, i varje medlemsstat där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en AIF-fond till icke-professionella investerare, tillhandahåller funktioner för utförandet av följande uppgifter:

a) Behandla investerares tecknings-, betalnings-, återköps- och inlösenorder avseende AIF-fondens andelar eller aktier, i enlighet med villkoren i AIF-fondens handlingar.

b) Tillhandahålla investerare information om hur order som avses i led a kan göras och hur återköp och inlösen betalas.

- c) Underlätta hanteringen av information om hur investerarna kan utöva de rättigheter som följer av deras investering i AIF-fonden i den medlemsstat där fonden marknadsförs.
- d) Tillhandahålla investerare uppgifter och handlingar som krävs enligt artiklarna 22 och 23 för att de ska kunna konsultera dem och ta kopior.
- e) Tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som utförs genom funktionerna via ett varaktigt medium enligt definitionen i artikel 2.1 m i direktiv 2009/65/EG.
- f) Fungera som kontaktpunkt för kommunikation med de behöriga myndigheterna.

2. Medlemsstaterna ska inte kräva att en AIF-förvaltare måste finnas på plats fysiskt i hemmedlemsstaten eller att denna måste utse en tredje part för tillämpningen av punkt 1.

3. AIF-förvaltaren ska säkerställa att funktionerna för att utföra de uppgifter som avses i punkt 1, inklusive elektroniskt, tillhandahålls

- a) på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där AIF-fonden marknadsförs eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten,
- b) av AIF-förvaltaren själv, en tredje part som omfattas av regler och tillsyn för de uppgifter som ska utföras, eller av båda.

För tillämpningen av led b, om uppgifterna utförs av en tredje part, ska utnämmandet av denna tredje part dokumenteras genom ett skriftligt avtal som anger vilka av uppgifterna enligt punkt 1 som inte utförs av AIF-förvaltaren, och att den tredje parten erhåller alla relevanta uppgifter och handlingar från AIF-förvaltaren.”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 69a

Utvärdering av passförfarandet

Innan de delegerade akter som avses i artikel 67.6 träder i kraft, enligt vilka reglerna i artiklarna 35 och 37–41 ska börja tillämpas, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av resultatet av en utvärdering av det passförfarande som fastställs i detta direktiv, inbegripet en utvidgning av detta system till icke EU-baserade AIF-förvaltare. Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.”

8. I bilaga IV ska följande led läggas till:

- ”i) Den information som är nödvändig, inbegripet den adress som är nödvändig för att fakturera eller för att meddela om eventuella föreskrivna avgifter som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten kan tillämpa.
- j) Uppgift om de funktioner som behövs för att utföra de uppgifter som avses i artikel 43a.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 2 augusti 2021 anta och offentliggöra de nationella lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 2 augusti 2021.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 4***Utvärdering**

Senast den 2 augusti 2024 ska kommissionen på grundval av ett offentligt samråd, och mot bakgrund av diskussioner med Esmå och behöriga myndigheter, genomföra en utvärdering av tillämpningen av detta direktiv. Senast den 2 augusti 2025 ska kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

*Artikel 5***Översyn**

Senast den 2 augusti 2023 ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av bland annat fördelarna med en harmonisering av de bestämmelser som är tillämpliga på sådana förvaltningsbolag för fondföretag som prövar investerarens intresse för en viss investeringsidé eller investeringsstrategi, och huruvida ändringar av direktiv 2009/65/EG är nödvändiga för det ändamålet.

*Artikel 6***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/1161**av den 20 juni 2019****om ändring av direktiv 2009/33/EG om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med Europeiska rådets slutsatser av den 23–24 oktober 2014 har unionen åtagit sig att verka för ett hållbart, konkurrenskraftigt, säkert och koldioxidsnålt energisystem. I kommissionens meddelande av den 22 januari 2014 med titeln *En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030* fastställs ambitiösa åtaganden som innebär att unionen ska minska utsläppen av växthusgaser med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivå, samt öka den förnybara energins andel av energianvändningen till minst 27 %, göra energibesparingar på minst 27 % och förbättra unionens energitrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet. Sedan dess har Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁾ fastställt andelen energi från förnybara källor till minst 32 % av unionens slutliga bruttoenergiförbrukning senast år 2030 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 ⁽⁵⁾ har fastställt ett nytt energieffektivitetsmål för unionen på minst 32,5 % senast år 2030.
- (2) I sitt meddelande av den 20 juli 2016 med titeln *En europeisk strategi för utsläppssnål rörlighet* angav kommissionen att unionen för att kunna uppfylla sina åtaganden utlovade vid den 21:a partskonferensen för Förenta Nationernas ramkonvention om klimatförändringar, som hölls i Paris 2015, måste påskynda utfasningen av fossila bränslen i transportsektorn och att utsläppen av växthusgaser och luftföroreningar därför stadigt måste fortsätta sin väg mot noll vid mitten av århundradet. Transportsektorns utsläpp av luftföroreningar är dessutom skadliga för hälsan och miljön och måste minskas kraftigt utan dröjsmål. Det kan uppnås genom en rad politiska initiativ, bland annat åtgärder för att stödja en omställning till kollektivtrafik samt offentlig upphandling för att främja rena fordon.
- (3) I sitt meddelande av den 31 maj 2017 med titeln *Europa på väg: En agenda för en socialt rättvis övergång till ren, konkurrenskraftig och uppkopplad rörlighet för alla* betonar kommissionen att en ökad produktion och användning av rena fordon, infrastruktur för alternativa bränslen och nya mobilitets tjänster som utnyttjar digitaliseringen och automatiseringen i unionen erbjuder stora fördelar för unionens medborgare, medlemsstater och företag. Dessa fördelar omfattar säkrare och smidigare rörelselösningar och minskad exponering för skadliga utsläpp. I talet den 13 september 2017 om tillståndet i unionen angavs också att ett av huvudmålen är att unionen ska bli världsledande i utfasningen av fossila bränslen.

⁽¹⁾ EUT C 262, 25.7.2018, s. 58.

⁽²⁾ EUT C 387, 25.10.2018, s. 70.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 april 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juni 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

- (4) Enligt kommissionens meddelande med titeln *Europa på väg* ingår detta direktiv i ett andra paket av förslag som kommer att bidra till unionens utveckling mot utsläppsnål mobilitet. Paketet, som presenterades i kommissionens meddelande av den 8 november 2017 med titeln *Resultat för utsläppsnål rörlighet – Ett EU som skyddar vår planet, sätter konsumenterna i centrum och försvarar sina företag och sina arbetstagare*, omfattar en kombination av utbuds- och efterfrågebaserade åtgärder som ska sätta unionen på rätt kurs mot utsläppsnål mobilitet och samtidigt stärka konkurrenskraften för unionens ekosystem för mobilitet. Främjandet av rena fordon bör ske parallellt med vidareutvecklingen av kollektivtrafiken som ett sätt att minska trängseln på vägarna och därmed minska utsläppen och förbättra luftkvaliteten.
- (5) Nya tekniska innovationer bidrar till att minska fordons koldioxidutsläpp och luft- och bullerföroreningar och samtidigt till att främja utfasning av fossila bränslen i transportsektorn. En ökad användning av utsläppsnåla och utsläppsfria vägfordon kommer att minska utsläppen av koldioxid och vissa andra föroreningar (partiklar, kväveoxider och icke-metankolväten) och därmed förbättra luftkvaliteten i städer och andra förorenade områden och samtidigt bidra till konkurrenskraft och tillväxt för unionsindustrin på de växande globala marknaderna för utsläppsnåla och utsläppsfria fordon. Kommissionen bör sträva efter politiska åtgärder för att främja utbredd industriell användning av, och ökad tillverkningskapacitet för, sådan ny teknik i alla medlemsstater för att bidra till lika villkor och en balanserad utveckling i alla medlemsstater.
- (6) Marknadsprognoser pekar på fortsatt sjunkande inköspriser för rena fordon. Lägre drifts- och underhållskostnader medför att de totala ägandekostnaderna är mer konkurrenskraftiga redan i dag. De förväntat sjunkande inköspriserna kommer ytterligare att minska hindren för tillgängligheten och öka användningen av rena fordon på marknaden under nästa decennium.
- (7) Unionen är visserligen en av de ledande regionerna inom forskning och högvärdig miljöinnovation, men Asien och Stillahavsområdet har de största tillverkarna av batteridrivna elbussar och av batterier. Likaså drivs den globala marknadsutvecklingen inom batteridrivna elfordon av marknaderna i Kina och Förenta staterna. En ambitiös unionspolitik för upphandling av rena fordon kommer att bidra till att stimulera innovation och ytterligare främja unionsindustrins konkurrenskraft och tillväxt på de växande globala marknaderna för rena fordon och tillhörande teknisk infrastruktur. Såsom påpekades i meddelandet av den 3 oktober 2017 med titeln *Offentlig upphandling i och utanför EU* kommer kommissionen att fortsätta att gå i bräschen för att säkerställa lika villkor och verka för bättre tillgång till tredjeländers offentliga upphandlingsmarknader, bland annat för köp, leasing, hyra eller hyrköp av vägtransportfordon.
- (8) Med tanke på att det offentliga utgifter för varor, arbeten och tjänster stod för omkring 16 % av BNP 2018 kan offentliga myndigheter genom sin offentliga upphandlingspolicy främja och stödja marknader för innovativa varor och tjänster. För att nå det målet bör Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG⁽⁶⁾ innehålla klara och tydliga krav, bland annat tydliga, långsiktiga upphandlingsmål och en enkel beräkningsmetod för dem. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁽⁷⁾ och 2014/25/EU⁽⁸⁾ fastställs minimiregler för offentlig upphandling som samordnar det sätt på vilket upphandlande myndigheter och upphandlande enheter upphandlar arbeten, varor och tjänster. Dessa direktiv fastställer i synnerhet totala monetära tröskelvärden för att fastställa vilka offentliga kontrakt som ska omfattas av unionslagstiftningen för offentlig upphandling. Dessa tröskelvärden är även tillämpliga på direktiv 2009/33/EG.
- (9) Användningen av alternativbränslefordon kräver en tillräcklig laddnings- och tankningsinfrastruktur. Den 8 november 2017 antog kommissionen en handlingsplan för att stödja en snabbare utbyggnad av infrastruktur för alternativa bränslen i unionen, bland annat förstärkt stöd till utbyggnaden av allmänt tillgänglig infrastruktur med hjälp av unionsmedel, för att bidra till att skapa gynnsammare villkor för omställningen till rena fordon, även i kollektivtrafiken. Kommissionen kommer att se över genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU⁽⁹⁾ senast den 31 december 2020 och kommer att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av det direktivet om den anser att detta krävs utifrån översynen.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon (EUT L 120, 15.5.2009, s. 5).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

- (10) Direktiv 2009/33/EG kompletterar unionens övergripande lagstiftning om offentlig upphandling och lägger till hållbarhetskriterier i syfte att främja marknaden för rena och energieffektiva fordon för vägtransporter. Kommissionen gjorde 2015 en efterhandsutvärdering av direktiv 2009/33/EG och kom fram till att det direktivet inte medförde ett ökat marknadsgenomslag för rena fordon i unionen, vilket framför allt berodde på brister i fråga om dess tillämpningsområde och bestämmelserna om fordonsinköp. I efterhandsutvärderingen drogs slutsatsen att direktivets effekter har varit mycket begränsade i fråga om minskade utsläpp av växthusgaser och luftföroreningar och ökad konkurrenskraft för industrin.
- (11) Den konsekvensbedömning som gjordes av kommissionen vid översynen av direktiv 2009/33/EG visar fördelarna med att ändra den övergripande styrningsmetoden för upphandling av rena fordon på unionsnivå. I jämförelse med att förlita sig på internalisering av externa kostnader i de övergripande upphandlingsbesluten, kan minimimål för upphandling vara ett effektivt sätt att bidra till att nå målet att främja och stimulera marknadsgenomslaget för rena fordon, samtidigt som betydelsen av att beakta miljöaspekter i alla upphandlingsbeslut uppmärksammas. Det här tillvägagångssättet är fullt motiverat med tanke på fördelarna för unionsmedborgarna och företagen på medellång och lång sikt, då det ger tillräckligt med flexibilitet för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i valet av teknik som ska användas.
- (12) En utvidgning av tillämpningsområdet för direktiv 2009/33/EG till att inkludera sådant som leasing, hyra och hyrköp av fordon samt avtal om vissa tjänster säkerställer att alla relevanta upphandlingsmetoder omfattas. De tjänster som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv, såsom kollektivtrafik på väg, passagerartransport på väg för särskilda ändamål, icke-reguljär passagerartransport samt särskilda post- och pakettjänster och sophämtningstjänster, bör vara sådana tjänster där fordon som används i tillhandahållandet av tjänsterna omfattas av fordonskategorierna enligt detta direktiv och där de utgör en central del av avtalet. Dessa tjänster bör identifieras genom sina respektive koder i den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling, som anges i bilagan. Befintliga avtal bör inte påverkas retroaktivt av detta direktiv.
- (13) Nyckelaktörerna förespråkar starkt en definition av rena fordon som tar hänsyn till kraven på att minska växthusgaser och luftföroreningar från lätta fordon. För att säkerställa tillräckliga incitament för att främja marknadsgenomslag för utsläppsnåla och utsläppsfria fordon i unionen bör bestämmelserna om offentlig upphandling av sådana fordon enligt detta direktiv anpassas till definitionen av utsläppsfria och utsläppsnåla fordon i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631⁽¹⁰⁾. De åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv kommer att bidra till uppfyllande av kraven i de standarder som fastställs i förordning (EU) 2019/631. För att förbättra luftkvaliteten bör rena fordon prestera bättre än minimikraven för kväveoxid och ultrafina partiklar-partikelantal enligt gällande gränsvärden för utsläpp vid verklig körning. Utöver utsläppsfria fordon finns det i dag endast få lätta fordon med luftföroreningar på högst 80 % av de nuvarande utsläppsgränsvärdena. Sådana fordon väntas dock öka i antal de kommande åren, särskilt laddhybrider. En ambitiösare strategi för offentlig upphandling kan ge ytterligare en viktig marknadsstimulans.
- (14) Rena tunga fordon bör definieras genom användningen av alternativa bränslen i enlighet med direktiv 2014/94/EU. Om flytande biobränslen, syntetiska bränslen eller paraffiniska bränslen ska användas i de upphandlade fordonen måste de upphandlande myndigheterna och upphandlande enheterna, genom obligatoriska avtalsvillkor eller på andra lika effektiva sätt i det offentliga upphandlingsförfarandet, säkerställa att endast sådana bränslen kommer att användas i fordonen. Dessa bränslen får visserligen innehålla bränsletillsatser, som t.ex. i fallet med etanolbaserat bränsle för anpassade dieselmotorer ED95, men de bör inte blandas med fossila bränslen.
- (15) För att förbättra luftkvaliteten i kommunerna måste fordonsparken förnyas med rena fordon. Dessutom kräver den cirkulära ekonomins principer att produkterna får längre livslängd. Fordon som uppfyller kraven för rena fordon eller utsläppsfria fordon till följd av eftermontering bör därför också tas med i beräkningen för att uppnå de olika minimimålen för upphandling.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av utsläppsnormer för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (EUT L 111, 25.4.2019, s. 13).

- (16) Lätta och tunga fordon används för olika ändamål och har olika nivåer av marknadsmognad, och det är en fördel om bestämmelserna om offentlig upphandling tar hänsyn till dessa skillnader. I konsekvensbedömningen konstaterades att marknaderna för utsläppsnåla och utsläppsfria stadsbussar karakteriseras av ökande marknadsmognad, medan marknaderna för utsläppsnåla och utsläppsfria lastbilar befinner sig i ett tidigare stadium av marknadsutveckling. Bussar (coaches) bör inte omfattas av detta direktiv, på grund av den begränsade marknadsmognaden för utsläppsnåla och utsläppsfria bussar (coaches), den offentliga upphandlingens relativt blygsamma roll i detta marknadssegment och sådana bussars särskilda operativa behov. I linje med angreppssättet i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009⁽¹⁾ och i föreskrift 107 från Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (Unece) är fordon i kategori M₃ med utrymmen för ståplatspassagerare för att medge frekventa förflyttningar av passagerare att betrakta som bussar, medan fordon i kategori M₃ med mycket begränsat eller inget utrymme för ståplatspassagerare är att betrakta som bussar (coaches). Med tanke på den mycket begränsade marknaden för tvåvåningsbussar och deras särskilda konstruktionsbegränsningar är det lämpligt att under den första referensperioden enligt detta direktiv tillämpa lägre minimimål för upphandling av utsläppsfria fordon i denna kategori av tunga fordon i medlemsstater där tvåvåningsbussar utgör en betydande del av den offentliga upphandlingen.
- (17) För att undvika oproportionerliga bördor för offentliga myndigheter och operatörer bör medlemsstaterna kunna undanta offentlig upphandling av vissa fordon med särskilda egenskaper kopplade till deras operativa behov från kraven i detta direktiv. Häribland ingår bepansrade fordon, ambulanser, likbilar, rullstolsanpassade fordon i kategori M₁, mobilkranar, fordon som är konstruerade och tillverkade för användning huvudsakligen på byggplatser, i stenbrott, i hamnar eller på flygplatser och fordon som är särskilt konstruerade och tillverkade eller anpassade för användning av försvarsmakten, civilförsvaret, brandförsvaret och ordningsmakten. Sådana anpassningar kan handla om installation av särskild kommunikationsutrustning eller varningsljus. De krav som anges i detta direktiv bör inte tillämpas på fordon som är särskilt konstruerade och tillverkade för att utföra arbete och inte lämpar sig för att transportera passagerare eller varor. Till dessa fordon hör vägunderhållsfordon såsom snöplogar.
- (18) Ett fastställande av minimimål för upphandling av rena fordon som ska uppnås under två referensperioder som avslutas 2025 och 2030 på medlemsstatsnivå bör bidra till policysäkerhet på marknader där det behövs investeringar i utsläppsnål och utsläppsfri mobilitet. De fastställda minimimålen främjar skapandet av marknader rena fordon i hela unionen. De ger tid att anpassa förfarandena för offentlig upphandling och ger en tydlig signal till marknaden. Ett krav på att halva minimimålet för de bussar som upphandlas under ovanstående referensperioder ska uppfyllas genom upphandling av utsläppsfria bussar stärker dessutom åtagandet om utfasning av fossila bränslen i transportsektorn. Det bör noteras att trådbussar betraktas som utsläppsfria bussar förutsatt att de endast drivs med el eller endast använder ett utsläppsfritt drivsystem när de inte är anslutna till nätet, medan de i andra fall fortfarande räknas som rena fordon. I konsekvensbedömningen konstaterades att medlemsstaterna allt oftare fastställer nationella mål, beroende på sin ekonomiska kapacitet och hur allvarligt problemet är. Olika mål bör fastställas för olika medlemsstater i enlighet med deras ekonomiska kapacitet (bruttonationalprodukt per capita) och exponering för föroreningar (befolkningstäthet i tätorter). Den territoriella konsekvensbedömningen för detta direktiv visade att effekterna skulle spridas jämnt över unionens regioner.
- (19) Medlemsstaterna bör ha handlingsfrihet att fördela insatserna för att nå minimimålen på sitt territorium i enlighet med sin konstitutionella ram och sina transportpolitiska mål. Vid fördelningen av insatserna i en medlemsstat bör olika faktorer beaktas, såsom skillnader i ekonomisk kapacitet, luftkvalitet, befolkningstäthet, transportsystemens egenskaper, politiken för utfasning av fossila bränslen i transportsektorn och minskning av luftföroreningar eller andra relevanta kriterier.
- (20) På grund av utsläppen i bränsleleveranskedjan, från utvinning till tankning, samt på tillverkningen av komponenter och deras återvinningsbarhet, lämnar även fordon utan avgasutsläpp avtryck på miljön. För att stämma överens med hållbarhetsmålen bör batterier tillverkas med så liten miljöpåverkan som möjligt inom och utanför unionen, vilket särskilt gäller utvinningen av råmaterial som används vid batteritillverkningen. Främjande av teknik som griper sig an denna utmaning, såsom hållbara och återvinningsbara batterier, kan bidra till elfordons allmänna hållbarhet genom initiativ som t.ex. EU:s batteriallians och EU:s handlingsplan för batterier

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem (EUT L 200, 31.7.2009, s. 1).

och i samband med översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG⁽¹²⁾. Ett eventuellt beaktande av fordons koldioxidutsläpp under hela livscykeln och deras koldioxidutsläpp *från källa till hjul* bör övervägas för perioden efter 2030 med beaktande av relevanta bestämmelser i unionsrätten om hur de ska beräknas vid den tidpunkten.

- (21) I sin rekommendation av den 4 april 2017 till rådet och kommissionen som uppföljning av undersökningen om utsläppsmätningar i bilindustrin⁽¹³⁾ uppmanade Europaparlamentet medlemsstaterna att främja strategier för miljöanpassad offentlig upphandling, så att offentliga myndigheter köper in utsläppsfria fordon och fordon med mycket låga utsläpp till den egna fordonsparken eller till offentliga eller halvoffentliga bilpooler, och att fram till 2035 fasa ut nya fordon som släpper ut koldioxid.
- (22) Maximala effekter kan uppnås om den offentliga upphandlingen av rena fordon målinriktas mot områden som har en relativt hög grad av luft- och bullerföroreningar. Medlemsstaternas offentliga myndigheter uppmanas att särskilt fokusera på dessa områden när de genomför sina nationella minimimål för upphandling. Offentliga myndigheter uppmanas också att vidta åtgärder som t.ex. att ställa tillräckliga ekonomiska resurser till förfogande för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, för att undvika att kostnaderna för att efterleva minimimålen för upphandling enligt detta direktiv leder till högre biljettpriser för konsumenter eller till minskad kollektivtrafik eller motverkar utvecklingen av rena transporter som inte går på väg, såsom spårvagn och tunnelbana. Offentliga myndigheter bör låta tillhörande åtgärder avspeglas i sin rapportering enligt detta direktiv. För att inte detta direktiv ska bli oskäligt betungande och för att de resultat det kan ge ska bli optimala bör offentliga myndigheter få lämpligt tekniskt stöd.
- (23) Kollektivtrafiken står bara för en liten del av transportsektorns utsläpp. För att ytterligare främja utfasningen av fossila bränslen i transportsektorn, förbättra luftkvaliteten och upprätthålla lika villkor mellan olika operatörer kan medlemsstaterna, under iakttagande av unionsrätten, besluta att införa liknande krav även för privata operatörer och tjänster som inte omfattas av detta direktiv, såsom taxi-, biluthyrnings- och bilpoolsföretag.
- (24) Beräkning av livscykelkostnader är ett viktigt verktyg för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter för att täcka energi- och miljökostnaderna under ett fordonets livscykel, däribland kostnaderna för utsläpp av växthusgaser och andra förorenande ämnen baserat på en relevant metod för att fastställa penningvärdet. Med tanke på hur sällan metoden för beräkning av driftskostnaderna under hela livscykeln enligt direktiv 2009/33/EG har använts och på att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter lämnat uppgifter om användning av egna metoder som skräddarsyttis efter deras specifika omständigheter och behov, bör användningen av någon viss metod inte vara obligatorisk, utan upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör själva kunna välja vilken metod för beräkning av livscykelkostnader som ska användas i deras upphandlingsförfaranden, på grundval av kriterierna för det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet enligt artikel 67 i direktiv 2014/24/EU och artikel 82 i direktiv 2014/25/EU, med beaktande av kostnadseffektiviteten under fordonets livscykel samt miljömässiga och sociala aspekter.
- (25) Rapporteringen om offentlig upphandling enligt detta direktiv bör ge en tydlig marknadsöversikt som möjliggör en effektiv övervakning av dess genomförande. Rapporteringen bör inledas med att medlemsstaterna lämnar in preliminära uppgifter till kommissionen senast den 2 augusti 2022 och fortsätta med en första uttömmande rapport om genomförandet av minimimålen för upphandling 2026 och därefter vart tredje år. Tidsfristen bör anpassas till befintliga rapporteringskrav enligt direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU. För att minimera det administrativa arbetet för offentliga organ och säkra en ändamålsenlig marknadsöversikt bör förenklad rapportering underlättas. Kommissionen kommer att tillhandahålla lösningar beträffande registrering och övervakning i databasen TED (Tender Electronic Daily Database) och säkerställa en uttömmande rapportering för utsläppssnåla och utsläppsfria fordon och andra alternativbränslefordon inom ramen för unionens gemensamma terminologi vid offentlig upphandling. Särskilda koder i den gemensamma terminologin vid offentlig upphandling kommer att underlätta registreringen och övervakningen i databasen TED.

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽¹³⁾ EUT C 298, 23.8.2018, s. 140.

- (26) Marknadsgenomslaget för rena fordon och deras infrastruktur kan uppnås ytterligare genom riktade offentliga stödåtgärder på nationell nivå och unionsnivå. Sådana åtgärder inbegriper en ökad användning av unionsmedel för att stödja förnyelsen av kollektivtrafikens fordonspark och bättre kunskapsutbyte och anpassning av upphandlingen för att möjliggöra åtgärder i tillräckligt stor skala för att uppnå kostnadsminskningar och effekter på marknaden. Möjligheten att erhålla offentligt stöd för att främja uppbyggnaden av nödvändig infrastruktur för distribution av alternativa bränslen erkänns i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd för 2014–2020⁽¹⁴⁾. Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 107 och 108 i detta, kommer emellertid att fortsätta att tillämpas på sådant offentligt stöd.
- (27) Riktade stödåtgärder för upphandling av rena fordon kan hjälpa de upphandlande myndigheterna och upphandlande enheterna. Inom den nuvarande fleråriga budgetramen för 2014–2020 förfogar unionen redan över en rad olika fonder för att stödja medlemsstater, lokala myndigheter och berörda operatörer i deras omställning till hållbar mobilitet. Särskilt de europeiska struktur- och investeringsfonderna är en viktig källa för att finansiera projekt för mobilitet i städer. Unionens forskningsprogram Horisont 2020, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013⁽¹⁵⁾, finansierar forsknings- och innovationsprojekt för mobilitet i städer och smarta städer och samhällen, medan Fonden för ett sammanlänkat Europa, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013⁽¹⁶⁾, stöder uppbyggnad av relevant infrastruktur i urbana knutpunkter. Införandet av en definition av rena fordon och fastställandet av minimimål för upphandling av sådana fordon i detta direktiv kan bidra till att säkerställa en ännu mer riktad användning av unionens finansieringsinstrument, bland annat i nästa fleråriga budgetram för 2021–2027. Dessa stödåtgärder kommer att bidra till att minska de höga initiala investeringskostnaderna i infrastrukturförändringar och kommer att stödja utfasningen av fossila bränslen i transportsektorn.
- (28) För att dessa potentiella förmåner ska kunna utnyttjas till fullo bör kommissionen ge medlemsstaterna vägledning om de olika unionsfonder som kan användas samt underlätta och strukturera medlemsstaternas utbyte av kunskap och bästa praxis för att främja inköp, leasing, hyra eller hyrköp av rena och energieffektiva vägtransportfordon som görs av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter. Kommissionen bör även fortsätta att ge teknisk och ekonomisk rådgivning till lokala myndigheter och operatörer genom instrument som t.ex. Europeiska centrumet för investeringsrådgivning, Jaspers och Jessica. Sådan rådgivning bör uppmuntra upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att sammanföra sina resurser vid gemensam upphandling av utsläppsnåla och energieffektiva vägtransportfordon för att uppnå stordriftsfördelar och lättare nå målen i detta direktiv.
- (29) I syfte att maximera effekten av investeringar måste mobilitets- och stadsplaneringen samordnas bättre, t.ex. genom planer för hållbar mobilitet i städer. Planer för hållbar mobilitet i städer är planer som utvecklas horisontellt över politikområden och i samarbete med olika förvaltningsnivåer och kombinerar olika transportslag, trafiksäkerhet, godsleveranser, mobilitetsstyrning och intelligenta transportsystem. Sådana planer kan bli viktiga för att uppnå unionens mål om att minska koldioxidutsläpp, buller och luftföroreningar.
- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att fastställa ett gemensamt format för medlemsstaternas rapporter och arrangemangen för hur de ska översändas. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (31) Senast den 31 december 2027 bör kommissionen se över genomförandet av direktiv 2009/33/EG. Översynen bör vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av det direktivet för perioden efter 2030, bland annat för att fastställa nya ambitiösa mål och utvidga tillämpningsområdet till andra fordonskategorier, såsom fordon i kategori L och byggmaskiner. Kommissionen bör i sin översyn även bedöma bland annat möjligheten att

⁽¹⁴⁾ EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

anpassa detta direktiv till en eventuell metod för beräkning av koldioxidutsläpp under hela livscykeln och koldioxidutsläpp från källa till hjul som utvecklats inom ramen för EU:s utsläppsnormer för koldioxidutsläpp från fordon och möjligheten att främja hållbara och återvinningsbara batterier samt användning av däck med bäst klassificering och av regummerade däck.

- (32) Även om minimimålen för upphandling i detta direktiv inte tillämpas på unionens institutioner är det önskvärt om de föregår med gott exempel.
- (33) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att främja en omställning till utsläppsnål mobilitet genom att stimulera efterfrågan på rena fordon, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan, på grund av den gemensamma och långsiktiga politiska ramen och den planerade åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽¹⁸⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (35) Direktiv 2009/33/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2009/33/EG

Direktiv 2009/33/EG ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/33/EG av den 23 april 2009 om främjande av rena vägtransportfordon till stöd för utsläppsnål mobilitet”.

2. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte och mål

Enligt detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter beaktar energi- och miljöpåverkan under hela livscykeln, däribland energianvändning och koldioxidutsläpp, liksom utsläpp av vissa föroreningar, när de upphandlar vissa vägtransportfordon, i syfte att främja och stimulera marknaden för rena och energieffektiva fordon och förbättra transportsektorns bidrag till unionens miljö-, klimat- och energipolitik.”

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Undantag

Medlemsstaterna får bevilja undantag från kraven i detta direktiv för fordon enligt artikel 2.2 d och 2.3 a och b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 (*), samt punkterna 5.2–5.5 och 5.7 i del A i bilaga I till den förordningen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).”

⁽¹⁸⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

4. Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på upphandling genom

- a) avtal om inköp, leasing, hyra eller hyrköp av vägtransportfordon som tilldelas av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter, i den mån dessa omfattas av skyldigheter att tillämpa upphandlingsförfarandena enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU (*) och 2014/25/EU (**),
- b) avtal om allmän trafik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 (***), där syftet är att tillhandahålla passagerartransport på väg över ett tröskelvärde som ska fastställas av medlemsstaterna och som inte överskrider det tillämpliga tröskelvärdet i artikel 5.4 i den förordningen,
- c) tjänsteavtal enligt tabell 1 i bilagan till detta direktiv, i den mån de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna omfattas av skyldigheter att tillämpa upphandlingsförfarandena i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU.

Detta direktiv ska endast tillämpas på sådana avtal för vilka en anbudsinfördran har skickats ut efter den 2 augusti 2021 eller, i de fall en anbudsinfördran inte krävs, om den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten har påbörjat upphandlingsförfarandet efter det datumet.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på

- a) fordon enligt artikel 2.2 a, b och c och 2.3 c i förordning (EU) 2018/858,
- b) fordon i kategori M₃, utom klass I- och klass A-fordon, enligt definitionerna i artikel 3.2 och 3.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 (****).

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem (EUT L 200, 31.7.2009, s. 1).”

5. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *upphandlande myndighet*: upphandlande myndighet enligt definitionerna i artikel 2.1.1 i direktiv 2014/24/EU och artikel 3 i direktiv 2014/25/EU.
2. *upphandlande enhet*: upphandlande enhet enligt definitionen i artikel 4 i direktiv 2014/25/EU.
3. *vägtransportfordon*: ett fordon i kategori M eller N enligt definitionerna i artikel 4.1 a och b i förordning (EU) 2018/858.

4. *rent fordon*:

- a) ett fordon i kategori M₁, M₂ eller N₁ med maximalt koldioxidutsläpp, uttryckt som g/km, och med utsläpp av föroreningar under faktisk körning som understiger en procentandel av de tillämpliga utsläppsgränser som anges i tabell 2 i bilagan, eller
 - b) ett fordon i kategori M₃, N₂ eller N₃ som använder alternativa bränslen enligt definitionerna i artikel 2.1 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU (*), utom bränslen som framställs av råvaror som medför hög risk för indirekt ändrad markanvändning och för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager observeras i enlighet med artikel 26 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 (**). När fordon använder flytande biobränslen, syntetiska bränslen och paraffiniska bränslen ska dessa bränslen inte blandas med konventionella fossila bränslen.
5. *utsläppsfritt tungt fordon*: ett rent fordon enligt definitionen i punkt 4 b i denna artikel utan förbränningsmotor, eller med en förbränningsmotor som släpper ut mindre än 1 g CO₂/kWh, uppmätt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 (***) och dess genomförandeåtgärder, eller som släpper ut mindre än 1 g CO₂/km, uppmätt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 (****) och dess genomförandeåtgärder.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).

(****) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1)."

6. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

Minimimål för upphandling

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att upphandling av fordon och tjänster enligt artikel 3 uppfyller minimimålen för upphandling när det gäller rena lätta fordon enligt tabell 3 i bilagan och när det gäller rena tunga fordon enligt tabell 4 i bilagan. Dessa mål uttrycks som en minsta procentandel rena fordon av det totala antalet vägtransportfordon som omfattas av samtliga avtal enligt artikel 3 som tilldelats från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025 för den första referensperioden och mellan den 1 januari 2026 och den 31 december 2030 för den andra referensperioden.
2. Vid beräkningen av minimimål för upphandling ska den dag som ska beaktas för den offentliga upphandlingen vara den dag då upphandlingsförfarandet slutförs genom tilldelning av avtalet.
3. Fordon som uppfyller definitionen av rent fordon enligt artikel 4.4 eller av utsläppsfritt tungt fordon enligt artikel 4.5 till följd av eftermontering får räknas som rena fordon respektive utsläppsfria tunga fordon när det gäller att uppnå minimimålen för upphandling.
4. I samband med avtal enligt artikel 3.1 a ska antalet vägtransportfordon som köpts in, leasats, hyrts eller hyrköpts inom varje avtal beaktas vid bedömningen av om minimimålen för upphandling har uppnåtts.
5. I samband med avtal enligt artikel 3.1 b och c ska antalet vägtransportfordon avsedda att användas för tillhandahållande av tjänsterna som ingår i varje avtal beaktas vid bedömningen av om minimimålen för upphandling har uppnåtts.
6. Om nya mål för perioden efter den 1 januari 2030 inte antas ska målen för den andra referensperioden fortsätta att tillämpas och beräknas i enlighet med punkterna 1–5 under efterföljande femårsperioder.

7. Medlemsstaterna får tillämpa, eller tillåta att deras upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter tillämpar, högre nationella mål eller strängare krav än de som anges i bilagan.”

7. Artiklarna 6 och 7 ska utgå.

8. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Utbyte av kunskap och bästa praxis

Kommissionen ska underlätta och strukturera medlemsstaternas utbyte av kunskap om och bästa praxis för främjande av upphandling av rena och energieffektiva vägtransportfordon som görs av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter.”

9. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 9 i direktiv 2014/94/EU.

Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

10. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Rapportering och översyn

1. Senast den 2 augusti 2022 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att genomföra detta direktiv och om sina avsikter avseende framtida genomförandeåtgärder, däribland tidsplanering och eventuell insatsfördelning mellan olika förvaltningsnivåer, samt lämna all annan information som medlemsstaten anser relevant.

2. Senast den 18 april 2026, och därefter vart tredje år, ska medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv. Dessa rapporter ska åtfölja de rapporter som föreskrivs i artikel 83.3 andra stycket i direktiv 2014/24/EU och i artikel 99.3 andra stycket i direktiv 2014/25/EU och ska innehålla information om de åtgärder som vidtagits för att genomföra det här direktivet, framtida genomförandeåtgärder samt all annan information som medlemsstaten anser relevant. Dessa rapporter ska även innehålla information om hur många fordon och vilka fordonskategorier som omfattas av avtalen enligt artikel 3.1 i det här direktivet, baserat på de uppgifter som lämnats av kommissionen i enlighet med punkt 3 i den här artikeln. Informationen ska följa de kategorier som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 (*).

3. För att bistå medlemsstaterna i deras rapporteringsskyldigheter ska kommissionen sammanställa och offentliggöra information om hur många fordon och vilka fordonskategorier som omfattas av avtalen enligt artikel 3.1 a och c i detta direktiv genom att hämta de relevanta uppgifterna från meddelanden om kontraktstilldelning som offentliggjorts på databasen TED (Tender Electronic Daily Databas) i enlighet med direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU.

4. Senast den 18 april 2027, och därefter vart tredje år, ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta direktiv, med närmare uppgifter om de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit i detta avseende, på grundval av de rapporter som avses i punkt 2.
5. Senast den 31 december 2027 ska kommissionen se över genomförandet av detta direktiv och, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av direktivet för perioden efter 2030, bland annat för att fastställa nya mål och införa andra fordonskategorier, såsom två- och trehjuliga fordon.
6. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med artikel 9.2 för att fastställa formatet för de rapporter som avses i punkt 2 i den här artikeln och arrangemangen för hur de ska översändas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 av den 5 november 2002 om en gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV) (EGT L 340, 16.12.2002, s. 1)."

11. Bilagan ska ersättas med texten i bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 2 augusti 2021 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

”BILAGA

INFORMATION FÖR INFÖRANDE AV MINIMIMÅL FÖR UPPHANDLING AV RENA VÄGTRANSPORTFORDON TILL STÖD FÖR UTSLÄPPSSNÅL MOBILITET I MEDLEMSSTATERNA

Tabell 1: Koder i den gemensamma terminologin vid upphandling (CPV) för tjänster som avses i artikel 3.1 c

CPV-kod	Beskrivning
60112000-6	Kollektivtrafik på väg
60130000-8	Passagerartransport på väg för särskilda ändamål
60140000-1	Icke-reguljär passagerartransport
90511000-2	Sophämtning
60160000-7	Posttransporter på väg
60161000-4	Pakettransporter
64121100-1	Postutdelning
64121200-2	Paketutlämning

Tabell 2: Utsläppströsklar för rena lätta fordon

Fordonskategorier	Till och med den 31 december 2025		Från och med den 1 januari 2026	
	Koldioxid (g/km)	Utsläpp av luftföroreningar (RDE) ⁽¹⁾ som en procentandel av utsläppsgränser ⁽²⁾	Koldioxid (g/km)	Utsläpp av luftföroreningar (RDE) ⁽¹⁾ som en procentandel av utsläppsgränser ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	Ej tillämpligt
M ₂	50	80 %	0	Ej tillämpligt
N ₁	50	80 %	0	Ej tillämpligt

⁽¹⁾ De angivna maximala utsläppen vid verklig körning (RDE, Real Driving Emissions) av partikelantal i antal/km (PN, Particulate Number) och av kväveoxider (NO_x) i mg/km, såsom dessa rapporteras i punkt 48.2 i intyget om överensstämmelse enligt bilaga IX till Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG ^(*), för både hela RDE-trippen och stadskörningsdelen av RDE-trippen.

⁽²⁾ De tillämpliga utsläppsgränserna som fastställs i bilaga I till förordning (EG) nr 715/2007 eller dess efterföljare.

^(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

Tabell 3: Minimimål vid upphandling för andelen rena lätta fordon i enlighet med tabell 2 av det totala antalet lätta fordon som omfattas av avtalen i artikel 3 på medlemsstatsnivå

Medlemsstat	Från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025	Från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030
Luxemburg	38,5 %	38,5 %
Sverige	38,5 %	38,5 %
Danmark	37,4 %	37,4 %
Finland	38,5 %	38,5 %
Tyskland	38,5 %	38,5 %
Frankrike	37,4 %	37,4 %
Förenade kungariket	38,5 %	38,5 %
Nederländerna	38,5 %	38,5 %
Österrike	38,5 %	38,5 %
Belgien	38,5 %	38,5 %
Italien	38,5 %	38,5 %
Irland	38,5 %	38,5 %
Spanien	36,3 %	36,3 %
Cypern	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugal	29,7 %	29,7 %
Grekland	25,3 %	25,3 %
Slovenien	22 %	22 %
Tjeckien	29,7 %	29,7 %
Estland	23,1 %	23,1 %
Slovakien	22 %	22 %
Litauen	20,9 %	20,9 %
Polen	22 %	22 %
Kroatien	18,7 %	18,7 %
Ungern	23,1 %	23,1 %
Lettland	22 %	22 %
Rumänien	18,7 %	18,7 %
Bulgarien	17,6 %	17,6 %

Tabell 4: Minimimål vid upphandling för andelen rena tunga fordon av det totala antalet tunga fordon på medlemsstatsnivå som omfattas av avtalen i artikel 3 på medlemsstatsnivå (*)

Medlemsstat	Lastbilar (fordonskategori N ₂ och N ₃)		Bussar (fordonskategori M ₃) (*)	
	Från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025	Från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030	Från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025	Från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030
Luxemburg	10 %	15 %	45 %	65 %
Sverige	10 %	15 %	45 %	65 %
Danmark	10 %	15 %	45 %	65 %
Finland	9 %	15 %	41 %	59 %
Tyskland	10 %	15 %	45 %	65 %
Frankrike	10 %	15 %	43 %	61 %
Förenade kungariket	10 %	15 %	45 %	65 %
Nederländerna	10 %	15 %	45 %	65 %
Österrike	10 %	15 %	45 %	65 %
Belgien	10 %	15 %	45 %	65 %
Italien	10 %	15 %	45 %	65 %
Irland	10 %	15 %	45 %	65 %
Spanien	10 %	14 %	45 %	65 %
Cypern	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugal	8 %	12 %	35 %	51 %
Grekland	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovenien	7 %	9 %	28 %	40 %
Tjeckien	9 %	11 %	41 %	60 %
Estland	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovakien	8 %	9 %	34 %	48 %
Litauen	8 %	9 %	42 %	60 %
Polen	7 %	9 %	32 %	46 %
Kroatien	6 %	7 %	27 %	38 %
Ungern	8 %	9 %	37 %	53 %
Lettland	8 %	9 %	35 %	50 %

Medlemsstat	Lastbilar (fordonskategori N ₂ och N ₃)		Bussar (fordonskategori M ₃) (*)	
	Från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025	Från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030	Från och med den 2 augusti 2021 till och med den 31 december 2025	Från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030
Rumänien	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulgarien	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Halva minimimålet för andelen rena bussar måste uppfyllas genom upphandling av utsläppsfria bussar enligt definitionen i artikel 4.5. Detta krav sänks till en fjärdedel av minimimålet för den första referensperioden om över 80 % av alla bussar som omfattas av samtliga avtal enligt artikel 3 som tilldelats under den perioden i en medlemsstat är tvåvåningsbussar.”

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERINSTITUTIONELLA AVTAL

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen

Europaparlamentet, rådet och kommissionen noterar att förfarandet för valet av platsen för Europeiska arbetsmyndighetens säte ännu inte var avslutat vid tidpunkten för antagandet av förordningen om inrättandet av myndigheten ⁽¹⁾.

Med hänsyn till åtagandet om ett lojalt och öppet samarbete och med beaktande av fördragen erkänner de tre institutionerna värdet av informationsutbyte redan i det inledande skedet av valet av säte för Europeiska arbetsmyndigheten.

Ett sådant tidigt informationsutbyte skulle göra det lättare för de tre institutionerna att utöva sina rättigheter enligt fördragen genom de tillhörande förfarandena.

Europaparlamentet och rådet noterar kommissionens avsikt att vidta lämpliga åtgärder för att förordningen om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten ska innehålla en bestämmelse om platsen för Europeiska arbetsmyndighetens säte och se till att Europeiska arbetsmyndigheten fungerar självständigt i enlighet med den förordningen.

⁽¹⁾ EUTL 186, 11.7.2019, s. 21

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV